

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΓ'

Τρίτη 1 Μαρτίου 2022

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ειδική Ημερήσια Διάταξη: Συζήτηση κατόπιν αιτήματος του Πρωθυπουργού κ. Κυριάκου Μητσοτάκη σύμφωνα με το άρθρο 142 του Κανονισμού της Βουλής, με αντικείμενο την ενημέρωση του Σώματος σχετικά με την κρίση στην Ουκρανία και τις επιπτώσεις για την Ελλάδα, σελ. 9017 - 9050

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 9017, 9021, 9022, 9023, 9024, 9026, 9030, 9031, 9033, 9037, 9039, 9041, 9043, 9044, 9045, 9048, 9049, 9050

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής: Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών: «Πρότυπες προτάσεις για έργα υποδομής και λοιπές διατάξεις» αρμοδιότητας Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών», σελ. 9033

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 9017 - 9050

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9033, 9037, 9048

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 9030, 9031, 9032, 9033, 9045

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 9043

ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 9024, 9037, 9041, 9043, 9044

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 9026, 9037, 9044

ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 9023, 9024

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 9017, 9037, 9049

ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 9021, 9022, 9039, 9040, 9050

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 9044

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 9017, 9021, 9022, 9023, 9024, 9026, 9030, 9031, 9033, 9037, 9039, 9041, 9043, 9044, 9045, 9048, 9049, 9050

Γ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΚΑΙΡΙΔΗΣ Δ. , σελ. 9032

ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 9021

ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 9023

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Δ. , σελ. 9022, 9033, 9040

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΓ'

Τρίτη 1 Μαρτίου 2022

Αθήνα, σήμερα την 1^η Μαρτίου 2022, ημέρα Τρίτη και ώρα 11.13', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΑΣΟΥΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλημέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.
Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση κατόπιν αιτήματος του Πρωθυπουργού κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, σύμφωνα με το άρθρο 142Α του Κανονισμού της Βουλής, με αντικείμενο την ενημέρωση του Σώματος σχετικά με την κρίση στην Ουκρανία και τις επιπτώσεις για την Ελλάδα.

Συνεδριάζουμε σήμερα, μετά από σχετικό αίτημα του Πρωθυπουργού, που απεστάλη την Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου 2022 και γνωστοποιήθηκε αυθημερόν στους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων της Αντιπολίτευσης, σύμφωνα με το άρθρο 142Α του Κανονισμού της Βουλής.

Είναι γνωστοί οι χρόνοι που προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής και είναι γνωστό ότι με ομόφωνες αποφάσεις μας έχουμε επιμηκύνει αυτούς τους χρόνους, εις τρόπον ώστε να έχουν ως εξής:

Σύμφωνα με την κοινοβουλευτική πρακτική που ακολουθούμε και στις προηγούμενες αντίστοιχες διαδικασίες, οι χρόνοι ομιλίας του Πρωθυπουργού και των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων της Αντιπολίτευσης διευρύνονται εις τρόπον ώστε ο Πρωθυπουργός να ομιλεί στην πρωτολογία του για σαράντα λεπτά, στη δευτερολογία του για είκοσι και στην τριτολογία του επίσης για είκοσι, ενώ οι Πρόεδροι των λοιπών Κοινοβουλευτικών Ομάδων, τον οποίων επίσης διευρύνεται ο χρόνος ομιλίας, θα λάβουν τον λόγο στην πρωτολογία για είκοσι και στη δευτερολογία για δώδεκα λεπτά. Αθροιστικά οι προβλεπόμενοι χρόνοι διευρύνονται από μία σε τέσσερις ώρες και για αυτό παρακαλώ για την κατά το δυνατόν τήρησή τους.

Είμαστε σύμφωνοι με την εξακολούθηση αυτής της πρακτικής;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Η πρόταση γίνεται ομοφώνως δεκτή.

Κατόπιν αυτού, καλείται στο Βήμα ο Πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να ξεκινήσω τιμώντας τη μνήμη της Μαριέττας Γιαννάκου που θα μας συνοδεύει όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι η πρώτη μας συνεδρίαση μετά την απώλεια μιας μεγάλης Ελληνίδας, μιας σπουδαίας γυναίκας, μιας μαχήτριας της παράταξης, μιας καλής φίλης, μιας πραγματικής αγωνίστριας της ζωής και κανείς δεν θα λησμονήσει τις κοινοβουλευτικές της πρωτοβουλίες και στην Αθήνα και στις Βρυξέλλες, τους αγώνες της για την παιδεία, κατά των ναρκωτικών, για τα δικαιώματα των γυναικών. Την αποχαιρετούμε σήμερα με συγκίνηση και με ευγνωμοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την περασμένη Τετάρτη στην Ουκρανία συντελείται μια τομή στον χρόνο και στη μακρά ιστορία της Ευρώπης, γιατί η ανοιχτή εισβολή της Ρωσίας στο ανεξάρτητο γειτονικό της κράτος ξυπνά και πάλι στην ήπειρο τους παλιούς εφιάλτες των πολέμων και των σφαιρών επιρροής. Με το θράσος της βίας επιχειρείται να ακρωτηριαστεί μια χώρα και μαζί της το Διεθνές Δίκαιο, ενώ καταπατώντας τα σύνορα η Ρωσία αναθεωρεί και ανοικοδομεί εκ των υστέρων και κατά το δοκούν παγιωμένες ιστορικές και γεωγραφικές πραγματικότητες.

Η απόφαση του Προέδρου Πούτιν αποτελεί ξεκάθαρη παραβίαση του καταστατικού χάρτη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και των οικουμενικά αποδεκτών κανόνων περί επίλυσης διακρατικών διαφορών με ειρηνικές μεθόδους.

Αμφισβητεί με τη χρήση βίας την εδαφική ακεραιότητα μιας γειτονικής χώρας, με την οποία, μάλιστα, η Ρωσία έχει στενότατους ιστορικούς, κοινωνικούς, πολιτιστικούς, θρησκευτικούς δεσμούς. Προκαλεί εκατοντάδες, ενδεχομένως ήδη χιλιάδες αθώα θύματα, ανάμεσά τους και Έλληνες στη Μαριούπολη. Οδηγεί εκατοντάδες χιλιάδες στον δρόμο της προσφυγιάς.

Και το πιο ανατριχιαστικό είναι ότι με πρόσχημα μιας ανύπαρκτης απειλής κατά της χώρας του ο Βλαντιμίρ Πούτιν επιχειρεί να καταργήσει την ελευθερία μιας άλλης χώρας, γιατί η αλήθεια είναι ότι η Ρωσία δεν κινδυνεύει από κανέναν γείτονά της.

Με άλλα λόγια, πρόκειται για μία βίαιη επιστροφή στην εποχή των ηγεμονιών, όταν, όμως, όλοι γνωρίζουμε πως η πρόοδος του κόσμου και η σταθερότητα της ηπείρου μας προέκυψε από το εντελώς αντίθετο, τη συνεργασία δηλαδή μεταξύ ελεύθερων και ανεξάρτητων κρατών με βάση κοινούς κανόνες και διεθνώς αναγνωρισμένες συνθήκες. Καθώς, μάλιστα, η συγκεκριμένη απόπειρα επιβολής του παρελθόντος στο παρόν υλοποιείται με μία ωμή και βίαιη προβολή ισχύος, ο αγώνας για την αποτροπή της γίνεται μία παγκόσμια υπόθεση προάσπισης της ελευθερίας.

Και ίσως δεν είναι τυχαίο ότι οι μάχες αυτές μαίνονται και πάλι στις «αιματοβαμμένες χώρες», όπως τις ονόμασε ο ιστορικός Τίμοθι Σνάνιντερ «Bloodlands» σε μια περιοχή που γνώρισε τον πιο φονικό λιμό του 20^{ου} αιώνα με τη βίαιη κολεκτιβοποίηση της γης από τα σοβιέτ, σε έναν τόπο στον οποίο ζούσαν εκατομμύρια

Εβραίοι, όπου το Ολοκαύτωμα πήρε τις πιο εφιαλτικές του διαστάσεις και στα ίδια χώματα όπου ενωμένοι Ρώσοι και Ουκρανοί πολέμησαν σκληρά τους ναζί, ανοίγοντας τελικά τον δρόμο για τη συντριβή τους.

Είναι, όμως, σίγουρα τραγικό ότι αυτή η βάναυση εισβολή εκτελείται στο όνομα του ρωσικού λαού και υπό το σαθρό πρόσχημα της δήθεν ετεροχρονισμένης αποναζιστοποίησης της Ουκρανίας. Και αυτό, όταν στη Μόσχα έχουμε ήδη διαδηλώσεις υπέρ της ειρήνης, στη δε Ουκρανία τα ακροδεξιά κόμματα δεν συγκεντρώνουν παραπάνω από το 2%.

Πρόκειται, συνεπώς, για μια εισβολή παράλογη, αλλά και ανιστόρητη. Είναι μια ρήξη που επιδιώκει μια λήξη, τη λήξη της περιόδου με τις περισσότερες δεκαετίες ειρήνης και ευημερίας στην Ευρώπη.

Θέλω να είμαι σαφής: Η ρωσική εισβολή έχει ως στόχο να αλλάξει με τη βία την αρχιτεκτονική ασφάλειας στην Ευρώπη. Οι απειλές του Ρώσου προέδρου προς τη Σουηδία, προς τη Φινλανδία μιλούν μόνες τους. Είναι φανερό ότι εισερχόμαστε πια σε μια άλλη ιστορική εποχή, αντιμέτωποι με κινδύνους που πιστεύαμε πια ότι τους είχαμε ξερκίσει.

Η Δύση, λοιπόν, η ευρωπαϊκή μας οικογένεια καλείται να αναβαπτισθεί στις αξίες της, καθώς και θα τις υπερασπίζεται και θα τις ενδυναμώνει, γιατί πράγματι και από την ατλαντική αλλά και από την ευρωπαϊκή συμμαχία δεν έχουν λείψει μέχρι σήμερα ούτε οι καθυστερήσεις ούτε οι δισταγμοί. Όταν, όμως, αυτή η τελευταία πρόκληση χτύπησε τον πυρήνα της παγκόσμιας γεωπολιτικής ισορροπίας, αυτά τα εμπόδια ξεπεράστηκαν μέσα σε ημέρες, σαν να προβαλλόταν μέσα στο ίδιο το σπίτι μας αυτά που συμβαίνουν στο Κίεβο, στο Χάρκοβο, στη Μαριούπολη, στην Οδησσό.

Όμως και μεταξύ μας στις συσκέψεις των Αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων στην τελευταία Σύνοδο Κορυφής είμαι σίγουρος ότι κάτι άλλαξε, όταν ακούσαμε τον εκλεγμένο ηγέτη μίας δημοκρατικής χώρας, τον Βολοντίμρ Σελένσκι, να μας λέει ότι ίσως είναι η τελευταία φορά που μας μιλάει. Από εκείνη τη στιγμή η Δύση προχωρεί σε πρωτοφανείς οικονομικές κυρώσεις κατά της Ρωσίας. Τα αποτελέσματα είναι ήδη ορατά, καθώς η ρωσική οικονομία συνθλίβεται από τις συνέπειες των επιλογών της ηγεσίας της και το καθεστώς της Μόσχας, απομονωμένο από την παγκόσμια κοινή γνώμη, δέχεται ήδη την πρώτη εσωτερική κριτική με τη ρωσική νεολαία να αντιδρά πρώτη στην εισβολή.

Η στάση της πατρίδας μας σε αυτή την κρίση είναι προϊόν των δικών μας ιστορικών βιωμάτων, αλλά είναι προϊόν και των μεγάλων γεωπολιτικών μας επιλογών, γιατί ήμασταν πάντα στη σωστή πλευρά της ιστορίας και το ίδιο κάνουμε και τώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα ξαναπώ ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε πει από αυτό το βήμα ότι ανήκομεν στη Δύση. Εγώ θα προσέθετα ότι είμαστε και εμείς Δύση και ανήκουμε στην ελευθερία, στη δημοκρατία, στη διεθνή νομιμότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είμαστε ένας λαός που σαράντα οκτώ χρόνια μετά ζει ακόμα με την ανοιχτή πληγή της Κύπρου και που καλείται να απαντά σε συνεχείς αναφορές για υποτιθέμενες αδικίες των διεθνών συνθηκών σχετικά με τα νησιά του Αιγαίου. Άρα δεν μπορούμε να στεκόμαστε αδιάφορα απέναντι σε κάθε αυταρχικό ηγέτη που θέλει να ζωγραφίσει μόνος του τα σύνορα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ συνεπώς δεν χωρούν ίσες αποστάσεις. Ή είσαι με την ειρήνη και το Διεθνές Δίκαιο ή είσαι απέναντί τους.

Για να το πω διαφορετικά, στο έδαφος της Ουκρανίας και ανεξάρτητα από οτιδήποτε έχει προηγηθεί μία είναι η κυρίαρχη αναμέτρηση: μεταξύ ενός λαού που θέλει να επιλέγει πώς θα ζήσει και με ποιους θα συμμαχήσει και μιας ξένης χώρας η οποία έχει αποφασίσει να επιβάλει τον δικό της τρόπο ζωής. Είναι συνεπώς μια σύγκρουση η οποία ξεφεύγει από τα τοπικά σύνορα και γίνεται, θα έλεγα, στοίχημα υπαρκτικό για την επόμενη μέρα κάθε κοινωνίας, αν δηλαδή στο εξής θα ζούμε σε συνθήκες ελευθερίας ή θα είμαστε όμηροι του κάθε αυτόκλητου αυταρχικού ηγέτη.

Άλλωστε και η δική μας πατρίδα θρηνεί ήδη θύματα, ομογενείς

μας, για να αρκείται σε λίγα απλοϊκά ειρηνιστικά συνθήματα που ταυτίζουν θύτες με θύματα. Ούτε μπορώ να ακούω αφελή ερωτήματα για το πώς χάθηκαν οι άνθρωποι μας στη Μαριούπολη. Εγώ ένα ξέρω, ότι ζούσαν πριν την εισβολή και δεν ζουν μετά από αυτή. Κι αν αυτό το αναγνωρίζει ο Πρόεδρος Μακρόν από τη Γαλλία δεν μπορεί να μην το αντιλαμβάνονται κάποιοι Έλληνες μέσα στην Ελλάδα! Στο κάτω κάτω στα ελληνικά έγραψε τη συμπαράστασή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο πόλεμος, λοιπόν, αυτός είναι μια τομή στον χρόνο. Είναι μια τομή στην ιστορία. Είναι μια τομή στην ηθική. Όμως είναι και μια τομή στην ιδεολογία, γιατί ο κάθε προοδευτικός άνθρωπος οφείλει να αντισταθεί σήμερα στη ρεβάνς που διεκδικεί το δίκαιο του πιο ισχυρού. Αυτό είναι τελικά το οποίο παράγει πάτρωνες των λαών, αλλά και διαμορφώνει δυστυχώς λαούς που συχνά αναζητούν προστατές.

Με άλλα λόγια, στο δράμα της Ουκρανίας δοκιμάζονται σήμερα οι δυνάμεις του αυταρχισμού, της βίας, της ηγεμονίας με αυτές της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας και της δημοκρατίας. Ίσως και γι' αυτό οι επιλογές Πούτιν να γίνονται σε όλο τον κόσμο πεδίο όπου αναμετρώνται η προοδευτική αντίληψη και δράση με ξεπερασμένες ιδεολογίες και ιδεοληψίες, μια ιδεοληψία παρούσα και στη χώρα μας, στην οποία συναντώνται τα πιο συντηρητικά και οπισθοδρομικά τμήματα της κοινωνίας, ανεξάρτητα από χρώματα και κομματικές σημαίες, μια σύγκλιση των άκρων με στόχο την καθήλωση και την καταπίεση και με όπλα μύθους, αλλά και ανομολόγητα συμφέροντα. Μόνο που στην Ουκρανία η αλήθεια αποδείχθηκε πιο ισχυρή από την προπαγάνδα, κάτι που υποτίμησε και ο Ρώσος ηγέτης, όπως δείχνουν οι εξελίξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι σε αυτή την κρίση η Ευρώπη στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, γιατί η κρίση αυτή αφορά εμάς, πρώτα και πάνω απ' όλα τους Ευρωπαίους. Εμείς, όχι η Αμερική, είμαστε η σκοτεινή ήπειρος του 20^{ου} αιώνα, γιατί εδώ οι μνήμες των πολέμων δεν είναι απλές αναφορές σε βιβλία ιστορίας, είναι μέρος του συλλογικού μας υποσυνείδητου. Η Ευρωπαϊκή Ένωση γεννήθηκε μέσα από τις στάχτες του Β' Παγκόσμιου Πολέμου για να μην έχει καμία ευρωπαϊκή χώρα ποτέ ξανά αυτοκρατορικές φιλοδοξίες και για να διασφαλιστεί ως αξίωμα, γεωμετρικό αξίωμα που δεν χρειάζονταν καν απόδειξη, το απαραβίαστο των συνόρων ως θεμέλιος λίθος που θα οδηγήσει τις κοινωνίες μας σε ειρήνη και σε ευημερία.

Γνωρίζετε ήδη τις συντριπτικές κυρώσεις που επιβλήθηκαν εναντίον της Ρωσίας η οποία αποκλείεται από το διεθνές σύστημα συναλλαγών και πληρωμών. Ένα μεγάλο μέρος των πολύ σημαντικών αποθεματικών της που βρίσκονται στο εξωτερικό δεσμεύονται, όπως και οι περιουσίες της πολιτικής, αλλά και της οικονομικής νομενκλατούρας της χώρας. Απαγορεύεται η πρόσβαση της Ρωσίας σε τεχνολογίες αιχμής, αλλά και σε κάθε τύπου ανταλλακτικά. Όλα αυτά σημαίνουν αυτόματα μεγάλη αύξηση του κόστους δανεισμού, πληθωρισμό, μεγάλο πλήγμα στη βιομηχανική βάση της Ρωσίας, την ίδια ώρα που η απαγόρευση εξαγωγών θα υπονομεύσει τον ενεργειακό τομέα της χώρας, που είναι και ο βασικός τροφοδότης της οικονομίας της.

Όσο για τον εμπορικό αποκλεισμό, αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι σε αυτήν την αχανή ρωσική επικράτεια τα τρία τέταρτα της πολιτικής αεροπορίας αποτελούνται από αεροσκάφη ευρωπαϊκής ή αμερικανικής προέλευσης, τα οποία αργά η γρήγορα θα χρειαστούν ανταλλακτικά.

Και σε όσους αναρωτιούνται -και εύλογα πιστεύω- αν οι συγκεκριμένες κυρώσεις αρκούν για να κάμψουν την επιθετικότητα της Μόσχας απαντώ χωρίς περιστροφές: Είναι ένα τεράστιο πλήγμα από την πλευρά ενός δημοκρατικού συνασπισμού, ο οποίος απολογείται και ελέγχεται από τους πολίτες, προς ένα σύστημα το οποίο δεν δίνει λογαριασμό σε κανέναν. Είναι το μεγαλύτερο πακέτο κυρώσεων το οποίο επιβλήθηκε ποτέ από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σίγουρα δεν έχει την άμεση ισχύ ενός βομβαρδισμού. Μεσοπρόθεσμα όμως και ενδεχομένως και βραχυπρόθεσμα κλονίζει καίρια την οικονομική, αλλά και γεωπολιτική θέση όποιου το υφίσταται.

Κυρίως όμως τέτοιες συντονισμένες ενέργειες αφυπνίζουν την παγκόσμια κοινή γνώμη, ενεργοποιώντας την κοινωνία των πολιτών ακόμα και μέσα στην ίδια τη Ρωσία, διότι κάθε διεθνής αποκλεισμός γίνεται αργά ή γρήγορα -και θα συμβεί αυτό και στη Ρωσία- εσωτερικός αναστοχασμός. Και αυτή ακριβώς είναι η άυλη δύναμη της δημοκρατίας απέναντι στη βία των αυταρχικών καθεστώτων, μια δύναμη που δεν μπορεί να ακυρώσει καμμία απαγόρευση και καμμία κρατική προπαγάνδα.

Για την Ελλάδα, λοιπόν, δεν υπάρχουν διλήμματα και στο ερώτημα για τη στάση που θα έπρεπε να τηρήσουμε απαντούν τα λόγια του Ελευθερίου Βενιζέλου στον Γερμανό πρέσβη όταν του ζήτησε το 1915 να υπαναχωρήσουμε από την τότε συμμαχία μας με τη Σερβία: «Το έθνος μου είναι πολύ μικρό για να διαπράξει μια τόσο μεγάλη ατιμία».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ρήση αυτή ισχύει στο ακέραιο. Είμαστε με το πλευρό της Ουκρανίας. Είμαστε στο πλευρό της ειρήνης, της νομιμότητας και της δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η Ελλάδα συμπαρατάσσεται με όλες τις δυτικές πρωτεύουσες στις κυρώσεις κατά της Ρωσίας. Μάχεται όπως μπορεί, μια σπουδαία δουλειά η οποία γίνεται από τον Υπουργό και από το Υπουργείο Εξωτερικών για την προστασία της ελληνικής ομογένειας και ενισχύει την Ουκρανία διπλωματικά, ανθρωπιστικά και να και στρατιωτικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το κάνει η Γερμανία, ανατρέποντας μία πολιτική δεκαετιών, το κάνει η Σουηδία, η ουδέτερη Σουηδία για πρώτη φορά μετά το 1939, το κάνει η Πορτογαλία, που είναι στην άλλη άκρη της Ευρώπης και δεν θα το κάνουνε εμείς όταν δικοί μας ομογενείς χάνουν τη ζωή τους από ρωσικές βόμβες;

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Και κάτι ακόμη που ελπίζω να το αντιλαμβάνονται όλοι σε αυτή την Αίθουσα. Αν δεν δείξουμε έμπρακτη αλληλεγγύη σήμερα σε μια χώρα που δέχεται ένοπλη επίθεση από έναν εχθρό της δημοκρατίας και των ελευθεριών, με ποιο ηθικό ανάστημα θα ζητήσουμε αύριο, αν ο μη γένοιτο χρειαστεί, αλληλεγγύη από τον δυτικό κόσμο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ταυτόχρονα, είμαστε έτοιμοι να υποδεχθούμε, όπως και όλη η Ευρώπη, πρόσφυγες πολέμου. Και με τη σειρά μου, καλώ τις δεκάδες μη κυβερνητικές οργανώσεις οι οποίες μέχρι τώρα μετείχαν πρόθυμα στην περίθαλψη των ρωών εξ Ανατολών, να δραστηριοποιηθούν σήμερα και προς αυτή την κατεύθυνση.

Βρισκόμαστε επίσης σε εγρήγορση για ασύμμετρες υβριδικού τύπου απειλές, οι οποίες ήδη εκδηλώνονται στον κυβερνοχώρο. Έχουμε πλέον αρκετή εμπειρία από άλλες χώρες γύρω μας, σχετικά με την παραπληροφόρηση η οποία διοχετεύεται έντεχνα στον δημόσιο δημοκρατικό διάλογο. Είμαστε σε εγρήγορση και για κυβερνοεπιθέσεις σε κρίσιμες ψηφιακές υποδομές.

Θέλω να είμαι σαφής, τέτοιες ώρες η υπεράσπιση της ελευθερίας της έκφρασης είναι απόλυτη. Ταυτόχρονα, όμως, είναι και ασύμβατη και ασυμβίβαστη με φωνές που έχουν σκοτεινά κίνητρα και δηλητηριάζουν την ανοικτή δημόσια συζήτηση.

Και μία τελευταία παρατήρηση που θα μπορούσε να είναι και η πρώτη. Η κρίση στην Ουκρανία μάς ωθεί να εγκαταλείψουμε παλιές βεβαιότητες. Η αλήθεια είναι ότι η συλλογική ευφορία που έφερε το τέλος του Κομμουνισμού, η πτώση του Τείχους, η πρόσδεση των ανατολικών χωρών στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, το κοινωνικό εγχείρημα έβαλαν σε δεύτερη μοίρα κάποια νέα γεωπολιτικά στοιχεία τα οποία μόλις αναδύονταν και πολλές δεκαετίες εδραιωμένης ειρήνης στις χώρες μας θεώρησαν αφελώς, όπως αποδεικνύεται, τον πόλεμο ως ένα παλιό απομεινάρι μακρινών σκοτεινών καιρών.

Όμως τα γεγονότα ανατρέπουν με πάταγο κατεστημένες απόψεις, βάζοντας από την πίσω πόρτα τη βία στην Ευρώπη και φέρνοντας λαούς και κυβερνήσεις αντιμέτωπες με μια πιο ρεαλιστική, πιο γεωπολιτική αντίληψη των διεθνών σχέσεων που δεν σταματά στο Κίεβο. Μιλώ για την άμυνα ως υπέρτατο σκοπό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι θέμα που και εδώ, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μας απασχόλησε προ εβδομάδων και τώρα αναδεικνύεται πράγματι σε υπέρτατη εθνική, αλλά και πανευρωπαϊκή ανάγκη. Διότι, όπως δεν υπάρχει ασφάλεια χωρίς δημοκρατία, έτσι δεν υπάρχει δημοκρατία χωρίς ασφάλεια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η απάντηση δεν μπορεί να είναι άλλη από τη στρατηγική αυτονομία της Ευρώπης με προστατευμένα σύνορα, τα οποία αποτελούν το περίγραμμά της. Η κρίση στον Έβρο πριν από δύο χρόνια λειτούργησε ως καταλύτης, καθιερώνοντας τα εθνικά σύνορα ως ευρωπαϊκά όρια μιας κοινότητας αξιών.

Αν ακολουθήσουν ανάλογες κρίσεις στη Λιθουανία, την Πολωνία και μια άλλη δοκιμασία να επαναλαμβάνεται σήμερα, πολύ πιο αιματηρά δυστυχώς δίπλα και πάλι στα χερσαία σύνορα της Ευρώπης, η απάντηση πρέπει να είναι η ίδια.

Δικαιώνονται έτσι πολύ γρήγορα όσοι από εμάς μιλούσαμε για την ανάγκη εδώ και δεκαετίες προώθησης της στρατηγικής διάστασης της Ευρώπης, μέσω αμυντικών σχέσεων μεταξύ των χωρών της. Η συμφωνία της Ελλάδας με τη Γαλλία μπορεί να αποτελέσει ένα πρότυπο μιας τέτοιας πορείας, με κράτη-μέλη τα οποία θα έχουν θωρακισμένη την εθνική κυριαρχία τους, με δεδομένη την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ τους, με τη νοτιοανατολική και την ανατολική πτέρυγα του NATO να παίζει ουσιαστικότερο ρόλο στην περιοχή.

Όταν κάποιοι χτυπούν τα τύμπανα του πολέμου στην Ευρώπη, κάποιοι θα πρέπει να ξανασκεφτούν αν οι φρεγάτες Μπελαρά και τα Ραφάλ έχουν θέση στις Ένοπλες Δυνάμεις μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κάποιοι θα πρέπει να αναλογιστούν τη σημασία που αποκτά το πλέγμα των εθνικών συμμαχιών, που η ελληνική διπλωματία έχτισε με ισχυρούς συμμάχους ανά την υφήλιο. Κάποιοι θα πρέπει να ξαναζυγίσουν στη ζυγαριά της ιστορίας την ξεπερασμένη συζήτηση περί «βουτύρου και κανονιών», με την οποίαν έμαθαν να σκέφτονται.

Ήδη αυτό το στρατηγικό σοκ για την Ευρώπη έχει βαθιές συνέπειες, φέρνοντας τα κράτη-μέλη ακόμα πιο κοντά, όχι πια μόνο οικονομικά όπως συνέβαινε εδώ και δεκαετίες, αλλά πια και γεωπολιτικά και αμυντικά. Όμως και σε επίπεδο κοινής συνειδησης οι Ευρωπαίοι πολίτες αφυπνίζονται, ο ίδιος ο οργανισμός της Ένωσης αφυπνίζεται και μετεξελισσεται.

Και οι πρόσφατες αποφάσεις έχουν διάσταση πρωτοφανή, έχουν ταχύτητα μοναδική και έχουν ουσία ιστορική, καθώς για πρώτη φορά υπερβαίνουν εθνικές στρατηγικές και υπηρετούν κοινούς στόχους. Είναι οι αποφάσεις μιας Ευρώπης που επιστρέφει δυναμικά στο παγκόσμιο γεωπολιτικό στερέωμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και στην κατεύθυνση αυτή κινούνται και όλες οι διπλωματικές πρωτοβουλίες της χώρας μας. Για παράδειγμα, τώρα ναι, είναι ώριμο το αίτημά μας, το οποίο είχαμε διατυπώσει πολύ πριν ξεσπάσει η κρίση στην Ουκρανία, να ενταχθεί στη συζήτηση για το επόμενο Σύμφωνο Σταθερότητας της Ευρώπης η εξαίρεση των αμυντικών δαπανών από τους προϋπολογισμούς των χωρών που είναι αναγκασμένες να τις κάνουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί η επένδυση στην άμυνα αποτελεί τελικά επένδυση στην ασφάλεια και, ναι, αποτελεί επένδυση στην ευημερία και το ίδιο ισχύει φυσικά και για την ευρωπαϊκή προοπτική των Δυτικών Βαλκανίων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο δρόμος τον οποίον επιλέγει να ακολουθήσει ο δυτικός κόσμος είναι δύσκολος. Είναι ωστόσο ο μόνος τον οποίον πρέπει να βαδίσουμε, ώστε το ρολόι του χρόνου να μην επιστρέψει από τον 21^ο στον 19^ο αιώνα. Γιατί τα προβλήματα που πιθανόν θα προκύψουν από αυτή τη στρατηγική την οποία έχουμε χαράξει θα έχουν ημερομηνία λήξης, ενώ διαφορετικά η υποχώρηση θα είναι μακρά, συνολική, απρόβλεπτη και ενδεχομένως οριστική. Το χάος δεν έχει κανόνες και γι' αυτό δεν μπορεί ποτέ να γίνει ουσιαστικός συνομιλητής σταθερότητας.

Θέλω να είμαι ειλικρινής με τους Έλληνες πολίτες και με την Εθνική Αντιπροσωπεία σχετικά με την ενεργειακή διάσταση της κρίσης. Δεν μπορούν να αποκλειστούν απόπειρες εκβιασμού από μέρους της Ρωσίας. Θα συναντήσουν προφανώς την ομόθυμη

απόκρουση όλων των εταίρων. Όμως αντιλαμβανόμαστε ότι παρόμοιες τακτικές θα διαταράξουν τη διεθνή αγορά, προκαλώντας ενδεχομένως και νέες ανατιμήσεις. Συμφωνήσαμε όμως ότι αυτό είναι το πρόσκαιρο τίμημα που θα πληρώσουν οι ευρωπαϊκοί λαοί για την υπεράσπιση των αξιών που αποτελούν τα θεμέλια της ηπείρου μας.

Δεν θα κρύψουμε το πρόβλημα. Έχουμε τη δυνατότητα όμως και σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο να το διαχειριστούμε. Σε εθνικό επίπεδο η Κυβέρνηση κινείται ήδη οργανωμένα όσον αφορά το κόστος στήριξης των νοικοκυριών. Από τον περασμένο Σεπτέμβριο ξεπερνά τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ η στήριξη την οποία έχει δώσει η Κυβέρνηση σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις.

Πρόκειται για επιδοτήσεις οι οποίες συγκράτησαν τις τεράστιες ανατιμήσεις, αν σκεφτούμε ότι τον Ιανουάριο η Ελλάδα ήταν μέσα στις επτά φθηνότερες χώρες με λιανικές τιμές -τονίζω, λιανικές τιμές ηλεκτρικής ενέργειας- 30% χαμηλότερες από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, κάτι που σημαίνει ναι, βεβαίως, το εισόδημα των νοικοκυριών επιβαρύνθηκε, αλλά ταυτόχρονα προστατεύτηκε κιόλας. Και αυτή η πολιτική θα συνεχιστεί, ιδίως προς τους πιο ευάλωτους, μέχρι που να περάσει αυτή η ενεργειακή κρίση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προφανώς, μέριμνα υπάρχει και για τη διατήρηση ικανών αποθεμάτων στον τομέα της ενέργειας. Μόλις προχθές η Ρεβουθούσα ανεφοδιάστηκε με νέο φορτίο υγροποιημένου αερίου και οι εταιρείες αερίου έχουν ήδη κινηθεί για την εξασφάλιση επαρκών ποσοτήτων LNG. Και στο χειρότερο σενάριο -απευκαΐο σενάριο- που διακοπεί πλήρως η τροφοδοσία με φυσικό αέριο από τη Ρωσία, την ίδια ώρα αγωγός TAP στη βόρεια Ελλάδα είναι ικανός να δεχθεί περισσώστερα φορτία. Σε απόλυτη εφεδρεία βρίσκονται υδροηλεκτρικά και λιγνιτικά εργοστάσια, αλλά και μονάδες φυσικού αερίου στην επικράτεια, που μπορούν ανά πάσα στιγμή να μετατρέψουν το καύσιμό τους από φυσικό αέριο σε πετρέλαιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξαναπώ, πάντως, ότι σε ένα πρόβλημα πανευρωπαϊκό απαιτείται πανευρωπαϊκή λύση. Το κλειδί μεσομακροπρόθεσμα είναι πολιτικές, όπως η κοινή προμήθεια, η κοινή αποθήκευση, η κοινή χρηματοδότηση ενεργειακής πολιτικής στην Ευρώπη. Και πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό το ότι, μετά από ελληνική πρωτοβουλία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα επεξεργαστεί ένα ειδικό σχέδιο για τη στήριξη επιχειρήσεων και νοικοκυριών μέσω ενός κοινού ταμείου, με βάση την εμπειρία της πανδημίας, για να μπορέσουμε να εξακολουθούμε να στηρίζουμε νοικοκυριά και επιχειρήσεις χωρίς να επιβαρύνουμε ασύμμετρα τους εθνικούς προϋπολογισμούς.

Έχει υποχρέωση η Ευρώπη αυτή τη στιγμή να συγκεντρώνει τη δύναμη πυρός της και να στηρίξει τα κράτη-μέλη, έτσι ώστε να μην υποστούν οι πολίτες και οι επιχειρήσεις εξαιρετικά επώδυνες επιπτώσεις από μία ενδεχόμενη περαιτέρω αύξηση των τιμών του φυσικού αερίου και της ηλεκτρικής ενέργειας.

Σε βάθος χρόνου, ωστόσο, η μόνη απάντηση στην ενεργειακή ασφάλεια τόσο της χώρας όσο και της Ευρώπης είναι η γρήγορη απεξάρτηση από το ρωσικό φυσικό αέριο, αλλά και από τους υδρογονάνθρακες γενικότερα, τόσο για την προστασία του περιβάλλοντος και την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, αλλά τώρα πια -είναι εμφανές- και για γεωπολιτικούς λόγους.

Στόχος της Κυβέρνησης είναι να καταστούν ενεργειακά αυτόνομη και ανταγωνιστική χώρα, αξιοποιώντας πρώτα και πάνω απ' όλα το πλούσιο αιολικό και ηλιακό δυναμικό της χώρας μας, αλλά, ταυτόχρονα, να μετατραπούμε και σε κόμβο διασύνδεσης ενέργειας και μεταφοράς πράσινης ενέργειας σε όλη τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Την ίδια ώρα υλοποιούμε ως Κυβέρνηση το μεγαλύτερο πρόγραμμα αναβάθμισης κτηρίων που έχει δρομολογηθεί ποτέ στη χώρα. Προχωράμε σε καινούργιες δράσεις εξοικονόμησης ενέργειας, όπως το πρόγραμμα, το οποίο θα υλοποιηθεί άμεσα, σχετικά με την αντικατάσταση ενεργοβόρων ηλεκτρικών συσκευών, κλιματιστικών και ψυγείων. Ταυτόχρονα, κατασκευάζουμε σημαντικές υποδομές φυσικού αερίου που θα έχει σημαντικό ρόλο ως καύσιμο-γέφυρα και, βέβαια, ενισχύουμε τη διαφοροποίηση των πηγών μας.

Τον Ιανουάριο, σας αναφέρω ενδεικτικά, η χώρα μας κάλυψε

το 47% της εγχώριας ζήτησης με LNG από τη Ρεβουθούσα και το 20% μέσω του αγωγού TAP. Το ρωσικό αέριο, που διαχρονικά αποτελούσε το μεγαλύτερο ποσοστό στο μείγμα του φυσικού αερίου που εισάγει η χώρα, υποχώρησε για πρώτη φορά στο 33% και η χώρα προτίθεται να προχωρήσει με ιδιωτικά κεφάλαια στην κατασκευή και δεύτερου σταθμού υποδοχής υγροποιημένου φυσικού αερίου FSRU στην Αλεξανδρούπολη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πρόκειται, όπως βλέπετε, για ένα σύνθετο ενεργειακό σχέδιο που κινείται με γνώμονα το οικονομικό και περιβαλλοντικό συμφέρον της χώρας, όμως ταυτόχρονα με βάση και τον ρόλο που μπορεί η πατρίδα μας να έχει στον νέο χάρτη των ενεργειακών συσχετισμών που διαμορφώνονται στον κόσμο. Και καθώς οι συσχετισμοί αυτοί αποκτούν έντονο γεωπολιτικό χαρακτήρα, το συγκεκριμένο πρόγραμμα αποκτά και αυτό με τη σειρά του στρατηγική σημασία. Με άλλα λόγια είναι και εθνικό και διαχρονικό και θα ήλπιζα και υπερκομματικό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ολοκληρώνω με λίγα καθαρά λόγια. Ζήτησα από τον Πρόεδρο της Βουλής να συγκαλέσει τη σημερινή συνεδρίαση για να ενημερώσω το Σώμα σχετικά με τις ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες, αλλά και την εθνική γραμμή σχετικά με αυτή την πρωτοφανή σύρραξη, κυρίως όμως για να δώσω το έναυσμα ώστε η πατρίδα μας, η Ελλάδα, να εκπέμψει ένα ενωτικό μήνυμα κοινής στάσης. Διότι στην Ουκρανία αμφισβητείται τελικά η ελευθερία των λαών και το δημοκρατικό κεκτημένο.

Η κοιτίδα της δημοκρατίας, η Ελλάδα πρέπει να δώσει τη δική της απάντηση, καθαρή, βροντερή και προς όλους. Αυτή η απάντηση είναι το δικό μας χέρι συμπαράστασης προς την Ουκρανία, μια χώρα με την οποία μας συνδέουν πανάρχαιοι δεσμοί, όπου ζουν αδέρφια μας εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια, αλλά και προς έναν τόπο στον οποίο -να μην το ξεχνάμε- ιδρύθηκε η Φιλική Εταιρεία και άναψαν οι πρώτες σπίνες του αγώνα για την εθνική ανεξαρτησία. Ταυτόχρονα είναι όμως και η δική μας ρητή προειδοποίηση ότι δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν μισητή του αναθεωρητισμού να δράσει στην περιοχή μας. Τελεία και παύλα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όσο για τη Ρωσία, αυτή τη μεγάλη χώρα με τον μεγάλο πολιτισμό, νομίζω ότι δεν έχει άλλο δρόμο από το να τον τιμήσει, να σταματήσει αμέσως τον πόλεμο, να αναγνωρίσει στους άλλους τα δικαιώματα που αναγνωρίζει στην ίδια και επανερχόμενη στην ειρηνική συνύπαρξη και στη διεθνή νομιμότητα, να πάρει και αυτή τη θέση της σε έναν κόσμο που βλέπει μπροστά, σε μία Ευρώπη που η γεωγραφία μάς θέλει τελικά μαζί με τη Ρωσία. Η δημοκρατία μάς χρειάζεται όλους. Η οικονομία μάς καλεί να είναι το μόνο πεδίο τελικά στο οποίο θα ανταγωνιζόμαστε.

Κλείνω επαναλαμβάνοντας ότι αυτή η μεγάλη περιπέτεια, που τώρα ναρκοθετεί τα θεμέλια του ελεύθερου τρόπου ζωής στην Ευρώπη και στον κόσμο, μπορεί να γίνει ευκαιρία ώστε η σύγχρονη δημοκρατία να υπερβεί δυναμικά τις αδυναμίες της. Είναι σίγουρα μια μεγάλη ευκαιρία για την Ευρωπαϊκή Ένωση να κάνει ένα μεγάλο άλμα μπροστά και να ευθυγραμμίσει επιτέλους την οικονομική της ισχύ με τις γεωπολιτικές της φιλοδοξίες. Είναι ταυτόχρονα μια ευκαιρία για τη δημοκρατία μας να ανανεώσει το περιεχόμενο των αξιών της, να οργανώσει την αυτοπροστασία της από τον νέο σκοταδισμό. Αυτόν άλλωστε τον δρόμο προτείνει κάποιος ήδη από το 2015. Επιτρέψτε μου να τον αντιγράψω.

Διαβάζω: «Αν ξεπεράσουμε τον εφησυχασμό τότε μπορούμε να αλλάξουμε την πορεία μας και να οικοδομήσουμε ένα σύστημα βασισμένο σε αξίες, ανθεκτικό ώστε να αντισταθεί στον ανταρχικό ιδί, αρκετά εξυπνο για να σταματήσει την εξάπλωσή του και αρκετά επιθετικό για να τον εξαφανίσει». Είναι τα λόγια ενός ανθρώπου με κατ' εξοχήν στρατηγική αντίληψη. Είναι μάλιστα διατυπωμένα στη ρωσική γλώσσα. Ανήκουν στο διάσημο σκακιστή Γκάρι Κασπάροφ και αποτελούν τον επίλογο του προφητικού του βιβλίου «Έρχεται χειμώνας».

Αυτός ο επίλογος ας γίνει ο πρόλογος της δικιάς μας αποφασιστικής δράσης. Αυτό μας ζητά το εθνικό συμφέρον, το μέλλον της Ευρώπης, η δημοκρατία και ο πολιτισμός, η ίδια η ιστορία που πρέπει να αποδείξουμε ότι δεν γράφεται τελικά μόνο με πρόσωπα, αλλά κυρίως από τους λαούς. Εύχομαι η Εθνική Αντιπροσωπεία να αντιμετωπίσει αυτή την πρωτοφανή κρίση με τη σοβα-

ρότητα που η κρίσιμότητα των περιστάσεων επιβάλλει.

Σας ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Πρωθυπουργό.

Τώρα καλείται στο Βήμα ο κ. Αλέξης Τσίπρας, Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολουθούμε όλοι τις τελευταίες μέρες να συντελούνται δραματικές εξελίξεις στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία βυθίζει μια ευρωπαϊκή χώρα στο ζόφο του πολέμου, στο αίμα, στην καταστροφή και επαναφέρει την Ευρώπη, αλλά και ολόκληρη την ανθρωπότητα σε σκοτεινές και επικίνδυνες εποχές.

Αυτές τις κρίσιμες στιγμές πιστεύω ότι απαιτείται από όλους μας να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Απαιτείται, θα έλεγα, εθνική σύννεση, ανθρωπιστική ευαισθησία, πολιτική ειλικρίνεια και αποφασιστικότητα. Είναι στιγμές που επιτάσσουν το εθνικό να ταυτίζεται με την αλήθεια, με την αυτοσυγκράτηση, με την αποφυγή της παγίδας να μετατρέψουμε μια διεθνή κρίση σε κομματική και μικροκομματική ακρισία, να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Φοβάμαι ότι σε πολλά σημεία της τοποθέτησης του Πρωθυπουργού το μυαλό του ήταν στους πολιτικούς του αντιπάλους και όχι στον Πούτιν και στον Ερντογάν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εγώ πιστεύω, όμως, ότι σήμερα πρέπει -παρα τις διαφορές μας που είναι γνωστές, υπαρκτές και θα διατυπωθούν- να υπάρξουν και να ακουστούν σε αυτή την Αίθουσα κοινοί στόχοι για όλους μας, γι' αυτό που ονομάζουμε εθνικό συμφέρον, πατριωτικό συμφέρον και για το συμφέρον της ειρήνης, της προκοπής, της ειρηνικής συμβίωσης των λαών σε διεθνές επίπεδο.

Πιστεύω ότι αυτή η προσπάθεια να αποτυπωθούν κοινοί στόχοι ανταποκρίνεται και σ' αυτό που ο ελληνικός λαός σήμερα θέλει να ακούσει από αυτή τη συζήτηση, γιατί πιστεύω βαθιά ότι στο σύνολο των Ελλήνων, για να μην πω στη συντριπτική τους πλειοψηφία, αυτοί οι κοινοί στόχοι υπάρχουν.

Ποιοι είναι αυτοί οι κοινοί στόχοι; Η ταχύτερη δυνατή αποκατάσταση της ειρήνης, η προστασία των εθνικών μας συμφερόντων σε μια τόσο ρευστή και επικίνδυνη κατάσταση και η αλληλεγγύη μας σε όσους υποφέρουν τούτη την ώρα από τη λαίλαπα του πολέμου στο Κίεβο, στο Χάρκοβο, στη Μαριούπολη που έχουμε και το ελληνικό στοιχείο, σε κάθε πόλη και χωριό της Ουκρανίας.

Αυτές τις κρίσιμες ώρες, λοιπόν, οφείλουμε όλοι, χωρίς αστερίσκους, απερίφραστα να καταδικάσουμε την εισβολή της Ρωσικής Ομοσπονδίας, την παραβίαση της εδαφικής ακεραιότητας της Ουκρανίας και της κυριαρχίας της Ουκρανίας, όπως βεβαίως και την απαράδεκτη αναθεωρητική λογική στην οποία βασίζονται οι ρωσικές πολεμικές επιχειρήσεις.

Οφείλουμε να εκφράσουμε την αμέριστη αλληλεγγύη και συμπαράστασή μας στον ουκρανικό λαό, τη βαθιά θλίψη μας, τα βαθιά συλλυπητήριά μας στις οικογένειες των ομογενών μας που σκοτώθηκαν κατά τη ρωσική εισβολή και βεβαίως την αλληλεγγύη, τη συμπάρασταση, τη θλίψη για κάθε απώλεια ανθρώπινης ζωής από έναν πόλεμο που ξέσπασε με απόφαση της Ρωσίας πριν από λίγες μέρες.

Οφείλουμε να είμαστε απόλυτα ξεκάθαροι ότι οι ενέργειες του Προέδρου Πούτιν αποβαίνουν και θα αποβούν όχι μόνο εις βάρος της ανθρωπότητας, αλλά και εις βάρος του ρωσικού λαού και εις βάρος των ρωσικών συμφερόντων. Η διεθνής κοινότητα, και ειδικά η Ευρωπαϊκή Ένωση -επίσης πρέπει να το πούμε απερίφραστα- οφείλουν τούτη την κρίσιμη ώρα να στηρίξουν τον λαό της Ουκρανίας και να αξιοποιήσουν όλα τα διαθέσιμα διπλωματικά μέσα προκειμένου να τερματιστεί άμεσα η επίθεση, οι ρωσικές ένοπλες δυνάμεις να αποχωρήσουν και να ανοίξει ένας αξιόπιστος δρόμος διπλωματίας και ειρήνης.

Είναι φανερό, όμως, ότι δεν αρκεί να μένουμε σήμερα στις

όποιες διαπιστώσεις, πολύ περισσότερο να κρυφτούμε πίσω από αυτές. Η Ουκρανία τούτη την ώρα φλέγεται και οφείλουμε να δράσουμε άμεσα και αποτελεσματικά, για να στηρίξουμε τον ουκρανικό λαό, για να δώσουμε χώρο στη διπλωματία και στον διάλογο.

Οι κυρώσεις σε βάρος της Ρωσίας είναι ένα ισχυρό διπλωματικό εργαλείο προς αυτή την κατεύθυνση και ως ευρωπαϊκή χώρα ορθώς στηρίζουμε και συμμετέχουμε σε αυτές. Να σημειώσω, όμως, εδώ ότι οι κυρώσεις, και οι όποιες κυρώσεις, πρέπει να είναι ένα εργαλείο για την ειρήνη και όχι ένα εργαλείο για τη συνέχιση του πολέμου με άλλα μέσα. Διότι στην δεύτερη περίπτωση θα παρασυρθούμε σε μια λογική αντιποίνων και μηδενισμού, αντί να επιμείνουμε στη λογική της πίεσης, της ασφυκτικής πίεσης, αν θέλετε, που αφήνει όμως διέξοδο διαλόγου και τείνει σε αυτόν. Αν συμβεί αυτό, είναι πολύ πιθανό οι εξελίξεις να οδηγήσουν σε επιδείνωση της κατάστασης, αντί για την αποκατάσταση της ειρήνης και την έναρξη ενός ουσιαστικού διαλόγου.

Δεν πρέπει λοιπόν να παρασυρθούμε σε πράξεις και κινήσεις που θα φέρουν απέναντί μας όχι τον Πούτιν που έκανε την εισβολή, αλλά τον ρωσικό λαό στο σύνολό του. Το πογκρόμ απέναντι συλλήβδην σε Ρώσους πολίτες είναι λάθος. Οι διώξεις από πανεπιστήμια Ρώσων φοιτητών είναι λάθος. Η απαγόρευση συμμετοχής σε αθλητικές διοργανώσεις είναι λάθος. Η απαγόρευση πολιτιστικών έργων είναι λάθος. Όπως δεν απαγορεύτηκε ποτέ ο Μπετόν στην ώρα της γερμανικής ναζιστικής κατοχής, έτσι δεν πρέπει να απαγορευτεί ο Τσαϊκόφσκι και τα Μπαλέτα Μπόλσοι στην Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έχουμε απέναντί μας τον Πούτιν και το καθεστώς του, όχι τον ρωσικό λαό και τον ρωσικό πολιτισμό.

Σ' αυτό το πλαίσιο, η θέση ευθύνης που πρέπει να κρατήσει η Ελλάδα επιτάσσει να στηρίξουμε τον ουκρανικό λαό ενεργά, υποστηρίζοντας ισχυρές στοχευμένες κυρώσεις εις βάρος της Ρωσίας, προκειμένου να τερματίσει την εισβολή της και να επανέλθει στον δρόμο της διπλωματίας.

Επιτάσσει, επίσης, να είμαστε θετικοί στην απόδοση καθεστώτος υποψήφιας προς ένταξη χώρας στην Ουκρανία για λόγους ουσιαστικούς, αλλά και συμβολικούς αυτές τις δύσκολες στιγμές. Επιτάσσει να αποστείλουμε όση περισσότερη ανθρωπιστική βοήθεια γίνεται στον ουκρανικό λαό. Επιτάσσει να στηρίξουμε τις προξενικές μας αρχές με όποιον τρόπο μπορούμε, προκειμένου να βοηθήσουν τα μέλη της ελληνικής κοινότητας που βρίσκονται σήμερα σε κίνδυνο.

Επιτάσσει να είμαστε κάθετοι στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς στους οποίους συμμετέχουμε ότι η παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου δεν θα γίνει ποτέ ανεκτή ούτε και μπορεί να δημιουργήσει τετελεσμένα. Επιτάσσει να στηρίξουμε τους εταίρους μας στην ανατολική Ευρώπη που αισθάνονται ότι απειλείται η ασφάλειά τους από τις ρωσικές πολεμικές επιχειρήσεις, παρ' ότι ουδέποτε λάβαμε αντίστοιχη στήριξη όταν βρεθήκαμε εμείς υπό απειλή.

Τέλος, επιτάσσει να πρωτοστατήσουμε ώστε να οργανωθούν μόνιμες δίοδοι και δομές επανεγκατάστασης και ανθρωπιστικής στήριξης των προσφύγων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θέση που όπως καλά γνωρίζετε η Αξιωματική Αντιπολίτευση και οι προοδευτικές δυνάμεις στον τόπο δεν υποστηρίζουν αλά καρτ, αλλά εμείς τουλάχιστον υποστηρίξαμε με συνέπεια και όταν οι πρόσφυγες ερχόντουσαν από τον πόλεμο της Συρίας και όταν οι πρόσφυγες ερχόντουσαν από τον πόλεμο του Αφγανιστάν απέναντι στις ενστάσεις των συντηρητικών δυνάμεων της Ευρώπης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και είναι ντροπή να ακούγονται σήμερα δηλώσεις ότι αυτοί που έρχονται από την Ουκρανία είναι αληθινοί πρόσφυγες, ενώ οι άλλοι που έχουν μελαμψό χρώμα δεν είναι αληθινοί πρόσφυγες. Είναι ρατσιστικές δηλώσεις που δεν περιποιούν τιμή στη χώρα όταν ακούγονται από επίσημα χείλη κυβερνητικών αξιωματούχων.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ποιος το είπε;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ο Υπουργός σας το είπε, ο κ. Μητράκης, ο Υπουργός Προσφυγικής Πολιτικής που θα έπρεπε να έχει επί-

γνωση της ιστορίας όταν μιλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μην με προκαλείτε, ρωτώντας ποιος το είπε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Δεν είπε έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Παρακαλώ, παρακαλώ! Είναι εδώ ο κ. Μητράκης και μπορεί να απαντήσει.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Παράλληλα, όμως, με την ευθύνη που οι στιγμές επιβάλλουν ώστε να έχουμε όπως είπα ένα μίνιμουμ κοινής στάσης, διότι πιστεύω ότι τα όσα έχω πει ως τώρα διαμορφώνουν το πλαίσιο μιας κοινής στάσης, οι δραματικές αυτές εξελίξεις επιβάλλουν και να προβληματιστούμε για την ημέρα που ξημερώνει και για το ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος της χώρας μας, ο ρόλος της Ελλάδας στο νέο αυτό κεφάλαιο της εποχής μας.

Ο Ρώσος Πρόεδρος αποφάσισε να χειριστεί την κρίση στην Ουκρανία όχι με τη λογική ενίσχυσης της ρωσικής θέσης σε περιφερειακό επίπεδο, όπως το έκανε το 2008, το 2014, αλλά με σκοπό την αλλαγή των παγκόσμιων συσχετισμών στον 21^ο αιώνα. Ολοένα και περισσότερο διαφαίνεται η προοπτική η κρίση στην Ουκρανία να μας επαναφέρει πάλι σε ένα διπολικό κόσμο Δύσης - Ανατολής, να μας επαναφέρει σε έναν ψυχρό σκληρό πόλεμο, ψυχρό πόλεμο, αλλά σκληρό μεταξύ δύο μπλοκ κρατών που θα οδηγήσει σε ένα σκληρό οικονομικό ανταγωνισμό και σε μια βαθιά και διαρκή ενεργειακή και οικονομική αστάθεια, ενεργειακή και οικονομική κρίση.

Σε αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο ποια πρέπει να είναι η θέση και η στάση της Ελλάδας; Και εκεί ξεκινούν οι διαφωνίες μας. Πρέπει η χώρα μας να επιμένει στην πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική που ασκεί τις τελευταίες δεκαετίες ή πρέπει να είναι σαν όλες τις άλλες χώρες του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, μάλιστα, επισπεύδουσα, πιο μπροστά, στην πρώτη γραμμή; Πρέπει να επιμένει στον παραδοσιακό της ρόλο ως γέφυρα ειρήνης και συνεννόησης των χωρών και των λαών της περιοχής ή πρέπει να αλλάξει το δόγμα της εξωτερικής της πολιτικής και να είναι -πως το είπατε;- το φυλάκιο, το προκεχωρημένο φυλάκιο της δύσης απέναντι στην ανατολή; Πρέπει η Ελλάδα σε αυτή την παγκόσμια αστάθεια να συνεχίσει να επιδιώκει να είναι διαρκώς μέρος της λύσης ή να γίνει μέρος της κρίσης, μέρος του πολέμου αντί για μέρος της ειρήνης;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Ανάποδα το είπατε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αυτά είναι τα κρίσιμα ερωτήματα, τα κρίσιμα διλήμματα που έχουμε μπροστά μας και αυτά τα διλήμματα θέλουν βάθος στρατηγικής, θέλουν ειλικρίνεια, θέλουν ουσιαστικό πολιτικό διάλογο, όχι τσιτάτα και επικοινωνιακές κραυγές, ευκαιριακές.

Η δική μας θέση σε όλα αυτά τα ερωτήματα είναι ξεκάθαρη και ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο θέλω να εκφράσω σήμερα τη βαθύτατη ανησυχία μας για ορισμένες -προφανώς όχι για τη στάση σας συνολικά- από τις πρωτοβουλίες που πήρατε τις τελευταίες μέρες, για τη ρητορική σας που δεν παίρνει, κατά τη γνώμη μου, όσο θα έπρεπε υπ' όψιν την ευαίσθητη θέση της Ελλάδας, το ανήσυχο Αιγαίο εξαιτίας, βεβαίως, της προκλητικότητας των γειτόνων μας και εν τέλει δεν λαμβάνει υπ' όψιν την ιδιαιτερότητα της γεωγραφικής μας θέσης, τα εθνικά μας συμφέροντα και πώς αυτά θα υπερασπιστούν σε μια διεθνή κρίση διαρκείας.

Και, βεβαίως, θέλω να εκφράσω την ανησυχία μου και τον προβληματισμό μου και για το γεγονός ότι χωρίς να υπάρξει, από ό,τι είδα, κάποια εισήγηση ή συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ, χωρίς συνεννόηση ή έστω ενημέρωση των πολιτικών δυνάμεων, αποφασίσατε να στείλετε όπλα στην Ουκρανία, όχι στο πλαίσιο αποφάσεων των διεθνών οργανισμών, στους οποίους συμμετέχουμε, της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του NATO, αλλά μονομερώς. Και αναρωτιέμαι: Ποια η σκοπιμότητα η Ελλάδα από διαρκώς εμπλεκόμενη σε πρωτοβουλίες ειρήνης να μετατρέπεται σήμερα σε εμπλεκόμενη του πολέμου;

Σε τέτοιες ώρες εθνικής ευθύνης δεν επιτρέπονται επιπολαιότητες, ακόμη κι αν τα κίνητρά σας είναι τα πιο ευγενή και δεν επιτρέπεται να αποφασίζετε από μόνος σας. Ενός ανδρός αρχή

δεν υπάρχει στην Ελλάδα. Σε άλλες χώρες υπάρχει και είδαμε πού οδήγησε αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Οι εξελίξεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός ότι εγκυμονούν κινδύνους και αποτελούν ιστορικό πισωγύρισμα για την Ευρώπη. Ωστόσο, θα ήταν ιστορικό λάθος η χώρα μας να πρωτοστατήσει σε αυτή την ιστορική μετατόπιση, να αποφασίσει ότι μιας και γυρνάμε στην εποχή του Ψυχρού Πολέμου της δεκαετίας του '50, να επανέλθουμε και εμείς ως Ελλάδα στις παρωχημένες στρατηγικές και στα παρωχημένα δόγματα της δεκαετίας του '50 και να υιοθετούμε ξανά το δόγμα Παπάγου, ούτε καν το δόγμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η δική μας θεώρηση των πραγμάτων λοιπόν είναι διαφορετική και θεωρούμε ότι αυτό το πισωγύρισμα, το ιστορικό πισωγύρισμα που συντελείται τούτες τις ώρες είναι επικίνδυνο όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για την Ευρώπη στο σύνολό της. Ποιος ωφελείται από αυτή τη σύγκρουση, τον διπολισμό, τον ψυχρό πόλεμο Ευρωπαϊκής Ένωσης - Ρωσίας, που θα ακολουθήσει; Ποιος ευνοείται από αυτή την εξέλιξη; Πάντως όχι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ούτε γεωπολιτικά ευνοείται ούτε οικονομικά ευνοείται.

Και αν η βασική ευθύνη -δεν υπάρχει αμφιβολία- ανήκει σε αυτόν που σήμερα παραβιάζει τη διεθνή νομιμότητα, ανήκει δηλαδή, στις επιλογές του Προέδρου Πούτιν, θα ήταν ωστόσο λάθος να προσποιηθούμε ότι δεν βλέπουμε και τα λάθη και τις ευθύνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που επέτρεψαν να φτάσουν τα πράγματα ως εδώ, την αδυναμία της να έχει έναν ισχυρό ρόλο, μια ισχυρή γεωπολιτική παρουσία, παρεμβατική στις διεθνείς εξελίξεις, την παθητικότητά της σε μια σειρά από παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου στο παρελθόν. Ή μήπως δεν έγιναν όλα αυτά;

Γιατί το Διεθνές Δίκαιο κανείς δεν μπορεί να το επικαλείται αλά καρτ. Δεν έχει άλλη βαρύτητα σε άλλα μήκη και πλάτη γεωγραφικά του πλανήτη το Διεθνές Δίκαιο. Όσα έχουν γίνει στην Ευρώπη και στον κόσμο τις τελευταίες δεκαετίες οδήγησαν στην έκπτωση του Διεθνούς Δικαίου, στην παραβίαση και την επίκλησή του κατά βούληση και άνοιξαν τις κερκόπορτες, που επιτρέπουν στους ισχυρούς να επιβάλουν τη θέλησή τους στους λιγότερο ισχυρούς πολύ συχνά και με τα όπλα.

Πού ήταν και πού είναι το Διεθνές Δίκαιο επί σαράντα οκτώ χρόνια στην πολύπαθη Κύπρο και οι κυρώσεις; Πού είναι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ή μήπως το ξεχάσαμε αυτό; Γιατί άκουσα και κάποιους να μιλάνε για πρωτοφανές γεγονός, συμβαίνει για πρώτη φορά πολεμική εισβολή στην ευρωπαϊκή ήπειρο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο! Δεν υπήρξε ποτέ άλλοτε εισβολή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Υπάρχουν λοιπόν σοβαρές ευθύνες τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στο NATO και τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, τις δυτικές δυνάμεις συνολικά για τη διαρκή παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου όλα τα προηγούμενα χρόνια με διεθνείς στρατιωτικές επεμβάσεις στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Γιουγκοσλαβία, όπως και για το γεγονός ότι δεν επιχειρήθηκε να οικοδομηθεί κατά την κρίσιμη περίοδο 1999 - 2008 ένα σταθερό πανευρωπαϊκό πλαίσιο ασφάλειας και ελέγχου εξοπλισμών που να περιλαμβάνει και τη Ρωσία. Και δεν είναι μια αντίληψη που ανήκει στη μία πλευρά της πολιτικής σκέψης ότι η ευρωπαϊκή ήπειρος είναι από τον Ατλαντικό έως τα Ουράλια. Του Ντε Γκολ ήταν αυτή η αντίληψη. Απομακρύνθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση από αυτή τη στρατηγική συνειδητή.

Ποιος επωφελείται σήμερα από αυτή την οριστική ρήξη, το διαζύγιο; Επωφελείται η Ευρωπαϊκή Ένωση; Προφανώς όχι και η Ρωσία πιστεύω. Ιστορικό λάθος αυτό που διαπράττει ο Πούτιν σήμερα. Ιστορικά ποτέ η Ρωσία δεν είχε την πλήρη γυρισμένη στην Ευρώπη για να προσανατολιστεί προς την ανατολή, προς την Κίνα. Αν γεωπολιτικά επωφελούνται τρίτοι και οικονομικά ζημιώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτές οι εξελίξεις δεν είναι θετικές για την Ευρώπη και άρα και για τη χώρα μας.

Οφείλει λοιπόν η Ευρωπαϊκή Ένωση να μάθει και να διδαχθεί από τα λάθη του παρελθόντος και όχι να τα επαναλάβει, να αποκτήσει πραγματική στρατηγική αυτονομία, να προασπίζει ενεργά

το Διεθνές Δίκαιο με συνέπεια και όχι με δύο μέτρα και δύο σταθμά, όπως φάνηκε πρόσφατα με τις πρόσφατες τουρκικές προκλήσεις στο Αιγαίο και στην Κύπρο.

Να επιχειρήσει σήμερα να κάνει αυτό που δεν μπορούν να κάνουν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και το ΝΑΤΟ, δηλαδή να επιχειρήσει να μεσολαβήσει στις συνομιλίες Ρωσίας - Ουκρανίας με στόχο να σιγήσουν τα κανόνια του πολέμου και να υπάρξει διπλωματική διέξοδος, διπλωματική λύση.

Να έχει αρκετή απόσταση, όσο χρειάζεται, από το ΝΑΤΟ και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ώστε να μπορεί να αξιολογήσει θετικά το καθεστώς υποψήφιας χώρας της Ουκρανίας υπέρ της ειρήνης και της διπλωματίας.

Να μπορεί να χρησιμοποιήσει τις ισχυρές κυρώσεις που θα επιβάλει ως εργαλείο ισχυρής ασφυκτικής πίεσης για την ειρήνη και όχι ως εργαλείο για έναν πανγκόσμιο οικονομικό πόλεμο, που θα αποβεί εις βάρος όλων.

Και, τουλάχιστον μακροπρόθεσμα, να μπορέσει να σταθεί απέναντι στη δημιουργία ενός σκληρά διπολικού κόσμου, που -προ-εξέτε- δεν θα περιλαμβάνει μόνο τη Ρωσία από τη μια μεριά, αλλά και την παγκόσμια οικονομική υπερδύναμη, την Κίνα. Να σταθεί επίσης η Ευρωπαϊκή Ένωση υπέρ ενός πανευρωπαϊκού συστήματος ελέγχου των εξοπλισμών.

Τέλος, σε αυτό το πλαίσιο η άποψή μας είναι ότι οι παγκόσμιες εξελίξεις, η αποσταθεροποίηση, οι ανακατατάξεις που φέρνει η ουκρανική κρίση αποτελούν έναν επιπλέον λόγο για να επιδιώκουμε ενεργά έναν ουσιαστικό διάλογο με την Τουρκία με σκοπό τη μείωση της έντασης στο Αιγαίο και την ανατολική Μεσόγειο. Είπα και την άλλη φορά «χωρίς αυταπάτες», αλλά η πόρτα του διαλόγου πρέπει να παραμένει ανοιχτή. Και ένας διάλογος μπορεί να πάρει ώθηση μονάχα στο πιο ψηλό επίπεδο, όπως ξέρετε πολύ καλά ότι μόνο έτσι μπορεί να συμβεί, και με την αξιοποίηση των όποιων πιέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών προς την Τουρκία.

Είναι λάθος να συνεχίζετε να επιμένετε στο ψευδοαφήγημα της δήθεν απομονωμένης Τουρκίας, για να δικαιολογήσετε την επιλογή σας στη στρατηγική της αναβλητικής διπλωματίας. Είναι λάθος να προεξοφλείτε εσείς, και όλα τα φιλοκυβερνητικά μέσα ενημέρωσης βλέπω, ότι η Τουρκία θα εκμεταλλευτεί τις εξελίξεις για να δημιουργήσει κρίση με την Ελλάδα. Αντί, δηλαδή, να επιδιώκουμε ως χώρα να θέσουμε εμείς ατζέντα στη γείτονα, να λειτουργήσουμε ως αυτοεκπληρούμενη προφητεία συγκρούσεων και στην ανατολική Μεσόγειο.

Και είναι τεράστιο λάθος και ανευθυνότητα να επιχειρείτε να μετατρέψετε την κρίση σε ευκαιρία για μικροκομματικές επιδιώξεις, να θέλετε μέσω της ουκρανικής κρίσης να επιβεβαιώσετε τις επιλογές σας για υπέρογκες εξοπλιστικές δαπάνες και να ζητάτε εκ νέου λευκή επιταγή.

Θα επαναλάβω αυτό που είπα και άλλη φορά: Στηρίζουμε την επαρκή άμυνα της χώρας και σε αυτή τη βάση θα κρίνουμε ad hoc κάθε εξοπλιστικό πρόγραμμα. Αλλά ειδικά τώρα, εν όψει της επιδείνωσης των παγκόσμιων οικονομικών εξελίξεων, δεν πρόκειται να δεχθούμε να υπάρχει ένα κλίμα αναγκαιότητας μάλιστα υπέρ εξοπλισμών χωρίς διαφάνεια, χωρίς προγραμματισμό, πέρα από αυτό που εμείς ονομάζουμε λογική της επαρκούς άμυνας που έχει ανάγκη η χώρα.

Και για να τελειώνει αυτή η πολιτική κερδοσκοπία θα σας πω καθαρά, κύριε Μητσοτάκη, ότι για εμάς αυτοσκοπός είναι η ανεξαρτησία και η εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας. Για εμάς αυτοσκοπός είναι η ειρήνη και η προκοπή του λαού μας. Αυτό είναι για εμάς αυτοσκοπός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Οι εξοπλισμοί είναι ένα μόνο μέσο για να πετύχουμε το στόχο μας. Υπάρχουν όμως και άλλα μέσα που, σήμερα καταλαβαίνετε από αυτή την κρίση ότι, είναι εξίσου και περισσότερο σημαντικά, όπως η διπλωματία, η ισχυρή οικονομία, η εξωτερική πολιτική, η ενεργειακή επάρκεια, η ενεργειακή ασφάλεια. Μην τα υποτιμάτε λοιπόν αυτά.

Και μια και μίλησα για ενεργειακή ασφάλεια και επάρκεια -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε-, μην προσπαθείτε να κρύψετε τις ευθύνες σας για τις λάθος επιλογές σας που έφεραν τρομακτικές αυξήσεις στην ενέργεια και έχουν οδηγήσει τη χώρα σε

μία κοινωνική κρίση, πολύ πριν ξεσπάσει η κρίση του πολέμου στην Ουκρανία. Η Ελλάδα είναι ήδη πρωταθλήτρια στις υψηλές τιμές ενέργειας σε όλη την Ευρώπη εξαιτίας άστοχων κυβερνητικών επιλογών, εξαιτίας της ολιγοπωρίας στη λήψη μέτρων και εξαιτίας εσφαλμένων δημοσιονομικών προτεραιοτήτων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν χωρεί καμία αμφιβολία για την ακριβότερη τιμή προμήθειας φυσικού αερίου στην περιοχή μας σε σχέση με άλλες χώρες γειτονικές, για το κλείδωμα του μείγματος ηλεκτροπαραγωγής στο φυσικό αέριο, για τη βίαιη απολιγνιτοποίηση που εσείς αποφασίσατε, για τις υψηλότερες τιμές χονδρικής ηλεκτρικής ενέργειας, τις υψηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ιδιωτικοποίηση που αποφασίσατε της ΔΕΗ και των ηλεκτρικών δικτύων μεσούσης μιας ενεργειακής κρίσης. Αυτά ήταν πολιτικές επιλογές.

Και η ενεργειακή ασφάλεια είναι ασύμβατη με την ενεργειακή φτώχεια που βιώνει σήμερα ένα μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού. Και η ενεργειακή μετάβαση δεν είναι δυνατή χωρίς τη συμμετοχή της κοινωνίας στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, χωρίς ρυθμιστική εγγύηση και χωρίς αυστηρό έλεγχο, πρόληψη και καταπολέμηση των στρεβλώσεων και των αθέμιτων πρακτικών στην αγορά.

Ιδίως, λοιπόν, μετά τον πόλεμο στην Ουκρανία απαιτείται πλήρης ανασχεδιασμός της ενεργειακής στρατηγικής της χώρας, με στόχο την αποκατάσταση της ενεργειακής ασφάλειας και επάρκειας και τη ριζική μείωση των τιμών ρεύματος για νοικοκυριά και επιχειρήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διαφορετικά, αν συμβεί αυτό το οποίο προαναγγείλατε, ότι δηλαδή θα συνεχίσετε την ίδια πολιτική -διότι αυτό μας είπατε, προαναγγέλλοντας ότι θα συνεχιστεί η ακρίβεια-, αν συνεχίσετε να επιδοτείτε τις ανατιμήσεις -γιατί αυτό κάνετε με χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων-, μην προσπαθείτε να κρυφτείτε πίσω από την κρίση του πολέμου.

Ο συνδυασμός ακρίβειας, πανδημίας και κλιματικής κρίσης θα μας οδηγήσει σε μια πρωτοφανή κοινωνική κρίση. Μας περιμένουν πολύ δύσκολες μέρες. Κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου. Η κατάσταση αυτή απαιτεί γενναίες αποφάσεις, που αν δεν θέλει και δεν μπορεί να τις πάρει η σημερινή Κυβέρνηση, οφείλει να δώσει την ευκαιρία ο ελληνικός λαός σε μια άλλη προοδευτική κυβέρνηση να τις λάβει προς όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παταεμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Επειδή έγινε μία προσωπική αναφορά σε απόψεις του κ. Μητσοτάκη, Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, θα λάβει τον λόγο για λίγα λεπτά, προκειμένου να απαντήσει.

Ελάτε, κύριε Μητσοτάκη.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, προσερχόμενος την Κυριακή στο Συμβούλιο Υπουργών στις Βρυξέλλες είπα ότι η Ευρώπη και η Ελλάδα πρέπει να δείξουν έμπρακτη αλληλεγγύη στους πρόσφυγες από την Ουκρανία, τους οποίους ορθά χαρακτηρίσα «πραγματικούς πρόσφυγες». Η Ουκρανία συνορεύει με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η χώρα έχει δεχθεί παράνομη εισβολή και οι άνθρωποι αυτοί έρχονται ευθεία από τη χώρα που κινδυνεύουν στο έδαφος...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Παρακαλώ, τι είναι αυτό ξαφνικά;

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου): Η Ελλάδα θα ενεργοποιήσει το προεδρικό διάταγμα 80/2006.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ησυχία, παρακαλώ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ:** Αφήστε το...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Μπαρκα, παρακαλώ πάρα πολύ. Κανείς δεν διέκοψε τον κ. Τσίπρα. Παρακαλώ! Τι είναι αυτό τώρα εδώ;

Ελάτε, κύριε Μητσοτάκη.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου): Κύριε Πρόεδρε, τη δήλωση περί πραγματικών προσφύγων δεν την έκανα εκείνη τη στιγμή σε αντιδιαστολή άλλων ομάδων. Υπάρχει, όμως, αντιδιαστολή απέναντι σε δύο ομάδες μεταναστών. Πρώτον, οι οικονομικοί μετανάστες, οι οποίοι έρχονται παράνομα στον χώρο Σένγκεν κατά παράβαση του άρθρου 4 του Κώδικα Σένγκεν και δεν δικαιούνται διεθνούς προστασίας. Υπάρχουν επίσης...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Παρακαλώ. Παρακαλώ. Δεν έχετε τον λόγο.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου): Υπάρχουν επίσης αιτούντες άσυλο που έρχονται από μακρινές χώρες και μακρινές ηπείρους, διερχόμενοι μίας ή περισσότερων ασφαλών χωρών κατά παράβαση του άρθρου 31 της Συνθήκης της Γενεύης και, βάσει της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, τέτοιες αιτήσεις είναι απαράδεκτες.

Στην περίπτωση της Ουκρανίας, συνορεύει με την Ευρωπαϊκή Ένωση και έρχονται άμεσα. Αυτό λέει το Διεθνές Δίκαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και όχι οι ιδεοληψίες της Αριστεράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλείται εν συνεχεία στο Βήμα ο Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής κ. Μιχάλης Κατρίνης.

Υπενθυμίζω ότι ο Πρωθυπουργός μίλησε λιγότερο από τον χρόνο που εδικαιούτο. Έχει σημασία να τηρούμε τους χρόνους.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Μήνυμα ελήφθη, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να είμαι όσο περισσότερο σύντομος γίνεται.

Κατ' αρχάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να εκφράσω τα θερμά συλλυπητήρια και τη θλίψη μας για την απώλεια της Μαριέττας Γιαννάκου, μιας μετριοπαθούς και μαχητικής πολιτικού, όπως επίσης και για την απώλεια του Δημήτρη Τσοβόλα, ενός έντιμου, καθάρου και αξιοπρεπούς πολιτικού, μέλους της ιστορίας του ΠΑΣΟΚ. Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τραγωδία στην Ουκρανία συνεχίζεται, με πολλές -άγνωστο ακόμα πόσες- ανθρώπινες ζωές να χάνονται, περιουσίες να καταστρέφονται, δεκάδες χιλιάδες πολίτες να μεταβάλλονται σε πρόσφυγες. Και ανάμεσα στους νεκρούς θρηνούμε και δώδεκα ομογενείς μας μέχρι σήμερα που έχασαν τη ζωή τους από τους βομβαρδισμούς. Κανείς δεν μπορεί να μένει σιωπηλός και αμέτοχος μπροστά σ' αυτό το δράμα. Θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να υποδεχθούμε πρόσφυγες στο πλαίσιο ενός ευρωπαϊκού προγράμματος προστασίας. Σήμερα τίποτα πια δεν μπορεί να θεωρείται δεδομένο. Ούτε αυτά που ίσχυαν για τη διεθνή ασφάλεια, έτσι όπως είχαν διαμορφωθεί με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, την Τελική Πράξη του Ελσίνκι του 1975, τη Χάρτα των Παρισιών του 1990, τη Χάρτα για την Ευρωπαϊκή Ασφάλεια του 1999 και άλλα σχετικά κείμενα.

Ο κ. Πούτιν επιχειρεί να επιβάλει το δικαίωμα του ισχυρού, καταφεύγοντας στη βία των όπλων, καταπατώντας κάθε έννοια Διεθνούς Δικαίου. Αμφισβητεί το μοναδικό παγκόσμιο σύστημα ασφάλειας και καταπατά το άρθρο 2 παράγραφος 4 του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ που απαγορεύει, όχι μόνο τη χρήση βίας, αλλά και την απειλή χρήσης βίας στις διεθνείς σχέσεις. Κι όλα αυτά από μία χώρα που ως μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας θα έπρεπε να λειτουργεί ως θεματοφύλακας και ως υπερασπιστής του Καταστατικού Χάρτη και όχι βεβαίως να τον ποδοπατά ανοιχτά.

Έχουμε λοιπόν όλοι την υποχρέωση να καταδικάσουμε απερίφραστα, μαζί με την κοινωνία των πολιτών, τη στρατιωτική εισβολή της Ρωσίας σε μια ανεξάρτητη χώρα, αλλά και να εκφράσουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας στους δοκιμαζόμενους Ουκρανούς πολίτες απαιτώντας ειρηνικές λύσεις, χωρίς αστερίσκους, χωρίς παρεκκλίσεις, χωρίς συμψηφισμούς. Γιατί η ρωσική επίθεση δημιουργεί ένα ακόμα επικίνδυνο προηγούμενο, ανοίγει ορέξεις για ανάλογες κινήσεις σε όλους όσους έχουν αποδείξει ότι δεν σέβονται το Διεθνές Δίκαιο και τις διεθνείς συμβάσεις. Η Ρωσία λειτουργεί ως αναθεωρητική δύναμη που έχει ως στόχο τη χάραξη νέων συνόρων, τη δορυφοροποίηση ή ακόμα και την

κατάληψη ανεξάρτητων κρατών. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι τώρα οι απειλές απευθύνονται σε γειτονικές προς τη Ρωσία χώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι το δυτικό σύστημα ασφαλείας δεν σχεδίασε σωστά τη νέα πραγματικότητα και δεν επιχείρησε να εντάξει τη Ρωσία στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα και στο δυτικό σύστημα ασφαλείας ώστε να μετατραπεί σε μια χώρα με δημοκρατικούς θεσμούς αντί για ένα αυταρχικό ολιγαρχικό κράτος, όπως είναι σήμερα.

Όμως, απέναντι στα τελευταία δραματικά γεγονότα, η διεθνής κοινότητα όφειλε και οφείλει να αντιδράσει δυναμικά, να πιέσει τη Ρωσία για να βρεθεί λύση μέσω της διπλωματικής οδού, να καταστήσει σαφές ότι δεν μπορούμε να επιστρέψουμε σε συνθήκες και λογικές περασμένων αιώνων, να στείλει σαφές μήνυμα σε όλα τα αυταρχικά καθεστώτα ότι δεν θα γίνει αποδεκτό το δικαίωμα της ζούγκλας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι σύμμαχοί μας στο NATO αντέδρασαν, αλλά αντέδρασαν με σημαντική καθυστέρηση. Αν οι ουσιαστικές κυρώσεις που επιβάλλονται τώρα στη Ρωσία είχαν ληφθεί από την αρχή, η κατάσταση θα ήταν πολύ διαφορετική σήμερα.

Ιδιαίτερα οι ευρωπαϊκές ηγεσίες έδειξαν, τις πρώτες μέρες της κρίσης, αντιδράσεις πολύ κατώτερες των περιστάσεων, αδυνατώντας να προχωρήσουν σε ενιαίες κινήσεις πίεσης προς τη Ρωσία, με πολλές δηλώσεις, αλλά λίγη αποφασιστικότητα απέναντι σε έναν αυταρχικό ηγέτη.

Οι αδυναμίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο να ασκήσει αποτελεσματική εξωτερική και αμυντική πολιτική αναδείχθηκαν για μία ακόμη φορά. Όμως, η Ένωση δεν μπορεί να μένει και άλλο κλεισμένη στα «τείχη των Βρυξελλών», χωρίς να μπορεί να διαδραματίσει ουσιαστικό ρόλο και να διασφαλίσει την ειρήνη.

Ευτυχώς, πολλοί δείχνουν πια να το αντιλαμβάνονται, με αποτέλεσμα οι κυρώσεις κατά της Ρωσίας να γίνονται όλο και πιο αποτελεσματικές. Και οι κυρώσεις είναι κυρώσεις, κύριε Τσίπρα. Δεν μπορούμε να τις ξεχωρίσουμε και να τις διαχωρίσουμε, όταν θέλουμε να πετύχουμε τον στόχο της ειρήνης και της ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή της ευρωπαϊκής ηπείρου.

Είναι η ώρα, είναι πια ανάγκη να ληφθούν γενναίες αποφάσεις για την οικοδόμηση ενός νέου συστήματος διεθνούς ασφάλειας με την Ευρωπαϊκή Ένωση να γίνεται ένας ισχυρός πόλος σε αυτό, να έχει τη δύναμη και να υπερασπίσει, με κατάρτις τις αρχές και τις αξίες της, όταν και εφόσον αυτές απειλούνται, με την Ευρωπαϊκή Ένωση να προχωρεί επιτέλους στην πολιτική ενοποίηση με γεωπολιτικό αποτύπωμα, με κοινή εξωτερική πολιτική και με μηχανισμούς για την άμυνα και την ασφάλεια για την ευρωπαϊκή ήπειρο.

Και σε αυτή την κοινή ευρωπαϊκή πολιτική άμυνας και ασφάλειας θα πρέπει να ενταχθεί και το εξοπλιστικό πρόγραμμα 100 δισεκατομμυρίων ευρώ που ανακοίνωσε η Γερμανία μέσα και από ευρωπαϊκές συμπαραγωγές, με κοινή δύναμη αποτροπής, με δημιουργία ευρωστρατού, με κατάργηση του βέτο, όσον αφορά σε αποφάσεις για κυρώσεις προς τρίτες χώρες που απειλούν κράτη-μέλη της Ένωσης, κάτι που θα μπορούσε ήδη να χρησιμοποιηθεί απέναντι στην επιθετικότητα της Τουρκίας.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παραβίαση των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου και των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων μιας χώρας δεν συντελείται μόνο στην Ουκρανία. Συντελείται και με αυτά που σχεδιάζει και κάνει η Τουρκία στην κυπριακή ΑΟΖ και το Αιγαίο με την αμφισβήτηση της κυριαρχίας και των διεθνών συνθηκών, με δηλώσεις όπως αυτή του κ. Ερντογάν ότι υπάρχουν χώρες στην Ευρώπη που έχουν εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ή του κ. Καλίν ότι έχουμε νέες προκλήσεις τον 21ο αιώνα και άρα χρειαζόμαστε νέους κανόνες και νέες αρχές.

Και άκουσα τον Πρωθυπουργό -δεν είναι εδώ τώρα- να λέει ότι δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν μιμητή του αναθεωρητισμού να δράσει στην περιοχή μας. Αλήθεια, οι επιστολές του κ. Σινιρλίογλου στον ΟΗΕ έχουν απαντηθεί εγκαίρως και με τον προσήκοντα τρόπο από το Υπουργείο Εξωτερικών; Αυτό είναι ένα ερώτημα και θα περιμένω την απάντηση.

Γνωρίζουμε ότι, για να ολοκληρωθούν αυτά σε ευρωπαϊκό επίπεδο, θα απαιτηθεί χρόνος, αλλά οι αποφάσεις θα πρέπει να λη-

φθούν το ταχύτερο. Είναι ώρα να επιμεινουμε έμπρακτα στην υποχρέωση του αλληλοσεβασμού των κρατών και του σεβασμού από όλους των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου. Ταυτόχρονα όμως να αντιληφθούν όλοι ότι χώρες με αποκλίνοντα συμφέροντα δεν οικοδομούν μία ισχυρή Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες. Αρκετά πια με την απαράδεκτη και ηττοπαθή αντίληψη ότι δεν μπορούμε, ότι είμαστε μία «μικρή» χώρα. Είμαστε χώρα που πιστεύει στις δημοκρατικές αρχές, εντός του πλαισίου αρχών και αξιών των Ηνωμένων Εθνών, εντός του ευρωπαϊκού νομικού και πολιτικού κεκτημένου.

Οφείλουμε να αναλάβουμε ειρηνευτικές και διαμεσολαβητικές πρωτοβουλίες για να στηρίξουμε τους ομογενείς μας που βρίσκονται στην εμπόλεμη περιοχή, έστω και αν αφήσαμε, κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, ακέφαλο το Προξενείο στη Μαριούπολη για δεκαπέντε συνεχείς μήνες.

Όπως, οφείλουμε να στηρίξουμε τον ουκρανικό λαό με την αποστολή εφοδίων αλλά και αμυντικού υλικού, μαζί με τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αντιμετωπίζουμε απειλές από έναν γείτονα που υιοθετεί και αυτός αναθεωρητικές λογικές, δεν σέβεται τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, αμφισβητεί την κυριαρχία στα νησιά μας.

Είναι σωστό να ενισχύουμε την αποτρεπτική μας δύναμη, γι' αυτό εξάλλου και ψηφίσαμε τις συμβάσεις για την αγορά αεροπλάνων και φρεγατών, αλλά αποτελεί τεράστιο λάθος να παρακολουθούμε μόνο τις εξελίξεις και να μην αξιοποιούμε τις συμμαχίες μας, για να προσέλθει η Τουρκία στο τραπέζι του διαλόγου για τη μόνη διαφορά μας, που δεν είναι άλλη από την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών.

Δεν εκμεταλλεύτηκε η χώρα μας ακόμα και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για το εμπόριο πώλησης όπλων από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Τουρκία, απόφαση που ήταν προϊόν και αποτέλεσμα πρωτοβουλίας του Προέδρου μας, του Νίκου Ανδρουλάκη.

Δυστυχώς, ως τώρα η Κυβέρνηση αδυνατεί να αναλάβει τις αναγκαίες πρωτοβουλίες. Οι εξελίξεις επιβάλλουν να ασκηθεί τώρα ενεργή διπλωματία σε αυτή την κατεύθυνση. Τώρα που ο κ. Ερντογάν επιχειρεί να κλείσει τα μέτωπά του και να αναβαθμίσει τον ρόλο της Τουρκίας στη διεθνή σκηνή.

Ενεργή διπλωματία, όμως, με σωστή προετοιμασία και όχι με συναντήσεις φιάσκο, όπως η πρόσφατη του Έλληνα Υπουργού Εξωτερικών με τον ομόλογό του της Ρωσίας, ο οποίος λίγες ημέρες μετά μίλησε και για Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου, κύριε Υπουργέ.

Ενεργή διπλωματία με ισχυρό εθνικό μέτωπο, που δεν διασφαλίζεται με φραστικές εκκλήσεις του Πρωθυπουργού ούτε με αιφνιδιασμούς και προειλημμένες αποφάσεις, αλλά με αξιοποίηση των θεσμικών δυνατοτήτων που προσφέρει το Σύνταγμα μας για ειλικρινή πολιτικό διάλογο, που θα οδηγήσει στη συνεννόηση στα μείζονα εθνικά μας θέματα.

Δυστυχώς, όμως, όπως συνηθίζει ο Πρωθυπουργός να απέχει και όταν οι επικεφαλής των κομμάτων τοποθετούνται στη Βουλή, συνηθίζει και σε αυτή την κρίση να μην επιδιώκει την εθνική συνεννόηση. Έχει την ψευδαίσθηση ότι όλα μπορεί να τα χειριστεί μόνος του. Ακριβώς η ίδια λογική που είχε υιοθετήσει ο κ. Τσίπρας.

Κακώς, λοιπόν, δεν ενημερώθηκαν οι πολιτικοί Αρχηγοί για την απόφαση αποστολής αμυντικού υλικού στην Ουκρανία -και το τονίζουμε- ανεξάρτητα από το αν έχουμε σταθεί θετικά στην ουσία της απόφασης, η οποία στηρίζει την ευρωπαϊκή στρατηγική σε αυτό το ζήτημα. Και ας κάνουν ότι δεν το βλέπουν αυτό από την πτέρυγα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, γιατί αλληλεγγύη, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και όχι μόνο, πρέπει και να ζητείται, αλλά πρέπει και να παρέχεται. Δεν μπορεί να κάνεις μόνο το ένα ή μόνο το άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ζητήματα εθνικής σημασίας μια κυβέρνηση οφείλει να επιδιώκει τη συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων, όπως ακριβώς έγινε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και αν ο Πρωθυπουργός δεν συγκαλεί σε αυτές τις κρίσιμες ώρες το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, αν δεν επιδιώκει τώρα ένα πλαίσιο συνεννόησης, τότε πότε θα το πράξει; Φανταστείτε πόσο

διαφορετικό θα ήταν σήμερα το κλίμα στη Βουλή, αν είχε προηγηθεί συνάντηση πολιτικών Αρχηγών υπό την Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Θα πρέπει να το συγκαλέσει έστω και τώρα, για να δώσει ένα ισχυρό μήνυμα ενότητας και αποφασιστικότητας, όπως ο ίδιος είπε στην πρωτολογία του, για να γνωρίζουν την πραγματικότητα, αλλά και να γνωρίζουν την κρισιμότητα των στιγμών οι Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στο θέμα των επιπτώσεων στην οικονομία αλλά και στη ζωή των πολιτών, ένα θέμα που είναι μείζον, με τις οικονομικές συνέπειες να είναι πολύ μεγαλύτερες σε εύρος και διάρκεια σε περίπτωση που οι εχθροπραξίες διαρκέσουν περισσότερο από δύο εβδομάδες. Δεν θα αναφερθώ καθόλου σε πιθανές επιπτώσεις στον τουρισμό, σημειώνοντας μόνο ότι το 2019 είχαμε αθροιστικά πάνω από ένα εκατομμύριο τουρίστες προερχόμενους από τη Ρωσία και την Ουκρανία.

Ακόμη και πριν από την κρίση στην Ουκρανία, υπήρχαν σοβαρά προβλήματα.

Ο προϋπολογισμός του 2022 που ψηφίστηκε έχει ήδη τεθεί εν αμφιβόλω, ενώ μόνο κατά τον πρώτο μήνα υλοποίησής του είχαμε υστέρηση κρατικών δαπανών 1,65 δισεκατομμύρια, γεγονός που προκαλεί ασφυξία στην αγορά.

Να θυμίσω τις προβλέψεις για τον πληθωρισμό που έχουν ήδη διαψευστεί πανηγυρικά, αφού ο πληθωριστικός μέχρις στιγμής τρέχει σε εξαπλάσιο μέγεθος από αυτό που είχε προβλέψει η Κυβέρνηση. Το ίδιο ισχύει και για το εμπορικό ισοζύγιο με το έλλειμμα του να έχει εκτοξευθεί 24,2 δισεκατομμύρια το 2021 και 10,65 δισεκατομμύρια το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών το 2021.

Το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ παραμένει με διαφορά το υψηλότερο στην Ευρωζώνη, ενώ η χώρα μας δεν θα αποκτήσει επενδυτική βαθμίδα πριν από τους πρώτους μήνες του 2023, όπως ανακοίνωσε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Η αύξηση επιτοκίων δανεισμού έχει αρνητικές επιπτώσεις όχι μόνο στο δημοσιονομικό πεδίο, αλλά και στις επιχειρήσεις και στα νοικοκυριά.

Κι επειδή άκουσα τον Πρωθυπουργό να επιχαίρει για τον υψηλό πληθωρισμό και την αύξηση των επιτοκίων δανεισμού στη Ρωσία ως προϊόν των κυρώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα τον καλούσα να δει και τον δικό μας πληθωρισμό και την αύξηση επιτοκίων δανεισμού, που διαρκώς αυξάνονται και κανείς δεν ξέρει μέχρι πού θα φθάσουν.

Οι ανατιμήσεις σε βασικά προϊόντα και είδη διατροφής δεν αποτελούν παροδικό φαινόμενο όπως κάποιοι διαλαλούσαν. Σίτηρά, δημητριακά και ζυμαρικά έτσι όπως διαμορφώνεται η κατάσταση στην Ουκρανία και με όποιο σενάριο κι αν υπάρξει, θα καταγράψουν άνοδο στις τιμές τους, ενώ θα υπάρχουν και ελλείψεις.

Το ίδιο ισχύει και για το ενεργειακό κόστος η σημαντική αύξηση του οποίου θα επιβαρύνει την πρωτογενή παραγωγή, τη βιομηχανία, τις μεταφορές και συνεπώς και τον τουρισμό. Το λάθος της εξάρτησης της χώρας, αλλά και όλης της Ευρώπης από το φυσικό αέριο και τη Ρωσία η οποία προμηθεύει το 40% του ευρωπαϊκού φυσικού αερίου πληρώνεται και θα πληρωθεί ακριβά, παρά την προσπάθεια εξωραϊσμού από πλευράς Κυβέρνησης ότι πληρώνουμε 30% φθηνότερα από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι χρήσιμο και ωφέλιμο που το ακούν οι Έλληνες πολίτες και φαντάζομαι ότι θα το θυμούνται όταν θα δουν τους επόμενους λογαριασμούς ενέργειας.

Θέλω να επισημάνω ότι η δημιουργία ενός ταμείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση που θα συγκεντρώνει τουλάχιστον 100 δισεκατομμύρια ευρώ από μελλοντικές εισροές από τις πωλήσεις των δικαιωμάτων ρύπων και θα χρηματοδοτεί τα κράτη μέλη είναι κάτι το οποίο διατυπώθηκε ως πρόταση, αλλά θα κριθεί επί του πεδίου.

Να υπενθυμίσω, επίσης, ότι το Ταμείο Ανάκαμψης δεν έχει ουσιαστικά ενεργοποιηθεί ακόμα, αφού μόλις χτες ανακοινώθηκε μία πρώτη θετική αξιολόγηση για την εκταμίευση πόρων συνολικά 3,6 δισεκατομμυρίων ευρώ σε δάνεια και επιχορηγήσεις. Και αν συνειδητοποιήσουμε πόσος χρόνος έχει περάσει από τα τέλη

Ιουλίου του 2021 που ψηφίστηκε ο σχετικός νόμος στη Βουλή.

Είναι δεδομένο ότι η Ευρώπη δεν χρειάζεται μόνο την επιτάχυνση του Ταμείου Ανάκαμψης, αλλά χρειάζεται και την επέκτασή του για τα επόμενα χρόνια. Για να αντιμετωπίσουμε όλη αυτή τη δυσχερή κατάσταση απαιτείται μία κοινή ευρωπαϊκή συμφωνία.

Τοποθετήσεις όπως αυτή του κ. Ρέγκλινγκ που μιλά για την επιστροφή στους κανόνες της δημοσιονομικής σταθερότητας, ενώ είναι σε κίνδυνο η παγκόσμια ειρήνη και οικονομική και κοινωνική σταθερότητα, οδηγούν στο απόλυτο αδιέξοδο. Με λύπη μου παρατήρησα ότι κανείς από την Κυβέρνηση δεν ένωσε την ανάγκη να σχολιάσει αυτή την τοποθέτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νέες συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί επιβάλλουν και νέους κανόνες. Δεν είναι δυνατόν μέσα σε αυτές τις συνθήκες να διατυπώνονται απόψεις περί επαναφοράς του συμφώνου σταθερότητας και των στόχων για πρωτογενή πλεονάσματα. Για να επιτευχθούν πρωτογενή πλεονάσματα θα απαιτήσουν τεχνητή συγκράτηση δαπανών, άρα περαιτέρω «ασφυξία» στην αγορά, την πραγματική οικονομία και τους Έλληνες πολίτες.

Τα κράτη μέλη, οι οικονομίες και οι πολίτες των χωρών που πλήττονται από την ενεργειακή κρίση έχουν ανάγκη από ένα γενναίο πακέτο στήριξης. Δεν αρκούν μόνο οι θετικές φραστικές αναφορές στην πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Μάλιστα πρόσεξα ότι ο Πρωθυπουργός ήταν πάρα πολύ προσεκτικός στη σχετική διατύπωση σε αναντιστοιχία με τα δημοσιεύματα το βράδυ της Πέμπτης.

Απαιτείται εντατική προσπάθεια και στενή συνεργασία με τις υπόλοιπες χώρες για να λάβουν σάρκα και οστά οι αναφορές αυτές. Δεν μπορεί να υπολογίζονται στο έλλειμμα κάθε χώρας οι αμυντικές δαπάνες που γίνονται πλέον, όχι για την εθνική μόνο, αλλά για την κοινή ευρωπαϊκή ασφάλεια. Δεν μπορεί να υπολογίζονται στο έλλειμμα οι κρατικές δαπάνες για τη στήριξη νοικοκυριών και επιχειρήσεων ως αντιστάθμισμα της αύξησης ενεργειακού κόστους. Δεν μπορεί να υπολογιστούν στο έλλειμμα οι δαπάνες που έγιναν για την αντιμετώπιση της πανδημίας και τη στήριξη των πολιτών. Και δεν μπορεί να μην αντιλαμβάνονται πλέον στην Κυβέρνηση ότι η ανάγκη μείωσης του ΦΠΑ στα βασικά είδη διατροφής, η ανάγκη αύξησης του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ και η ανάγκη αναπλήρωσης του ΕΚΑΣ στους χαμηλοσυνταξιούχους είναι αδήριτη όσο ποτέ.

Όμως, δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και οι προμηθευτές ενέργειας να μην απορροφήσουν μέρος του αυξημένου κόστους λογαριασμών ενέργειας, αλλά να διαφημίζουν την ίδια στιγμή την κερδοφορία τους εν μέσω της κρίσης. Αυτά είναι τα άμεσα βραχυπρόθεσμα μέτρα.

Η κρίση, όμως, στην Ουκρανία και οι επιπτώσεις της που δεν θα αμβλυνθούν, κυρίως όμως η γενικευμένη αστάθεια που προοιωνίζεται τα επόμενα χρόνια, θέτει δύο κρίσιμα διακυβεύματα, δύο κυριακές προτεραιότητες: Τη διατροφική επάρκεια και την ενεργειακή αυτονομία της χώρας.

Υπάρχουν δεδομένα και ανοιχτά ζητήματα στο κομμάτι της επισιτιστικής επάρκειας, κενά που πρέπει να καλυφθούν. Το ποσοστό αυτάρκειας στο μαλακό σιτάρι είναι 32%, στο κρέας 56%, στα όσπρια 39% και πολλά άλλα προϊόντα.

Άρα, θα πρέπει, επιτέλους, να δημιουργηθεί ένα ολιστικό σχέδιο διασφάλισης πλήρους διατροφικής επάρκειας και αυτό το σχέδιο περνάει μόνο μέσα από την ενίσχυση και ανασχεδιασμό του πρωτογενούς τομέα.

Ο δεύτερος τομέας που συνιστά άμεση προτεραιότητα για τη χώρα μας είναι η ενεργειακή αυτονομία. Για τις εισαγωγές πετρελαίου και φυσικού αερίου η Ελλάδα θα καταβάλει πάνω από 10 δισεκατομμύρια ευρώ το 2022. Το πόσο πάνω από τα 10 δισεκατομμύρια θα είναι το τελικό ποσό θα εξαρτηθεί από τον δείκτη κλιμακώσης των αυξήσεων.

Και ζητάμε διευκρινίσεις για τα δημοσιεύματα περί εισαγόμενης πυρηνικής ενέργειας χωρίς καμμία διαβούλευση, χωρίς κανέναν σχεδιασμό.

Είπα και πριν ότι πέρα από την επιδότηση στους καταναλωτές, το ζητούμενο είναι να δημιουργήσουμε συνθήκες ενεργειακής αυτάρκειας. Να παράγουμε, επιτέλους, ενέργεια σε χαμηλές

τιμές και όχι να είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που αύξησε την εισαγωγή φυσικού αερίου για ηλεκτροπαραγωγή το 2021 σε ποσοστό που άγγιξε το 30%, με το ρωσικό αέριο να καλύπτει το 45% των αναγκών της χώρας μας.

Αυτό, βεβαίως, προϋποθέτει σχέδιο, που και σε αυτή την περίπτωση, δυστυχώς, δεν υπάρχει. Σχέδιο που πρέπει να περιλαμβάνει επενδύσεις στο ηλεκτρικό δίκτυο της χώρας που θα ενισχύσουν τη διασυνδεσιμότητα του δικτύου. Σχέδιο που περιλαμβάνει αλματώδη και γρήγορη αύξηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο ενεργειακό μείγμα της χώρας μέσα από ένα νέο θεσμικό πλαίσιο για την ανάπτυξη των ενεργειακών κοινοτήτων με στόχο τη φθηνή ενέργεια για τα μέλη, που δεν είναι βεβαίως οι μεγάλοι επιχειρηματίες, αλλά φορείς αυτοδιοίκησης, νοικοκυριά, αγρότες, κτηνοτρόφοι, άνθρωποι της μεταποίησης. Σχέδιο που περιλαμβάνει την υλοποίηση του έργου της υπόγειας αποθήκης φυσικού αερίου στην Καβάλα, γιατί δεν μπορεί να διαθέτει μόνο μια αποθήκη φυσικού αερίου η χώρα στη Ρεβυθούσα. Και, βεβαίως, σχέδιο που περιλαμβάνει την αύξηση των ροών LNG από τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Μέση Ανατολή και την Αίγυπτο και αυτό προϋποθέτει ανάλογες υποδομές που μπορούν να πάρουν τη μορφή διευρωπαϊκών έργων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στη δίνη αυτής της παγκόσμιας αναταραχής και αστάθειας αναδεικνύεται για μια ακόμα φορά -και νομίζω ότι αναδεικνύεται επιτακτικά- η ανάγκη αμυντικής θωράκισης της χώρας, ενίσχυσης της αποτρεπτικής ισχύος και διαμόρφωσης αμυντικών συμμαχιών.

Το ΠΑΣΟΚ είχε και εξακολουθεί να έχει εθνικά υπεύθυνη στάση και ισχυρά πατριωτικά στοιχεία στις επιλογές του. Για αυτό και στήριξε την αμυντική συμφωνία Ελλάδας-Γαλλίας, αλλά και την προμήθεια των νέων και σύγχρονων οπλικών συστημάτων. Και η επιλογή και η στάση της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, της προηγούμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, ως προς αυτό ήταν σαφώς εσφαλμένη, γιατί οι πρόσφατες εξελίξεις αποδεικνύουν ότι οι ιδεοληψίες και οι μειοψηφικές απόψεις είναι κατώτερες των περιστάσεων. Η άμυνα της χώρας απαιτεί εθνική συνείδηση, εθνική ενότητα και κυρίως απαιτεί αντίληψη της πραγματικότητας.

Και σε αυτή τη συζήτηση εμείς μιλήσαμε με προτάσεις, προτάξαμε την εθνική συνεννόηση και το αναγκαίο εθνικό σχέδιο, γιατί είναι δεδομένο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμείς έχουμε μία άλλη αντίληψη για την εξωτερική πολιτική. Μία αντίληψη που πιστεύει ότι η Ελλάδα δεν είναι μικρή για να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, μια εξωστρεφής αντίληψη της διεθνούς πολιτικής, διότι αυτή είναι που θα οδηγήσει στην ενίσχυση της διεθνούς θέσης της χώρας, διότι η Ελλάδα είναι τόσο μεγάλη που μας υπερβαίνει όλους.

Αυτή τη στιγμή μέσα σε έναν ταραγμένο και κλυδωνιζόμενο κόσμο το μεγάλο διακύβευμα είναι η εθνική επιβίωση. Και εμείς για αυτή μιλήσαμε σήμερα, για την επιβίωση και την προοπτική της Ελλάδας και των Ελλήνων πολιτών στο παρόν και στο μέλλον μέσα σε ένα περιβάλλον ασφάλειας, σταθερότητας και συνεργασίας στο οποίο οφείλουμε να επενδύσουμε. Διότι όπως έλεγε και ο αείμνηστος Γιάννος Κρανιδιώτης, η προώθηση των εθνικών συμφερόντων και η προάσπιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων εξυπηρετείται καλύτερα μέσα σε ένα περιβάλλον ειρήνης και διεθνούς συνεργασίας.

Σε αυτή την ιδιαίτερα κρίσιμη στιγμή στεκόμαστε με θάρρος, αλλά και με αποφασιστικότητα, πάντοτε σε εγρήγορση και με πλήρη επίγνωση των συνθηκών σε εξέλιξη, με στέρεη πίστη, αλλά και με στέρεη αυτοπεποίθηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη για την παρέμβασή του.

Σερά έχει τώρα ο κ. Δημήτρης Κουτσούμπας, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για τη δική του ομιλία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι, από την πρώτη στιγμή το ΚΚΕ καταδίκασε τη ρώσικη εισβολή στην Ουκρανία και εξέφρασε την αλληλεγγύη

του στον ουκρανικό λαό, έναν λαό που πληρώνει εδώ και μια δεκαετία τουλάχιστον τους ανταγωνισμούς, τις επεμβάσεις για τις σφαίρες επιρροής, έχοντας από τη μια μεριά τις Ηνωμένες Πολιτείες, το ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, που το 2014 οργάνωσαν στην Ουκρανία ένα άθλιο πραξικόπημα, στηρίζοντας παραστρατιωτικούς μηχανισμούς και ναζιστικές οργανώσεις και από την άλλη, τη Ρωσία που προωθεί τα δικά της συμφέροντα, αποσπώντας εδάφη της Ουκρανίας και τώρα επεμβαίνει και στρατιωτικά σε αυτή τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Η δική μας πυξίδα στις εξελίξεις είναι το συμφέρον του ουκρανικού λαού, όπως και το συμφέρον του ρωσικού λαού που θα φορτωθεί και το οικονομικό κόστος τόσο του πολέμου όσο και των οικονομικών κυρώσεων και αντιποίνων.

Αυτοί οι δύο λαοί που για δεκαετίες έζησαν μαζί, προόδευσαν μαζί στο πλαίσιο του σοσιαλισμού, πολέμησαν μαζί τον ναζισμό-φασισμό, τον γερμανικό ιμπεριαλισμό, αυτοί είναι που πρέπει να βγουν νικητές και να στρέψουν τον αγώνα τους σε τέτοια κατεύθυνση, ώστε όσο γίνεται πιο σύντομα να απαλλαγούν τόσο από τις κυβερνήσεις τύπου «Πούτιν» και τύπου «Ζελένσκι» όσο και από τους νεόκοπους ολιγάρχες καπιταλιστές που ξεφύτρωσαν μετά το 1991 με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, την ανατροπή του σοσιαλισμού και στις δύο χώρες, κλέβοντας στην κυριολεξία τον κόπο δεκαετιών του ενωμένου σοβιετικού λαού, ολιγάρχες καπιταλιστές που, μάλιστα, την κρίσιμη ώρα την κοπάνανε, αφήνοντας τον λαό στην τύχη του, όπως κάνουν τώρα οι Ουκρανοί ολιγάρχες καπιταλιστές, όπως έχει γίνει άπειρες φορές στην ιστορία και στη δική μας ιστορία.

Και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι και οι δύο πλευρές ξερνάνε αντικομμουνισμό, γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι η εθνικιστική υστερία των πολεμικών ιαχών θα πρέπει να σκεπάσει τη συλλογική ιστορική μνήμη δύο λαών οι οποίοι ζούσαν για δεκαετίες αδελφωμένοι.

Είναι αυτό που είπα πρόσφατα σε ένα ελληνικό κανάλι μία Ουκρανή: «Δεν έχω καταλάβει τι πόλεμος είναι αυτός. Εμείς που ζούσαμε εδώ, μεγαλώσαμε με μια ηρεμία, ξέρετε, επί Σοβιετικής Ένωσης».

Κυρίες και κύριοι, τριάντα χρόνια μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού και τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, μπορεί κάποιος από όλους εσάς που πανηγυρίζατε τότε, κάποιος από τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, τον Συνασπισμό -ΣΥΡΙΖΑ τώρα- που μάλιστα έφερνε τότε τον χορό των πανηγυρισμών εκείνη την εποχή, να απαντήσει με το χέρι στην καρδιά αν ο κόσμος έγινε πιο ασφαλής, πιο ειρηνικός, πιο δίκαιος; Φυσικά και δεν μπορεί γιατί αυτό που ζούμε είναι ένα ακόμη δράμα, μια τραγωδία με θύματα λαούς, με θύματα γυναίκοι-παιδιά. Είναι ένας ακόμα ιμπεριαλιστικός πόλεμος και ένας ακόμη πόλεμος σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Είπατε, κύριε Μητσοτάκη, κατά την πρόσφατη συνάντησή σας με την Πρόεδρο της Δημοκρατίας -και το επαναλάβατε σήμερα- επί λέξει τα εξής: Για πρώτη φορά από τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο υπήρξε οργανωμένη και μαζική εισβολή σε ευρωπαϊκό κράτος.

Μιλάτε σοβαρά, κύριε Μητσοτάκη; Ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία τι ήταν; Η επέμβαση του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία το 1999, με τη συμμετοχή και της ελληνικής κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, τότε τι ήταν;

Παραμιπτόντως να πω, γιατί ακούσαμε και τον εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ να λέει ότι παραβιάστηκε για πρώτη φορά η Τελική Πράξη του Ελσίνκι, ότι η Συμφωνία του Ελσίνκι παραβιάστηκε για πρώτη φορά στη Γιουγκοσλαβία όταν διαλύθηκε η Γιουγκοσλαβία το 1999.

Παραπέρα η τουρκική εισβολή το 1974 στην Κύπρο τι ήταν; Δεν ήταν σε ευρωπαϊκό έδαφος αυτοί οι πόλεμοι, αυτές οι εισβολές; Για να μην μιλήσουμε για τους δεκάδες άλλους πολέμους και επεμβάσεις στην ευρύτερη περιοχή.

Φτάσατε στο σημείο και εσείς και κάποιοι άλλοι να αποσιωπήσετε τα αμερικανονατοϊκά εγκλήματα στη Γιουγκοσλαβία, στην Κύπρο, μόνο και μόνο για να στηρίξετε τη νατοϊκή αφήγηση της ιστορίας στην Ανατολική Ευρώπη. Και τι δεν ακούσαμε αυτές τις μέρες! Ξεχείλισε η υποκρισία και ο φαρισαισμός! Κροκοδείλια

δάκρυα και ανακοινώσεις όλο αγανάκτηση, μασκαρεμένη κίβλας λόγω των ημερών από εκπροσώπους του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εδαφική ακεραιότητα της Ουκρανίας και το απαραβίαστο των συνόρων!

Πού ήταν, αλήθεια, η ευαισθησία όλων αυτών όταν τσαλαπατούσαν την εδαφική ακεραιότητα της Συρίας, του Ιράκ, του Αφγανιστάν, της Λιβύης; Τότε ήταν άλλα τα προσχήματα. Ήταν τα χημικά όπλα του Σαντάμ, του Καντάφι, που ακόμα τα ψάχνουμε. Ήταν ο πόλεμος κατά των ταλιμπάν που όμως όπως τυχαίως ήταν δικά τους παιδιά, δικά τους δημιουργήματα. Ήταν η υπεράσπιση της περίφημης «Αραβικής Άνοιξης» που γέννησε τα τοξικά λουλούδια του ισλαμικού κράτους, των τζιχαντιστών.

Πού ήταν, αλήθεια, η ευαισθησία όλων αυτών για το απαραβίαστο των συνόρων όταν έκαναν κομματάκια τη Γιουγκοσλαβία;

Πού είναι η ευαισθησία τους για το συνεχιζόμενο σήμερα εγκλημα στην Κύπρο;

Μήπως θέλετε να θυμηθούμε τι έλεγαν το ΝΑΤΟ ή οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρωπαϊκή Ένωση για να επιτεθούν στη Γιουγκοσλαβία; Επικαλούνταν την εθνοκάθαρση των Κοσσοβάρων από τον Μιλόσεβιτς και το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των εθνών, από την ίδια ακριβώς δηλαδή που επικαλείται και κάνει σήμερα ο Πούτιν με τις λεγόμενες «Λαϊκές Δημοκρατίες» του Ντονμπάς. Βλέπετε πώς οι ιμπεριαλιστές εναλλάσσουν ρόλους, εναλλάσσουν προσχήματα και πώς ο ένας τελικά νομιμοποιεί την πρακτική του άλλου;

Όχι, κυρίες και κύριοι, εμείς δεν θα διαβάσουμε τη σημερινή πραγματικότητα, την ιστορία ούτε με βάση τις υπαγορεύσεις των αμερικανονατοϊκών ούτε με βάση την αντικομμουνιστική παραχάραξη και την αφήγηση του Πούτιν με την οποία μάλλον συμφωνείτε, κύριε Μητσοτάκη, απ' ό,τι ακούσαμε σήμερα.

Είπατε επίσης, κύριε Μητσοτάκη, ότι μπαίνουμε σε μια νέα εποχή αυξημένων κινδύνων και ότι η αντίθεση αυτής της νέας εποχής θα είναι ανάμεσα στις δυνάμεις της δημοκρατίας από τη μια και τις δυνάμεις του αυταρχισμού και του αναθεωρητισμού από την άλλη. Αλήθεια, όλοι οι παραπάνω που σας ανέφερα, που εξαπέλυσαν πολέμους και επεμβάσεις, που αναθεώρησαν σύνορα και διεθνείς συνθήκες, που τσαλαπάτησαν ακόμα και το Διεθνές Δίκαιο, αυτό που διαμορφώθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με την καθοριστική συμβολή τότε των σοσιαλιστικών κρατών, σε ποια ακριβώς κατηγορία ανήκουν; Σύμφωνα με τα λεγόμενά σας και τις εκτιμήσεις σας, όλοι αυτοί οι σφαγείς είναι περίπου δημοκράτες, δεν έχουν διόλου αυταρχισμό, διόλου αναθεωρητισμό και γι' αυτό συντάσσετε, λέτε, μαζί τους.

Τα πρόσφατα γεγονότα στην Ουκρανία δεν είναι τίποτε περισσότερο παρά ένας ακόμα κρίκος σ' αυτή την αιματηρή αλυσίδα των πολέμων, των ανταγωνισμών, που δυνάμωσαν ιδιαίτερα μετά το 1991 και που δεν μπορούν πλέον, δυστυχώς, να διευθετηθούν με προσωρινές συμφωνίες και εύθραυστους συμβιβασμούς. Αυτό το κοσμοϊστορικό πισωγύρισμα για τους λαούς τότε άνοιξε τον ασκό του Αιόλου. Αυτό στην πραγματικότητα ήταν που εγκαινίασε μια σχετικά νέα εποχή, έκανε ακόμα πιο επιθετικό τον ιμπεριαλισμό, απελευθέρωσε τις δολοφονικές του μηχανές οδηγώντας σε τεράστια εγκλήματα.

Ο περίφημος δυτικός σας κόσμος ήταν αυτός που ανέτρεψε τον σοσιαλισμό και έβαλε πλάτη να αναδειχτούν οι διάφοροι «Πούτιν και Σία». Άνθρωποι σας ήταν, άνθρωποι του ήταν του δυτικού κόσμου και δεν έχουν δει τίποτα ακόμα τα μάτια μας. Σας προειδοποιούσαμε τότε. Όσοι αποσιωπάτε αυτή την ιστορία δεν το κάνουν από άγνοια, αλλά γιατί πολύ απλά έχετε στρατευθεί με το ένα στρατόπεδο των παγκόσμιων ληστών εναντίον του άλλου στρατοπέδου των ιδίων ληστών.

Φυσικά, η τυπική έναρξη του νέου πολέμου ήταν η απαράδεκτη στρατιωτική επέμβαση της Ρωσίας που προωθεί τα δικά της σχέδια καπιταλιστικής ενοποίησης και εκμετάλλευσης λαών και γι' αυτό το ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή την καταδίκασε απερίφραστα. Όμως δεν μπορούμε να σιωπήσουμε ούτε φυσικά πολύ περισσότερο να συμφωνήσουμε μαζί σας που αποκρύπτετε ότι αυτό το εύφλεκτο υλικό του πολέμου συσσωρεύεται εδώ και χρόνια, με ευθύνη περισσότερων παικτών και όχι μόνο της Ρωσίας. Δεν το ξέρετε;

Δεν ξέρετε ότι εδώ και χρόνια οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερι-

κής, το NATO, η Ευρωπαϊκή Ένωση μεθοδεύουν και προωθούν την οικονομική, πολιτική και στρατιωτική περικύκλωση της Ρωσίας επεμβαίνοντας, κουβαλώντας ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις και βάσεις θανάτου, ρίχνοντας λάδι στη φωτιά;

Δεν ξέρετε ότι το NATO όχι μόνο δεν περιορίστηκε, πολύ περισσότερο δεν διαλύθηκε μετά τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας, όπως όλοι σας εδώ μέσα λέγατε τότε, αλλά αντίθετα συνεχώς διευρύνεται προσαρτώντας άλλες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης κι ότι στρατιωτικές δυνάμεις, βάσεις, σύγχρονα όπλα εγκαθίστανται σε διάφορα σημεία πέριξ της Ρωσίας;

Δεν ξέρετε ότι εδώ και χρόνια υπάρχουν πολεμικά σχέδια, διεξάγονται στρατιωτικές ασκήσεις και γυμνάσια στη Βόρεια Θάλασσα, στην Ανατολική Ευρώπη, στη Βαλτική, με συγκεκριμένο στόχο;

Δεν ξέρετε ότι το 2014 το NATO, οι ΗΠΑ, η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν αυτοί που οργάνωσαν το πραξικόπημα στην Ουκρανία, τη λεγόμενη «Πορτοκαλί Επανάσταση», με τη στήριξη και φασιστικών ομάδων και παραστρατιωτικών μηχανισμών, που εδώ στην Ελλάδα τη χαιρετήσατε μάλιστα, συμμετέχοντας σε αυτήν συγκεκριμένες πολιτικές δυνάμεις;

Και αν δεν τα ξέρετε ή κάνετε πως δεν τα θυμάστε μπορείτε να ρωτήσετε να σας ενημερώσει ξανά, να σας τα θυμίσει ο Αμερικάνος πρέσβης κ. Πάιατ που τότε ήταν πρέσβης στην Ουκρανία και συμμετείχε ενεργά στην οργάνωση του πραξικοπήματος, από ό,τι έχει γραφεί τουλάχιστον σε έγκυρες εφημερίδες και μάλιστα διεθνώς και δεν έχει διαψευστεί. Όμως δεν χρειάζεται. Τα ξέρετε όλα πολύ καλά. Και τα ξέρετε καλά γιατί όλες, μα όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις, και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, στηρίζατε αυτές τις νατοϊκές αποφάσεις και εμπλέξατε τη χώρα σε αυτόν τον επικίνδυνο ανταγωνισμό.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ του NATO προωθούνται στην Ανατολική Ευρώπη μέσω της στρατιωτικής βάσης της Αλεξανδρούπολης και του Στεφανοβίκειου. Είναι οι βάσεις που έφτιαξε ο ΣΥΡΙΖΑ και που σήμερα η Νέα Δημοκρατία επεκτείνει και μονιμοποιεί, δίνοντας γη και ύδωρ.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, προχθές αποφασίστηκε και τη μεταφορά στρατιωτικού υλικού με C-130 στην Ουκρανία, αναβαθμίζοντας την εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο και μετατρέποντας τη χώρα, τον ελληνικό λαό σε πιθανό στόχο αντιπάλων, όταν μάλιστα σας είναι γνωστές οι σχετικές προειδοποιήσεις Ρώσων αξιωματούχων.

Εκτός όμως από την εμπλοκή σας στον ρωσοουκρανικό ιμπεριαλιστικό πόλεμο με την αποστολή καλάνκοφο στην Ουκρανία, άραγε δεν εμπλέκεστε και σε τίποτε άλλο; Διότι είναι γνωστό ότι το NATO ήδη ενεργοποίησε τη δύναμη αντίδρασης, NATO Response Force, κι εσείς θέλετε να μας πείτε ότι μένετε απ' έξω; Δηλαδή ούτε χερσαία μονάδα ούτε πολεμικό πλοίο ή αεροσκάφος δεν θα δώσετε; Μήπως ήδη έχετε έτοιμη καμμία μονάδα για να φύγει προς τα εκεί;

Μην τολμήσετε να ενεργήσετε κρυφά από τον ελληνικό λαό. Να σταματήσει αμέσως κάθε τέτοια ελληνική εμπλοκή. Ο ελληνικός λαός πρέπει να επαγρυπνεί.

Δυστυχώς, από όσα είπατε, η εμπλοκή της Ελλάδας στην πολεμική σύγκρουση είναι άμεση και ο κίνδυνος για τον ελληνικό λαό, σε περίπτωση γενέκουσής της, παραπάνω από υπαρκτός. Γι' αυτό προειδοποιούμε, θα έχετε εγκληματικές ιστορικές ευθύνες απέναντι στον λαό μας να σέρνετε την Ελλάδα σε αυτή την ιμπεριαλιστική σύγκρουση και εσείς ως Κυβέρνηση σήμερα, αλλά και όλοι όσοι πριν από εσάς έβαλαν τις υπογραφές τους σε νατοϊκές αποφάσεις και στη μετατροπή της χώρας σε νατοϊκό ορμητήριο, σε στρατιωτικό προγεφύρωμα.

Σταματήστε εδώ και τώρα την οποιαδήποτε συμμετοχή σε αυτόν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, που μπορεί να αποκτήσει απρόβλεπτες διαστάσεις. Πάνω απ' όλα, απευθυνόμαστε και καλούμε τον ελληνικό λαό να προβληματιστεί, να γυρίσει την πλάτη σε όλα αυτά τα προσχήματα που αραδιάζει και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και διαχρονικά οι εκάστοτε κυβερνήσεις, για να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή της Ελλάδας σε επικίνδυνα σχέδια.

Λέτε ότι δήθεν με αυτόν τον τρόπο ισχυροποιούνται οι θέσεις της χώρας έναντι της Τουρκίας, ότι θωρακίζονται κυριαρχικά δι-

καιώματα, ότι η Ελλάδα αναβαθμίζεται γεωστρατηγικά. Ψέματα. Επιχειρήματα που έχουν χρεοκοπήσει ουκ ολίγες φορές. Και το ξέρετε και συνειδητά ψεύδεστε. Δεν πιστεύουμε ότι είστε αφέλεις ή ανίκανοι να αντιληφθείτε αυτή την πραγματικότητα.

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι η διαχρονική στήριξη που έχουν προσφέρει οι ελληνικές κυβερνήσεις στις νατοϊκές επεμβάσεις συνυπάρχει με την αναβάθμιση των διεκδικήσεων της τουρκικής ηγεσίας σε βάρος κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας;

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι σε όλες τις επιθετικές ενέργειες και τις προκλήσεις της τουρκικής ηγεσίας το NATO λειτουργεί ως Πόντιος Πιλάτος; Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι αυτό που κυριαρχεί στους νατοϊκούς κύκλους, στο πλαίσιο του σφοδρού ανταγωνισμού τους, βέβαια, με τη Ρωσία και την Κίνα, είναι η διατήρηση πάσης θυσίας της συνοχής του NATO, με ό,τι αυτό σημαίνει για τα παζάρια που κάνουν με την Τουρκία;

Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι η συμμετοχή της Ελλάδας σε μια άλλη ουκρανική εκστρατεία στο πλευρό των ιμπεριαλιστών το 1919 για την κατάπνιξη τότε της νεαρής σοβιετικής εξουσίας, προκειμένου να γίνει δήθεν πιο αρεστή η Ελλάδα τότε στους δυτικούς, υποτίθεται, συμμάχους της, οι οποίοι της γύρισαν τελικά την πλάτη, συνοδεύτηκε μετά και από τη Μικρασιατική Καταστροφή και τη μεγάλη τραγωδία που βιώνει ο ελληνικός λαός λίγα χρόνια αργότερα.

Τώρα τελευταία, μάλιστα, βρήκαμε έναν καινούργιο όρο που έχει ενταχθεί στη φρασεολογία του NATO. Τον έχετε ακούσει. Ποιος είναι αυτός; Μιλάνε για νατοϊκό έδαφος, για νατοϊκά εδάφη. Δεν πρέπει κανένας μας να αποδεχτεί τέτοιο πράγμα.

Το NATO είναι μια στρατιωτική συμμαχία. Τι πάει να πει «νατοϊκό έδαφος»; Αντιλαμβάνεστε πού οδηγεί η υιοθέτηση αυτού του όρου; Αύριο-μεθαύριο θα σου πουν, όπως το λένε ήδη και τις θαλάσσιες και εναέριες ζώνες, ότι Ελλάδα και Τουρκία είναι ένα ενιαίο «νατοϊκό έδαφος», οπότε «λύστε τις διαφορές σας, κόψτε το κεφάλι σας», με συνδιαχείριση και με το NATO επιδιαιτητή βεβαίως, ακόμα και παραχωρώντας κυριαρχικά δικαιώματα.

Μιλάτε για τις εγγυήσεις των ισχυρών μας συμμάχων. Και στον Ζελένσκι και παρόμοιες εγγυήσεις έδιναν και κάποιοι δίνουν ακόμα. Θα δούμε τι θα γίνει στο τέλος και ο νοών νοείτω.

Μιλάτε για την Ελλάδα που μετατρέπεται σε έναν διεθνή κόμβο, κάτι που θα ωφελήσει τον ελληνικό λαό. Μάλιστα. Το παραδείγμα όμως της Ουκρανίας είναι κάτι παραπάνω από διδακτικό. Αυτή η χώρα φιλοξενεί στο έδαφός της ένα τεράστιο δίκτυο αγωγών φυσικού αερίου και παίζει ρόλο κλειδί στη μεταφορά του από τη Ρωσία στην Ευρώπη. Αντίστροφα, αποτελεί κόμβο για τα εμπορεύματα της Δύσης που προορίζονται για τη ρωσική αγορά. Είναι, δηλαδή, αυτό που λέμε «ενεργειακός και διαμετακομιστικός κόμβος» με μια ιδιαίτερα σημαντική γεωστρατηγική θέση.

Όλα αυτά τα προσόντα, όμως, όχι μόνο δεν της εξασφάλισαν καμμία σιγουριά, ούτε εγγυήθηκαν την ασφάλεια του λαού της, αλλά αντίθετα, όπως δείχνουν οι εξελίξεις, αποτέλεσαν την αιτία να βρεθεί η Ουκρανία στο μάτι του κυκλώνα. Όσο για τη φτώχεια, αυτή είναι η μόνιμη συντροφιά για μεγάλο κομμάτι του λαού της, που δεν μπορούσε να γευτεί τα καλά από τη μετατροπή της χώρας σε ενεργειακό κόμβο ούτε και πριν την επέμβαση.

Ας τα σκεφτεί καλά αυτά ο ελληνικός λαός, που διαθέτει πλέον την πείρα να δει καθαρά ότι κανένα συμφέρον δεν έχει να στοιχίζεται πίσω από οράματα της αστικής τάξης και ότι αντίθετα στο κινήγι του κέρδους, μέσα στο δάσος αυτών των ανταγωνισμών, αυτός είναι το θήραμα.

Από την άλλη μεριά ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει ρεσιτάλ υποκρισίας και στρουθοκαμηλισμού. Με την απόδοση ευθύνης μονομερώς στη Ρωσία ξεπλένει εντελώς τον ρόλο του NATO, των ΗΠΑ, αλλά και τη συμμετοχή της χώρας σε ευρωατλαντικούς σχεδιασμούς.

Σπέρνετε αυταπάτες και συγχύσεις, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, για τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι άφωνη, δεν είναι αμέτοχη στις εξελίξεις όπως λέτε, αλλά συμμετέχει ενεργά, εδώ και χρόνια, στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και εν προκειμένω στον σχεδιασμό περικύκλωσης της Ρωσίας, ενώ αρκετοί ηγέτες της αρχίζουν να το βλέπουν "Κάιζερ Γουλιέλμοι", όπως ο Καγκελάριος της Γερμανίας που αποφάσισε ένα εξοπλιστικό πρόγραμμα μαμούθ για πρώτη φορά μετά την πτώ-

ση του Χίτλερ και το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Και, μάλιστα, οι λεγόμενες «προοδευτικές» και «σοσιαλδημοκρατικές» κυβερνήσεις στην Ευρώπη είναι που πρωτοστατούν σε αυτό, όπως εδώ στην Ελλάδα τα κόμματα παραρτήματά τους, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΙΝΑΛ-ΠΑΣΟΚ, που πρωτοστατούν και σε πολεμικές ιαχές, όπως έκαναν και το 1999, και ειδικά εσείς, κύριε Κατρίνη, με τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία -όχι προσωπικά, το κόμμα σας τότε. Να τελειώνουμε, λοιπόν, και με αυτό το παραμύθι.

Προσπαθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να εμφανιστεί ότι δεν ξέρει τίποτε για το έγκλημα, που δεν είναι άλλο από το γεγονός ότι ήταν η ίδια η κυβέρνηση που πρωτοστάτησε στην υλοποίηση των αμερικανονατοϊκών σχεδίων, εγκαινιάζοντας τον στρατηγικό διάλογο με τις ΗΠΑ για την αναβάθμιση των βάσεων στην Ελλάδα με ξεκάθαρο στόχο τη Ρωσία.

Μάλιστα ο κ. Τσίπρας πριν λίγες μέρες δήλωνε στη Βουλή τα εξής: Ήταν πάγια θέση του ΣΥΡΙΖΑ η αναβάθμιση της Αλεξανδρούπολης, όχι όμως να ενταχθεί σε αμερικανικές επιχειρήσεις και να έχουμε κάθε μέρα δηλώσεις Ρώσων αξιωματούχων κατά της Ελλάδας.

Δηλαδή η κοροϊδία, εδώ που τα λέμε, σε όλο της το μεγαλείο, γιατί ξέρατε πολύ καλά ότι οι βάσεις στην Αλεξανδρούπολη και όχι μόνο θα χρησιμοποιούνταν για επιθετικές ενέργειες σε βάρος της Ρωσίας.

Από την πρώτη στιγμή σας το είχαν ξεκαθαρίσει οι Αμερικανοί. Και σε εσάς και σε όλους.

Άλλες αντιφάσεις σας, που προσβάλλουν τη νοημοσύνη όλων και τη δική σας, είναι που από τη μια λέτε -και σωστά- ότι κακώς στάλθηκε στρατιωτικό υλικό στην Ουκρανία και από την άλλη ο κ. Τσίπρας βγαίνει και λέει ότι η Ελλάδα θα τηρήσει τις δεσμεύσεις στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν η συμμετοχή της Ελλάδας στον πόλεμο και μέσω της χορήγησης στρατιωτικού υλικού είναι, ακριβώς, αποτέλεσμα και αυτών των δεσμεύσεων.

Άκουσα τον κ. Τσίπρα σήμερα, όχι να καταδικάζει αλλά να διατυπώνει κάποιες ανησυχίες για την αποστολή του στρατιωτικού υλικού και να λέει ότι δεν έγινε με απόφαση Διεθνών Οργανισμών, εκτός από το ότι δεν ρωτήθηκε ο ίδιος ή άλλα κόμματα. Δηλαδή, εάν αύριο αποφασίσει το ΝΑΤΟ, αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση να στείλουν όπλα, μάχιμες μονάδες, να στείλουν στρατό, τότε, προφανώς, για εσάς, για τον κ. Τσίπρα δεν θα υπάρχει και κανένα πρόβλημα.

Κάνετε αυτό που κάνετε πάντα σε όλες τις περιπτώσεις ιμπεριαλιστικών πολέμων. Υιοθετείτε πρακτικά τα προσχήματα των αμερικανονατοϊκών. Από τη Γιουγκοσλαβία για τον δικτάτορα Μιλόσεβιτς, τότε ο Συνασπισμός, στο Αφγανιστάν που λέγατε όχι στον πόλεμο, αλλά όχι και στην τρομοκρατία, μέχρι την Αραβική Άνοιξη και την «Πορτοκαλί Επανάσταση» που βγήκατε πρώτοι πρώτοι να τη χαιρετίσετε.

Τρικυμία εν κρανίω; Όχι, κύριοι, απόλυτα συνεδηγτές οι επιλογές σας. Απλά δεν θέλετε να αφήσετε και πολύ ξεκρέμαστο ένα προοδευτικό αριστερό σας ακροατήριο. Θέλετε απλώς να του χαϊδεύετε λίγο τα αυτιά, γιατί αλλιώς θα σας γυρίσει την πλάτη, όπως ήδη έως έναν βαθμό το έχει κάνει.

Είναι πλέον φανερό ότι οι γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί οξύνονται διεθνώς επικίνδυνα, με επίκεντρο τις σφαίρες επιρροής, τις αγορές, τις πρώτες ύλες, τα ενεργειακά σχέδια και τους δρόμους μεταφοράς. Είναι πλέον έκδηλο ότι έχει προ πολλού ξεπροβάλει ο ανταγωνισμός ανάμεσα σε Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και Κίνα για την πρωτοκαθεδρία στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Και η ιστορία έχει αποδείξει ότι η αλλαγή στον συσχετισμό δύναμης δεν γίνεται ποτέ αναίμακτα. Ο πόλεμος είναι η συνέχιση της πολιτικής με βίαια στρατιωτικά μέσα, ξεπηδά από τον ληστρικό ανταγωνισμό. Βλέπουμε ισχυρά κράτη, όπως είναι, για παράδειγμα, η Γερμανία, να "απογειώνουν" στρατιωτικούς εξοπλισμούς. Είναι αφέλεια να πιστεύει κανείς ότι όλα αυτά αποφασίστηκαν και εξαγγέλθηκαν τώρα εξαιτίας της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία. Ήταν σχέδια γνωστά, δημοσιευμένα και στον Τύπο και όλα αυτά μπήκαν απλώς πιο γρήγορα, πιο αποφασιστικά σε εφαρμογή και με στόχο, βέβαια, να αποσπάσουν τη λαϊκή συναίνεση στην κάθε χώρα.

Η σημερινή πολεμική αντιπαράθεση είναι τα προεόρτια όσων

πρόκειται να ακολουθήσουν, εάν οι λαοί δεν καθορίσουν οι ίδιοι τις εξελίξεις. Και κάτι από αυτά τα γνωστά σχέδια το ομολόγησε -δεν ξέρω αν το συνειδητοποίησε ο κ. Πρωθυπουργός σήμερα- λέγοντας ότι οι Μπελάρ και τα Ραφάλ, να που χρειάζονται τώρα. Δηλαδή, τα αγοράσαμε τότε, πληρώνει ο ελληνικός λαός, για να έχουμε τη Ρωσία αντίπαλο. Άρα δεν ήταν στο Αιγαίο, δεν ήταν ο Ερντογάν και η Τουρκία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ)

Η σημερινή, λοιπόν, πολεμική αντιπαράθεση είναι τα προεόρτια όσων θα ακολουθήσουν, εάν, βέβαια, οι ίδιοι οι λαοί δεν καθορίσουν τις εξελίξεις στις χώρες τους, ο κάθε λαός στη χώρα του. Είναι τα προεόρτια που οι λαοί θα πληρώσουν με περισσότερες τραγωδίες, περισσότερο αίμα, εκμετάλλευση και φτώχεια. Ήδη ο ελληνικός λαός, όπως και οι άλλοι λαοί, πληρώνει βαρύ οικονομικό φόρο με την ακρίβεια, την αύξηση των τιμών των καυσίμων, τους εξοπλισμούς.

Και μην προσπαθήσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, να δικαιολογήσετε τις αντιλαϊκές σας επιλογές με άλλοθι τον πόλεμο, όπως ήδη έχουν ξεκινήσει να κάνουν οι Υπουργοί της Κυβέρνησής σας. Εκτός όλων των άλλων, η ουκρανική κρίση χύνει πολύ λάδι στην ήδη δυνατή φωτιά της ενεργειακής φτώχειας, αφού πάνω από το ένα τρίτο του φυσικού αερίου που καταναλώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το 40% της ελληνικής κατανάλωσης προέρχεται από τη Ρωσία.

Η εκτίναξη των τιμών, βέβαια, ξεκίνησε πιο πριν από την ουκρανική κρίση. Είχαμε έγκαιρα προειδοποιήσει για τη νέα μεγάλη επιβάρυνση του λαού που φέρνει η υλοποίηση της πράσινης μετάβασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού οι αυξήσεις είναι το συνδυασμένο αποτέλεσμα της εφαρμογής των κατευθύνσεων των δεσμεύσεων που οδήγησαν στην εγκατάλειψη των εγχώριων ορυκτών καυσίμων και στην ανάδειξη του εισαγόμενου φυσικού αερίου σε στρατηγικό καύσιμο, δεσμεύσεις που αφορούν την αποδοχή της λειτουργίας του χρηματιστηρίου ενέργειας, του εμπορίου δικαιωμάτων εκπομπών ρύπων, των πράσινων φόρων της απελευθέρωσης του τομέα της ενέργειας.

Για να μην επιδεινωθεί κι άλλο η κατάσταση, πρέπει να οργανωθεί τώρα η αντίθεση του ελληνικού λαού για να μην πληρώσει ξανά για τα κέρδη του κεφαλαίου στους ανταγωνισμούς αυτούς των Αμερικάνων του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία, απαιτώντας άμεσα μέτρα ανακούφισης, όπως είναι η κατάργηση των φόρων στα καύσιμα, βαδίζοντας φυσικά στον δρόμο της ανατροπής για να πάψει η ενέργεια, τα τρόφιμα, η ίδια η εργασία, η εργατική δύναμη να αποτελούν εμπορεύματα.

Για όλους αυτούς τους λόγους οι λαοί χρειάζεται να γυρίσουν την πλάτη στα προσχήματα που χρησιμοποιούνται κάθε φορά, οργανώνοντας τον δικό τους αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τις αιτίες που τον γεννούν, στις αστικές τάξεις που διευθύνουν και τις κυβερνήσεις τους που μας σέρνουν σε αυτούς τους πολέμους ή επιβάλλουν μια δήθεν ειρήνη με το πιστόλι στον κρόταφο των λαών.

Η απάντηση υπέρ των συμφερόντων του λαού μας δεν βρίσκεται στο να συστρατευθούμε σαν λαός και χώρα με τον έναν ή τον άλλον ιμπεριαλιστικό πόλο. Το πραγματικό δίλημμα σήμερα δεν είναι ΗΠΑ ή Ρωσία, Ευρωπαϊκή Ένωση ή Ρωσία, ΝΑΤΟ ή Ρωσία. Η εργατική λαϊκή πάλη πρέπει να χαράξει αυτοτελή, ανεξάρτητη γραμμή, μακριά από όλα τα αστικά και ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Σε ό,τι αφορά τον ελληνικό λαό, αυτός ο αγώνας δεν έχει καμμία σχέση με τα ευχολόγια, τις κοινοτοπίες των άλλων κομμάτων, που "λέγονται για να λένονται" περί ειρηνικής λύσης και διπλωματίας και άλλα εύχητα χωρίς καμμία ουσία, αλλά πρακτικά σημαίνουν κατά την άποψή μας τα εξής: Καμμία συμμετοχή τώρα, καμμία εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο στην Ουκρανία ή αλλού με οποιονδήποτε τρόπο και οποιoδήποτε πρόσχημα. Να κλείσουν τώρα όλες οι στρατιωτικές βάσεις στη χώρα που αξιοποιούνται ως ορμητήρια πολέμου. Κανένα ελληνικό στρατιωτικό σώμα να μη σταλεί στην Ουκρανία, σε χώρες που συνορεύουν με αυτή ή σε άλλες ιμπεριαλιστικές αποστολές εκτός συνόρων. Να δυναμώσει η πάλη για αποδέσμευση από τις διάφορες ιμπεριαλιστικές ενώσεις με τον λαό, πραγματικά, στο τιμόνι της εξουσίας.

Σε αυτόν τον αγώνα το ΚΚΕ δίνει όλες του τις δυνάμεις ώστε ο ελληνικός λαός αλλά και άλλοι λαοί να ξεπερδέψουν τελικά με αυτό το σύστημα που γεννά μόνο φτώχεια, εκμετάλλευση και πολέμους.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούμπα.

Αμέσως μετά καλείται στο Βήμα ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης. Δεν έχουμε υπερβάσεις τεράστιες του χρόνου. Υπενθυμίζω και πάλι ότι ο Πρωθυπουργός μίλησε λιγότερο από τον χρόνο που εδικαιούτο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα άκουσα με έκπληξη, πραγματικά, όλους τους Αρχηγούς των κομμάτων να είναι στη γραμμή μας. Άκουσα το ΠΑΣΟΚ να μιλάει για πρωτογενή τομέα, να ομιλεί για επάρκεια και αυτάρκεια αγαθών. Όταν τα έλεγα δυο χρόνια τώρα ότι θα πεινάσουμε, κάποιοι κορόιδευαν εδώ μέσα. Άκουσα με χαρά το δόγμα Ντε Γκωλ να επανέρχεται στην ελληνική Βουλή. Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος γι' αυτό, γιατί η Ελληνική Λύση το είχε πει ότι ο Ντε Γκωλ ήταν αυτός που έλεγε ότι η Ευρώπη, για να υπάρχει ισχυρή πραγματική Ευρώπη, πρέπει να ξεκινάει από τη Σιβηρία και να τελειώνει στη Λισαβόνα, να ξεκινάει από σκανδιναβικές χώρες και να τελειώνει στην Κύπρο. Αυτή είναι η Ευρώπη.

Άκουσα για λιγνίτες από τον κ. Τσίπρα κι έλεγα ότι καλό είναι να παίρνεις ακροθιγώς κομμάτια από ένα πρόγραμμα ανθρώπων ή τα όσα έχουν πει. Κάλλιστο, βέβαια, να έχεις άποψη εσύ ο ίδιος ή να επαινείς αυτόν που το είπε εδώ και δύο χρόνια. Μίλησε για ενεργειακή φτώχεια, για ενεργειακή εξάρτηση. Δύο χρόνια ολόκληρα η Ελληνική Λύση τα λέει αυτά εδώ μέσα. Δύο χρόνια εκλιπαρούμε, πριν πεινάσει ο ελληνικός λαός, να κάτσουμε να μιλήσουμε σοβαρά.

Το 2020 είχα πει στον Πρωθυπουργό που ήταν δίπλα μου τότε -κύριε Πρωθυπουργέ, ήσασταν εδώ- «προαγοράστε φυσικό αέριο και πετρέλαιο». Το είχα πει αρχές Μαρτίου. Δεν το κάναμε. Τουλάχιστον τώρα σας επαναλαμβάνουμε τα ίδια ακριβώς για να προλάβουμε τα γεγονότα. Έρχεται πείνα. Ό,τι και να λέει ο Πρωθυπουργός σας, όση καλή πρόθεση και να έχει ο Έλληνας Πρωθυπουργός ή οι Αρχηγοί των κομμάτων, έρχεται πείνα. Σας το λέμε, το υπογραμμίζουμε γιατί φαίνεται στο διεθνές περιβάλλον τι μπορεί να συμβεί από δω και πέρα.

Δεν είναι μόνο αυτό που λέει ο Πρωθυπουργός. Διαφωνώ μαζί του γιατί επιχειρεί τώρα μια μετακύλιση του προβλήματος: η αύξηση και η ακρίβεια οφείλεται στην ενεργειακή κρίση της Ουκρανίας. Παραμύθια της Χαλμάς! Αυτό είναι ένα κομματάκι στο παζλ που συντίθεται, της απουσίας σοβαρής πλανητικής οικονομικής πολιτικής.

Πριν λίγα λεπτά το «BLOOMBERG» ανακοίνωσε ότι η Κίνα υπέγραψε συμφωνία με τη Ρωσία για προμήθεια φυσικού αερίου. Ποιες επιπτώσεις, κύριε Δένδια μου; Κάποια στιγμή πρέπει να καταλάβουμε ότι το παιχνίδι δεν είναι πλέον όπως το βλέπετε εσείς ή εμείς. Είναι όπως το βλέπουν οι τρεις μεγάλοι παίκτες. Κι αυτοί είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα και η Ρωσία. Δυστυχώς η Ευρώπη τώρα ετοιμάζεται γι' αυτά που φωνάζουμε επί χρόνια.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είπατε ότι η Ρωσία δεν κινδυνεύει από κανέναν. Τι λέτε; Και το NATO τι δουλειά έχει στα σύνορά της, αφού δεν κινδυνεύει από κανέναν; Τι δουλειά έχει το NATO στα σύνορα της Ρωσίας; Να τα λέμε όλα εδώ. Το NATO λένε κάποιοι ότι είναι ένας αμυντικός μηχανισμός. Πόσο αμυντικός είναι ένας μηχανισμός όταν βομβαρδίζει τη Γιουγκοσλαβία, δεν κατάλαβα ποτέ μου, αλλά δεν έχει σημασία. Κάνει τη δουλειά του. Η επιλεκτική χρήση των ρήσεων του γενάρχη Καραμανλή εμένα με ενοχλεί.

Ήρθε ο Πρωθυπουργός εδώ και μας είπε ότι η Ελλάς επιθυμεί να ανήκει στην Ευρώπη. «Ανήκομεν εις την Δύσιν». Ο Καραμανλής μιλούσε τότε για μια Ευρώπη, μια Δύση που είχε να κάνει με τη Σοβιετική Ένωση, με τον κομμουνισμό. Όμως, όταν είχαμε εισβολή, θυμάστε τι έκανε στην Κύπρο ο Καραμανλής. Έφυγε από το NATO όταν έγινε η εισβολή στην Κύπρο. Μην παίρνουμε ρή-

σεις επιλεκτικά, λοιπόν και τις πετάμε εδώ μέσα.

Ο Καραμανλής όμως είπε και κάτι άλλο, κάτι που δεν τόλμησε η Νέα Δημοκρατία να κάνει. Προεκλογικά δεσμεύτηκε. Είχε πει κλαίγοντας ότι η Μακεδονία είναι ελληνική. Αυτό έπρεπε να πει ο Πρωθυπουργός. Τα υπόλοιπα είναι πυροτεχνήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Είπε ο Πρωθυπουργός ότι κινδυνεύει η Κύπρος. Να συμφωνήσουμε. Κυρώσεις γιατί δεν ζητάτε; Είπε για τους Έλληνες της Ουκρανίας ότι κινδυνεύουν. Κι εγώ λέω, όψιμο το ενδιαφέρον της Κυβερνήσεως, γιατί οι άνθρωποι είναι εκεί αιώνες, χλιετηρίδες, δύο χιλιάδες επτακόσια χρόνια και παραπάνω, αλλά ουδέποτε ασχοληθήκατε σοβαρά με τη Μαριούπολη. Έχω φίλους και γνωστούς στη Μαριούπολη. Ξέρω τι περνάνε αυτοί οι άνθρωποι.

Είπατε ότι όλα έγιναν για τη δημοκρατία. Θα έλεγα ότι είναι ψευδές ή αφελές. Είπε ο Πρωθυπουργός της χώρας «το χτύπημα ήταν δημοκρατικό». Δημοκρατικό χτύπημα; Δεν ξέρω πόσο δημοκρατικό είναι ένα χτύπημα το οποίο δίνεται σε μια χώρα. Το συζητάμε κι αυτό. Όμως είναι οξύμωρο να συζητάς με τον Ερντογάν, με τον Εμίρη του Κατάρ, με τους αυταρχικούς βασιλιάδες και να μιλάς για δημοκρατικότητα. Είναι λίγο οξύμωρο.

Είπατε πως αγωνίζεστε για την προστασία της μειονότητας. Πρώτον, δεν έχετε σχέδιο διαφυγής των Ελλήνων. Μιλώ με ανθρώπους εκεί. Οι άνθρωποι είναι αποκλεισμένοι εκεί. Αναφέρομαι στη Νέα Δημοκρατία. Πού είναι το σχέδιο διαφυγής τους; Δεν πρόλαβαν το συμβάν.

Μιλήσαμε για αλληλεγγύη των δυτικών. Να σας το πω απλά. Τι έκαναν όταν αρμένιζαν στο Καστελλόριζο, στην Κρήτη, το «Ορούτς Ρείς» και τα τουρκικά πλοία; Πού ήταν η αλληλεγγύη τους; Είπε ο Πρωθυπουργός πολύ εύστοχα ότι η άμυνα είναι ο υπέρτατος σκοπός της χώρας. Και πού ήταν η άμυνα μας όταν χρειάστηκε στα Σκόπια, να θέσουμε βέτο στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Πού ήταν η άμυνά μας; Ήταν διπλωματική άμυνα.

Μιλήσαμε και μιλήσατε για τύμπανα του πολέμου στην Ευρώπη. Εγώ δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί η Ουκρανία πρέπει να είναι στην Ευρώπη. Είναι Ευρώπη η Ουκρανία, το Αζερμπαϊτζάν, η Γεωργία; Στη γεωγραφία άλλα μαθαίναμε κατά το παρελθόν εμείς. Τώρα πώς έγινε Ευρώπη;

Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορώ να αντιληφθώ κάτι πολύ απλό. Γιατί όταν γινόταν πριν από μερικούς μήνες σφαγή στους ομόδοξους Αρμένιους από το Αζερμπαϊτζάν, δεν είχε την ίδια αλληλεγγύη η Ευρώπη; Αναρωτηθήκατε ποτέ εσείς στη Νέα Δημοκρατία; Έχετε αναρωτηθεί μήπως η επιλεκτική αναφορά στην αλληλεγγύη και η επίκληση του Διεθνούς Δικαίου είναι μια λάθος τακτική;

Είπε ο Πρωθυπουργός ότι θα έχουμε ακρίβεια και συμφώνησε, λέει, με τους άλλους Αρχηγούς των κρατών να «πληρώσουν τη νύφη» οι πολίτες. Το είπε ο Πρωθυπουργός εδώ: «Δεν πειράζει, θα πληρώσουν». Είναι δημοκρατικό αυτό; Ενημερώσατε τον ελληνικό λαό, δηλαδή, ότι αυτή η συμπεριφορά μας μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση των τιμών των καυσίμων; Είναι έτοιμος ο Έλληνας να πληρώσει, επειδή κάπου στην Ουκρανία οι εισβολείς, οι Ρώσοι, επέβαλαν τα όσα επέβαλαν, αντιδημοκρατικά και αυταρχικά, σε μια ανεξάρτητη χώρα; Είναι έτοιμος ο Έλληνας να πληρώσει; Και πώς έχουμε πιο φθηνή ενέργεια; Μιλάει για επάρκεια φυσικού αερίου ο Πρωθυπουργός. Αναρωτιέμαι, πραγματικά, σε ποια χώρα ζει ο Πρωθυπουργός μας. Ποια είναι η επάρκεια; Με τι τιμές, μας είπε;

Είπε ότι δεν θα επιτρέψει κανέναν αναθεωρητή -και αναφερόταν στη Ρωσία και καλά κάνει γιατί ο αναθεωρητισμός είναι απέναντι στην ελληνική πραγματικότητα- να βλάψει τη χώρα, υπονοώντας τους Τούρκους. Ωραία, αφού είναι αναθεωρητική η Τουρκία, τώρα κυρώσεις στην Τουρκία για την Κύπρο ταυτόχρονα με τη Ρωσία. Έτσι, να σας πιστέψουμε κιόλας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Θα ήθελα να κάνω μια έκκληση στον κύριο Πρωθυπουργό. Ας μαζέψει τα δημοσιογραφικά οικόσπια του. Εμείς έχουμε διαβάσει Θουκυδίδη, όχι no papers πρεσβειών, όπως διαβάζουν πολλοί «δημοσιογραφίσκοι της πεντάρας» στην Ελλάδα, τα οικόσπια της Νέας Δημοκρατίας. Εμείς είμαστε μόνο φίλοι συγκεκριμένων ανθρώπων, των Ελλήνων και της Ελλάδος, κανενός κράτους και καμίας άλλης χώρας. Τα ξεκαθαρίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Αναφέρομαι στα οικόσιτα, τα «δημοσιογραφάκια» των τηλεοράσεων τα οποία νομίζουν ότι μπορούν να μας ταυτίσουν με οποιονδήποτε. Πραγματικά απορώ. Από το 2011-2012 ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε το 2016 και το 2017 να έχουν βάσεις οι Αμερικανοί στην Αλεξανδρούπολη, για να ανοίξει τερματικό ο Κοπελούζος και δεν σκέφτονταν για ποιον λόγο το θέλουν οι Αμερικανοί. Δεν φανταζόταν ποτέ τίποτα. Νατοϊκοί γύρω από τη Ρωσία.

Κανένας δεν ήξερε τι έρχεται; Κανένας; Κανένα κόμμα δεν ήξερε τι έρχεται στην περιοχή μας; Οι Αμερικανοί ήρθαν για τουρισμό; Όπως στη γνωστή ταϊνιά που ήρθαν οι ναυτικοί και περιμέναν τα ζουμπουρλούδικα Αμερικανάκια στον Πειραιά με τη γνωστή ηθοποιό και τον Κωνσταντίνου; Σοβαρά μιλάμε; Ήρθαν για να χτυπήσουν την περιοχή της Ρωσίας. Τελεία και παύλα. Μην κοροϊδεύομαστε. Εκεί πλέον αποφασίζεις τι θέλεις και τι δεν θέλεις.

Έχω μια συμβουλή, και απευθύνομαι στον κύριο Πρωθυπουργό: Η εξωτερική πολιτική δεν είναι ρουλέτα για να ποντάρεις όλα τα λεφτά σε ένα νούμερο και μάλιστα όταν ποντάρεις τόσες φορές και έχεις χάσει. Δεν μπορείς να ποντάρεις μόνο στην Αμερική. Είναι λάθος. Θέλεις ορθές επιλογές, εθνικές επιλογές, ανεξάρτητες επιλογές, πολυπολικές επιλογές. Αν το καταλαβαίνετε, το καταλαβαίνετε.

Θα ήθελα -επειδή θα με πιέζει ο Πρόεδρος σε λίγο- να μιλήσουμε λίγο για τον πόλεμο, τι σημαίνει πόλεμος και από πού κινείται. Με βάση τον Θουκυδίδη θα μιλήσω, γιατί εμείς διαβάζουμε Θουκυδίδη. Πόλεμος: Πόροι, χρήμα, κέρδος. Ψάξτε, λοιπόν, «follow the money», τι γίνεται στην Ουκρανία. Όποιος καταλαβαίνει, καταλαβαίνει. Όποιος δεν καταλαβαίνει, δεν καταλαβαίνει.

Ο πόλεμος είναι φρίκη για όλους τους ανθρώπους, κύριοι συνάδελφοι. Είναι φρικτός, από όπου κι αν προέρχεται. Δεν υπάρχει καλός και κακός πόλεμος για την Ελληνική Λύση. Για εμάς στην Ελληνική Λύση -θα το πω και ως παρεξηγηθούν ορισμένοι- στον πόλεμο είσαι με τον αμυνόμενο, είσαι με αυτόν που σφάζεται, που υπερασπίζεται τη χώρα του, την οικογένειά του, τη ζωή του. Στον πόλεμο είσαι με το θύμα. Στον πόλεμο είσαι με τα παιδιά που κλαίνε. Δεν είσαι στον πόλεμο με οποιονδήποτε τύπο σε βολεύει συγκυριακά.

Άρα, ο αυτόν τον πόλεμο που είναι εισβολή, πρέπει να είμαστε ταγμένοι απέναντι στον πόλεμο. Εισβολή υπάρχει, εισβολέας υπάρχει, καταδίκη πρέπει να υπάρξει από όλους. Τελεία και παύλα. Για να σταματήσουμε τα παραμυθάκια εδώ μέσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Όμως, πρέπει να καταλάβουμε ότι διανύουμε την εποχή των κανονιοφόρων και είναι υπαίτια και η ελληνική Κυβέρνηση. Αν δεν το κατανοήσει η Ελλάδα, τότε θα υποστεί τις συνέπειες. Ας αφήσουμε τις ανοησίες. Ας αναρωτηθούμε υπεύθυνα ως πολίτες, ως άνθρωποι του ελληνικού λαού τι πρέπει να κάνουμε για να σταθεί όρθια η πατρίδα, όρθια η Ελλάδα. Σε έναν πόλεμο, όμως, κύριοι συνάδελφοι, ο πρώτος ηττημένος είναι η αλήθεια.

Και επειδή βλέπω ελληνικά κανάλια, είναι ντροπή σήμερα εδώ να μην καταδικάζει κανείς τη φήμωση της άλλης πλευράς που επιχειρείται. Όποια και αν είναι η άλλη πλευρά, πρέπει να ακούγεται. Είναι ντροπή για όλους να βγαίνει η Υπουργός Πολιτισμού -αν και ο Τσαϊκόφσκι δεν ήταν Ρώσος, Ουκρανός ήταν ο άνθρωπος, να ξέρουμε και τι λέμε- και να απαγορεύει Τσαϊκόφσκι. Πού βρισκόμαστε; Αυτή την κοινωνία θέλετε; Το ίδιο κάνει με το «SPUT-NIK»...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Παρακαλώ πολύ ησυχία στα έδρανα της Νέας Δημοκρατίας του νότιου τομέα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Και επειδή τον νότιο τομέα έχουν άγχος αν θα ξαναεκλεγούν, σας λέω ότι πολλοί από εσάς δεν θα ξαναεκλεγείτε, γιατί θα καταποντιστείτε. Τελεία και παύλα.

Πάμε στην ουσία. Όταν μιλάμε για Ουκρανία, τι εννοούμε, κύριοι; Ξέρετε; Να σας πω εγώ. Είναι μία περιοχή όπου ζουν πεντακόσιες χιλιάδες τουλάχιστον Έλληνες στην καταγωγή. Οι αρχαίοι Έλληνες την έλεγαν Ταυρίδα. Το Φιδονήσι με τα fake news που έβγαλαν οι δικοί σας, το νησί του Αχλλέα, ότι δήθεν

πολέμησαν ηρωικά οι Ουκρανοί και τα βγάλουν τα κανάλια και δεν ντρέπονται λίγο, χωρίς να ψάξουν τι συμβαίνει, ήταν ελληνικό νησί από τον 6^ο αιώνα, ελληνική περιοχή, δωρικές αποικίες, αποικίες της Μιλήτου. Η Σεβαστούπολη ελληνική. Το Παντικάπαιο ιδρύθηκε από Μιλησίους. Ο ποταμός Δνειπέρρος, όλα ελληνικά στην περιοχή.

Και θα σας πω και κάτι. Τι έκανε η Ελλάδα για αυτή την Ελλάδα; Ό,τι έκανε και για τη Μεγάλη Ελλάδα: έπραξε ουδέν. Και όταν λέω Μεγάλη Ελλάδα, εννοώ τη νότια Ιταλία. Γιατί για εμάς, κύριε Πρωθυπουργέ, επειδή επιλέγετε Ελευθέριο Βενιζέλο, θα το ξαναπώ ακόμη μια φορά: Ο Ελευθέριος Βενιζέλος είχε πει ότι η Ελλάς πηγαίνει όπου κρίνεται απαραίτητο για το εθνικό της συμφέρον. Το είχε πει. Αυτό να επαναλάβετε, γιατί αυτό είναι το σημαντικό.

Επειδή, όμως, μιλάμε για το «follow the money», για το «ακολουθήστε το χρήμα», τι θέλουν οι Αμερικανοί επιτέλους από την περιοχή, πέρα από το να πνίξουν τη Ρωσία -κανείς δεν τόλμησε να το πει εδώ μέσα- να πνίξουν αυτή τη χώρα; Και δεν με ενδιαφέρει αν έχουν δίκιο ή άδικο και ποιοι έχουν δίκιο ή άδικο.

Η Ουκρανία, φίλες και φίλοι, είναι πρώτη στην Ευρώπη σε καλλιέργησιμη γη. Είναι πρώτη στον κόσμο σε εξαγωγές ηλιάνθου και ηλιέλαιου, δεύτερη στον κόσμο σε παραγωγή κριθαριού, τέταρτη σε εξαγωγές κριθαριού. Είναι τρίτη μεγαλύτερη παραγωγός και τέταρτη καλαμποκιού, τέταρτη μεγαλύτερη παραγωγός πατάτας, πέμπτη μεγάλη παραγωγός σίκαλης. Έχει την πέμπτη θέση στην παραγωγή μελιού. Είναι όγδοη στον κόσμο σε εξαγωγές σιταριού, ένατη στον κόσμο σε παραγωγή αυγών κοτόπουλου. Είναι δέκατη έκτη παγκοσμίως σε εξαγωγές τυριών. Είναι πρώτη πανευρωπαϊκά σε αμμωνία, τρίτη πανευρωπαϊκά σε ατομικούς αντιδραστήρες και παραγωγή ενέργειας, τέταρτη σε αξία φυσικών πόρων, φυσικό αέριο. Είναι πρώτη σε Ευρώπη σε βεβαιωμένα κοιτάσματα ουρανίου. Είναι πρώτη σε Ευρώπη και παγκοσμίως δέκατη στα κοιτάσματα τιτανίου, δεύτερη στο μαγγάνιο, δεύτερη στον σίδηρο, δεύτερη στα κοιτάσματα μόλυβδου, τρίτη στο αέριο.

Τι θέλουν οι Αμερικανοί; Αυτά θέλουν, κύριοι συνάδελφοι. Αυτά θέλουν, καταλάβετε το. Αφήστε τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα παραμύθια που ταΐζετε τους Έλληνες. Καμμία χώρα δεν κάνει πόλεμο με άλλη χώρα, αν δεν έχει αφορμή το κέρδος. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και πρέπει να σας πω και κάτι ακόμα. Είναι και έβδομη στα αποθέματα λιγνίτη, που τώρα κάποιοι θυμήθηκαν να τα ανοίξουμε. Το έλεγα στον Πρωθυπουργό: «μην κλείσεις λιγνίτες».

Ποιο είναι, λοιπόν, το «χρυσόμαλλο δέρας» για τους Αμερικανούς στην περιοχή; Όλες οι πλουτοπαραγωγικές πηγές. Αυτή είναι η αλήθεια. Και θέλετε να συμμετέχετε εσείς σε έναν πόλεμο των Αμερικανών που θέλουν να ληστέψουν οι μεν Αμερικανοί και οι μεν Ρώσοι πλουτοπαραγωγικές πηγές μιας χώρας. Κάνετε λάθος.

Κάνετε λάθος και θα σας εξηγήσω γιατί. Γιατί, πολύ απλά, εξαρτώμεθα ενεργειακά από αυτούς και το αντίτιμο θα το πληρώσει ο ελληνικός λαός, όχι εσείς ούτε εμείς. Θα το πληρώσουν οι Έλληνες φτωχοί άνθρωποι που δεν θα έχουν να κάψουν τον καυστήρα τους, να κάψουν το φυσικό τους αέριο. Καταλάβετε το.

Ακούστε γιατί συγκρούονται όλοι. Η πλειοψηφία των αγωγών μεταφοράς φυσικού αερίου της «GAZPROM» είναι σε περιοχές της Ουκρανίας, όπου μιλιέται η ρωσική γλώσσα, ανατολικά για όσους ξέρετε. Δεύτερον, το 60% του φυσικού αερίου, που προέρχεται από τη Ρωσία, μεταφέρεται με αγωγούς που είναι στην Ουκρανία. Κυριότεροι πελάτες είναι η Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία. Και, τρίτον, το 58% του φυσικού αερίου που καταναλώνει η Ουκρανία είναι από τη Ρωσία.

Γιατί, λοιπόν, συγκρούονται οι δύο λαοί; Γιατί το συμφέρον των Αμερικανών είναι να ρημάξει την Ευρώπη οικονομικά, να ρημάξει την ίδια τη Ρωσία οικονομικά και να αναδυθεί πάλι ο πόλος ο αμερικανικός. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Επιλέξτε, λοιπόν, στρατόπεδο. Και, δυστυχώς, όλη η Ευρώπη είναι ουραγός των επιταγών των Αμερικανών, οι οποίοι δεν έκλεισαν τον εναέριο χώρο τους. Οι φίλοι σας οι Αμερικανοί τον εναέριο χώρο δεν τον έκλεισαν για τα ρωσικά αεροσκάφη. Οι Ευρωπαίοι πρόθυμοι,

χρήσιμοι ηλίθιοι, τα έκλεισαν όλα. Και αναρωτιέμαι γιατί; Γιατί κλείσαμε τον εναέριο χώρο όλων των χωρών, αφού η Αμερική δεν το έπραξε;

Και πάμε στο αυτονόητο ερώτημα, όπου με βάση τον Θουκυδίδη το πρώτο που ρωτάει ο ηγέτης, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι πόσο φιλική είναι μία χώρα για να τη βοηθήσω. Είναι φιλική η Ουκρανία; Στις 4-7-2021, παραμονές επίσκεψης του κυρίου Υπουργού -δίπλα είναι εδώ- ο Ζελένσκι με νόμο σκάνδαλο διαγράφει την ελληνική μειονότητα της Ουκρανίας. Η κίνηση αυτή ήταν εχθροπραξία κατά της Ελλάδος. Άρα, πρώτο μέρος, δεν είναι φιλική.

Δεύτερον, σε μια χώρα που φιλοξενεί εργοστάσιο παραγωγής UAV τουρκικών, πόσο φιλική είναι αυτή η χώρα με την Ελλάδα; Ο λαλίστατος Ζελένσκι δεν βρήκε χρόνο να ευχαριστήσει τον Έλληνα Πρωθυπουργό που θα του στείλει όπλα. Δεν του είπε «ευχαριστώ». Έτσι μαθαίνω από τον Τύπο. Πόσο φιλικό είναι λοιπόν; (Θόρυβος από την πτέρυγα Νέα Δημοκρατία)

Πήρε τηλέφωνο; Πάλι καλά που πρόλαβε. Twitter;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΑΔΗΣ: Το ανακοίνωσε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Α, το ανακοίνωσε. Στον Ερντογάν, κύριε συνάδελφε, καθηγητά μου, τηλεφωνάκι κάθε μέρα παίρνει. Να η διαφορά του επιτηδείου ουδέτερου με τον χρήσιμο ηλίθιο, για να ξέρουμε τι λέμε.

Πάμε και στο τελευταίο. Η ουκρανική πρεσβεία έκανε πάνω από έξι tweet -όχι ένα, έξι- υπέρ των τουρκικών drone και υπέρ της ουκρανικής φιλίας. Αναμένω εγώ από την ουκρανική πρεσβεία στην Αθήνα να κάνει κάτι παρεμφερές. Για να μην πω τι έγραφαν επάνω. Το αφήνω.

Κοινός τόπος, λοιπόν, για να είμαστε πραγματιστές: Έχουμε εισβολή; Έχουμε. Έχουμε παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου; Έχουμε. Τι θέλουμε, λοιπόν, από αυτή την ιστορία εμείς; Τι κοπτόμεθα και τρέχουμε πρώτοι; Να προλάβουμε τι; Υπάρχει Διεθνές Δίκαιο που επικαλούμεθα; Όχι, δεν υπάρχει. Δυστυχώς, δεν υπάρχει! Και αυτό δεν το λέει ο Βελόπουλος, το λέει ο Θουκυδίδης και όλοι όσοι ασχολούνται με την εξωτερική πολιτική σοβαρά. Το δίκαιο του ισχυρού υπερτερεί του δικαίου του αδυνάμου. Απλά πράγματα είναι. Δικαιοσύνη, έλεγε ο Θουκυδίδης, μπορεί να υπάρξει μόνο όταν οι αντίπαλοι είναι ισοδύναμοι. Κατά τα άλλα, οι ισχυροί κάνουν αυτά που μπορούν και οι αδύναμοι απλά συγχωρούν.

Άρα θέλετε να κάνετε τη χώρα μας αδύναμη; Και πρέπει να τρέξουμε, να προστρέξουμε ποιους, να βοηθήσουμε ποιους και γιατί; Τι κερδίζουμε; Τι κερδίζει η χώρα μας; Αυτό είναι το σημαντικό. Αν δεν μου πείτε τι κερδίζουμε, δυστυχώς θα σας το πω ευθέως: Στην Ουκρανία επέστρεψε η βαρβαρότητα. Και αυτή η βαρβαρότητα δεν έχει να κάνει με το τώρα, έχει να κάνει με δεκαετίες συγκρούσεων. Άρα η μονομέρεια της τοποθετήσεως είναι κάτι που εμένα με ξενίζει.

Πρέπει να δούμε όλη την εικόνα, λοιπόν, του αταρχικού, αυτού του ακραίου τύπου που λέγεται Βλαντιμίρ Πούτιν. Γιατί αναγκάστηκε το πληγωμένο θηρίο, η πληγωμένη αρκούδα να κάνει το απονενοημένο; Γιατί είναι απονενοημένο, είναι βάρβαρο. Οι εισβολές είναι βάρβαρες. Άλλο το ένα, να καταδικάζω, και άλλο να συνταυτίζομαι με τους άλλους που εν αδίκω επιχείρησαν δική τους εισβολή στην Ουκρανία το 2014 και πριν. Δεν είναι το ίδιο.

Θέλετε αλήθεια; Ναι, ο Πούτιν έφτιαξε τη Ρωσία. Είναι μια αλήθεια. Αταρχικός, ακραίος; Ναι. Όμως, για τη χώρα του είναι ηγέτης, πραγματικά ηγέτης, με την ακρότητά του, με τη βαναυσότητά του. Είναι ηγέτης. Από τις στάχτες πήρε μια χώρα και την ξανάφτιαξε. Αυτό δεν μπορείς να του το στερήσεις.

Δείτε τους Έλληνες πολιτικούς τι έφτιαξαν στην Ελλάδα. Πήραν μια χώρα ατμομηχανή από τα χέρια του Κωνσταντίνου Καραμανλή, του πρώτου, και την έκαναν πτωχευμένη χώρα όλοι τους. Αυτό να κοιτάμε και να ψάχνουμε έναν Πούτιν όχι στη συμπεριφορά του στην εισβολή, αλλά στην ανοικοδόμηση της χώρας του, να τον βρούμε για την πατρίδα.

Αυτή είναι η δική μας διαφορά. Θαυμάσαμε αυτό που έκανε, δεν θαυμάζουμε και καταδικάζουμε αυτό που κάνει. Είναι διαφορετικά πράγματα.

Επίσης, πρέπει να δούμε και τον ρόλο της Δύσης. Δεν βλέπω κανέναν να μιλάει για τον ρόλο της Δύσης. Τα συμπεράσματα είναι συγκεκριμένα. Από την εισβολή που έγινε στην Ουκρανία φάνηκε η αδυναμία της Ευρώπης, που άφησε την Ουκρανία, πραγματικά, μόνη της. Ακόμη και οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες υπέβαλλαν συνεχώς τον Ζελένσκι, τον παράτησαν. Ούτε στρατό τού στέλνουν.

Αυτά προς γνώση και συμμόρφωση στον Υπουργό Εξωτερικών και στον Πρωθυπουργό, γιατί, όταν επικαλείσαι συνεχώς τους άλλους, δεν θα σε βοηθήσει κανένας. Το λέμε συνεχώς εδώ μέσα. Μόνοι είμαστε, μόνοι ήμασταν, μόνοι θα είμαστε όταν έρθει η ώρα της μάχης! Ούτε Ρώσοι ούτε οι Αμερικανοί ούτε Γερμανοί!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Επίσης, αποδείχθηκε, δυστυχώς, ότι το Διεθνές Δίκαιο παραβιάζεται χωρίς μεγάλη δυσκολία από όποιον θεωρεί ότι έχει την ισχύ.

Ακόμη, η ρωσική εισβολή κατέδειξε τον μονοπολισμό, ο οποίος καταρρέει.

Φίλες και φίλοι, θα το πω ακόμα μια φορά: Να διαλέξουμε στρατόπεδο, αλλά να είμαστε σίγουροι ότι θα νικήσουμε, γιατί ο κόσμος είναι πολυπολικός. Υπάρχει η Ινδία. Είχα προτείνει στον Υπουργό Εξωτερικών -είναι εδώ- να βρει τον Υπουργό Εξωτερικών της Ινδίας. Δεν το έκανε. Δεν ξέρω γιατί, θα δούμε στην πορεία. Υπάρχει η Κίνα. Η Ρωσία είναι πιεσμένη. Υπάρχει και η Αμερική.

Η Ευρώπη δεν είναι πόλος, όπως τουλάχιστον το φαντάζεστε. Γιατί; Της λείπει η στρατιωτική ισχύς. Και όπως έλεγε ο Θουκυδίδης, άνευ στρατιωτικής ισχύος δεν μπορείς να επιβάλεις την πολιτική σου βούληση. Απλά είναι τα πράγματα. Δεν είναι θεωρία, είναι πραγματικότητα.

Και αναρωτιέμαι και ερωτώ τον κύριο Πρωθυπουργό:

Πρώτον, γιατί στείλαμε όπλα στην Ουκρανία; Είναι ανθρωπιστική βοήθεια; Θέλεις να βοηθήσεις έναν λαό; Θα στείλεις τρόφιμα, φάρμακα, γιατρούς, να βοηθήσουμε τους κατατρεγμένους, τους διωγμένους, τους σφαγμένους, τους τραυματισμένους. Ναι, μαζί σας, δίπλα σας! Όπλα γιατί; Ποιος ευρωπαϊκός θεσμός μάς υποχρέωσε και τρέξαμε πρώτοι εμείς σαν τον χρήσιμο ανόητο να πει «είμαι εδώ, πάρτε όπλα»; Για πείτε μου εσείς: Από τις είκοσι επτά χώρες, οι δεκατέσσερις δεν έστειλαν όπλα στην Ουκρανία. Γιατί έπρεπε να στείλουμε εμείς πρώτοι;

Δεύτερον, ο εκπρόσωπος Τύπου του ΥΠΕΞ είπε αλήθεια ή όχι; Η αποστολή όπλων στην Ουκρανία ήταν απόφαση του Πρωθυπουργού ή δεν ήταν; Αποφάσισε ο Πρωθυπουργός μόνος του; Ζητήθηκε από το ΝΑΤΟ;

Τρίτον, είναι αρμοδιότητα του Πρωθυπουργού να αποφασίζει μόνος του να στείλει όπλα οπουδήποτε θέλει; Και γιατί δεν έστειλε -λέω εγώ- στην Αρμενία, όταν σφαζόταν από τους Αζερμπαϊτζανούς, η Ελλάδα; Είναι ένα ερώτημα. Προσπαθώ να βρω και το άρθρο 82, πού δίνει τη δυνατότητα αυτή στον Πρωθυπουργό να στέλνει όπλα.

Τέταρτον, θα έχουμε αποστολή στρατευμάτων, μαχητικών αεροσκαφών; Αυτό πρέπει να απαντήσει η Κυβέρνηση. Θα ανοίξει την πόρτα του φρενοκομείου ή θα την έχει ερμητικά κλειστή, με την πρώτη αποστολή που έκανε, την παρανοϊκή, οπλικών συστημάτων και όπλων;

Αυτές τις κρίσιμες στιγμές η Ελλάς χρειάζεται και την τελευταία σφαίρα της και τον τελευταίο στρατιώτη της και το τελευταίο αεροπλάνο της. Δεν θα στείλουμε κανέναν στην Ουκρανία. Τους χρειαζόμαστε στο Αιγαίο, στην Κύπρο, στον Έβρο, να πολεμήσουν, να παλέψουν για την πατρίδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Σταματήστε τις επιλογές που είναι ανόητες, το λιγότερο!

Επίσης να σας πω και κάτι, γιατί δεν θα έστελνα όπλα εγώ. Πέρα από το ότι δεν δίνεις όπλα όταν θες ειρήνη, κάνεις κάτι απλό. Και οι δύο χώρες, οι συγκρουόμενες, είναι τουρκόφιλες. Δυστυχώς και η Ρωσία τηρεί σχέση με την Τουρκία και η Ουκρανία. Γιατί να μπω εγώ στη μέση, μεταξύ δύο χωρών που έχουν τουρκοφιλικές σχέσεις; Παραβιάζεις έτσι την ουδετερότητα. Η πράξη αυτή δυστυχώς οργίζει τη Ρωσία. Η Μακεδονία θα περιμένει με το σταγονόμετρο τουρίστες, τρίτοι οι Ρώσοι σε συνάλ-

λαγμα, δισεκατομμύρια, στην Ελλάδα στον τουρισμό και -δεν ξέρω- οι Ουκρανοί μαζί. Δεν θα έρθει κανείς. Να είστε ουδέτεροι, για να είστε χρήσιμοι. Μην παίρνετε το μέρος του ενός, κύριε Πρωθυπουργέ.

Επίσης δεν απορρέει από νατοϊκές υποχρεώσεις. Φέρνει τη Ρωσία κοντά στην Τουρκία.

(Σε αυτό το σημείο κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Ελληνικής Λύσης)

Μίλησε ακριβώς τριάντα λεπτά ο κ. Κουτσούμπας, τόσο θα μιλήσω και εγώ, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ, λοιπόν, ξεκινώ με τα λάθη της Νέας Δημοκρατίας. Κύριε Πρωθυπουργέ, με το που ξεκίνησε η ιστορία κάνατε μια ακραία δήλωση. Και για μένα είναι ακραία η δήλωση όταν μιλάς για επιθετική τακτική. Τι σημαίνει αντίστοιχη απάντηση στους Ρώσους; Πυραύλους; Θα γίνουμε και εμείς εισβολείς στην Ουκρανία; Θα βομβαρδίσουμε και εμείς; Άρα, λοιπόν, θέλει προσοχή όταν ομιλούμε. Άλλο καταδίκη, άλλο πόλεμος. Και αν ήθελε να είναι πιστευτή η Νέα Δημοκρατία, αφού ζητάμε κυρώσεις για τη συγκεκριμένη χώρα, τη Ρωσία -και καλώς πράττουμε-, ταυτόχρονα ισόποσες κυρώσεις για την Τουρκία για το Κυπριακό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Για να γίνετε πιστευτοί ότι κοιτάτε το εθνικό συμφέρον και όχι το συμμαχικό.

Είπα για το Αζερμπαϊτζάν, κύριε Υπουργέ. Δύο πράγματα είναι αντίθετα στη λήψη σωστής απόφασης: η βιασύνη και η οργή. Το γράφει ο Θουκυδίδης. Και βιαστήκατε και οργιστήκατε. Και άρα κάνατε λάθος. Κάνετε και άλλα λάθη. Ξέρετε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι η αποστολή πολεμικού υλικού χωρίς απόφαση του ΟΗΕ συνιστά και έγκλημα πολέμου; Μου το έλεγε χθες ένας καθηγητής Διεθνούς Δικαίου. Δεν υπάρχει απόφαση του ΟΗΕ. Γιατί βιαστήκαμε;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Ποιος καθηγητής;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Γιατί, ανακριτικός υπάλληλος β' είσαι; Κάθε φορά το κάνεις.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Για να μάθουμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Έλα, σε παρακαλώ, μία, δύο, τρεις!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Όχι διακοπές.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Και η αντίδραση από τη Μόσχα ήρθε σε πραγματικά άκομψο τόνο και αντιδιπλωματικό, απαράδεκτο επιεικώς για τα ειωθότα. Η ρωσική πρεσβεία μίλησε με άκομψο τρόπο. Όμως, «όταν άρξαι χειρών αδίκων, θα έχεις και τα επίχειρα», θα έλεγα. Θα απαντήσει ο άλλος, δυστυχώς.

Η εισβολή είπε ο Πρωθυπουργός ήταν η πρώτη μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, λεκτική αστοχία πιστεύω. Θέλω να πιστεύω ότι ο Έλληνας Πρωθυπουργός έχει μια λεκτική αστοχία, γιατί είχαμε δύο εισβολές. Η μία στην Κύπρο, που αφορά εμάς, και η άλλη στη Γιουγκοσλαβία, με βομβαρδισμούς από μακριά, που αφορά όλη την Ευρώπη.

Το λέει και η Πρόεδρος της Δημοκρατίας την επόμενη ημέρα. Δηλαδή στην Κύπρο τι είχαμε; Είχαμε παρέλαση, αποβίβαση; Τι είχαμε, τουρισμό; Αυτά δεν τα καταλαβαίνουμε.

Και επαναλαμβάνω αυτό με τον Χαρδαλιά, είναι εδώ ο Υπουργός. Έπρεπε να στείλουμε C-130, ρε παιδιά; Έπρεπε να στείλουμε στρατιωτικό αεροπλάνο με όπλα επάνω στην Πολωνία; Δηλαδή θες να κάνεις κάτι; Κρύψε το τουλάχιστον, μην το κάνεις τόσο άκομψα. Στείλε ένα μεταγωγικό άλλο. Δείχνεις, λοιπόν, ότι παίρνεις μέρος σε μια πολεμική αντιπαράθεση που δεν σε αφορά στην παρούσα φάση.

Επίσης, γιατί δεν στείλαμε στρατιωτικό υλικό στην Κύπρο, όταν ο Ερντογάν έκανε πάρτι στα Βαρώσια και στην Αμμόχωστο; Ρώτω εγώ, γιατί δεν στείλαμε βοήθεια στον Χαφτάρ στη Λιβύη, κύριε Πρωθυπουργέ, ή σε Κούρδους της Συρίας, που πολεμούν Τούρκους και τζιχαντιστές; Γιατί; Ποιος δίνει πραγματικά τις εντολές για να κάνουμε τέτοια λάθη;

Θέλω να ρωτήσω τον Υπουργό Εξωτερικών:

Κύριε Υπουργέ Εξωτερικών, είστε βέβαιος ότι την περιοχή τη βομβάρδισαν οι Ρώσοι και βγήκατε και κάνατε δήλωση; Είστε βέβαιος 100%; Από πού πηγάζει η βεβαιότητά σας; Θέλω να είμα-

στε σίγουροι, γιατί, όταν μιλάμε για βομβαρδισμούς αμάχων, πρέπει να είμαστε σίγουροι 100% ότι αυτό συμβαίνει, διότι οι Ρώσοι το διαψεύδουν. Θα μου πείτε: «Τους Ρώσους πιστεύεις;». Όχι, δεν πιστεύω πλέον κανέναν, πιστέψτε με, κανέναν τους, αλλά βασίζεστε συνεχώς στα λόγια των Αμερικανών, δυστυχώς.

Και βγαίνει ο Μιχάλης Ιγνατίου στο «OPEN», αμερικανόφιλος δημοσιογράφος ο άνθρωπος, και λέει ότι οι Αμερικανοί απέτρεψαν τον Ζελένσκι να πάει στις διαπραγματεύσεις στην αρχή. Άρα κάποιοι δεν θέλουν διάλογο, κάποιοι δεν θέλουν ειρήνη. Πρέπει να πρυτανεύσει η ειρήνη, τα στρατεύματα εισβολής να μην υπάρχουν εκεί και να διευθετηθεί ειρηνικά το θέμα.

Και επίσης, γιατί κλείνω εδώ, έμαθα, κύριε Υπουργέ Εξωτερικών, ότι ο κ. Μπορνόβας, άριστος διπλωμάτης, παράτησε την πρεσβεία και έφυγε και άφησε πίσω εργαζόμενους, που τους μετέφεραν μετά. Πώς γίνονται αυτά; Τι οργάνωση υπάρχει; Οι ομογενείς -επειδή μιλάω με Μαριούπολη, κύριε Υπουργέ- μου λένε ότι ψάχνουν κάποιον να τους μεταφέρει. Είπε ο εκπρόσωπός σας ότι δεν είχαμε σχέδιο εκκενώσεως. Αυτά είναι τραγικά λάθη. Πώς θα διαφύγουν τα παιδιά, τα γυναικόπαιδα, από μια εμπόλεμη περιοχή;

Και επίσης -ακούστε- εδώ είναι το λάθος του Πρωθυπουργού: Πήρε το μέρος του ενός, όταν μαλώνουν οι δύο και στην περιοχή υπάρχουν Έλληνες, που σημαίνει ότι είτε ο ένας είτε ο άλλος, επειδή ελέγχεται από τους Ρώσους, μπορούν να κάνουν πογκρόμ διώξεων εναντίον των Ελλήνων, πριν τους προστατεύσει. Βασική προϋπόθεση είναι ότι προστατεύεις τη δική σου κοινότητα και μετά παίρνεις θέση, αλλιώς τους οδηγείς ως πρόβατα προς σφαγή στις διαθέσεις των κακών Ρώσων. Αφού τους θέλετε κακούς, είναι κακοί οι Ρώσοι, αλλά όποιος κάνει πόλεμο για εμένα είναι κακός.

Επίσης -κλείνω εδώ, κύριε Πρόεδρε- μας προκύψατε πολεμιστές οι νεοδημοκράτες ξαφνικά. Χειροκροτάτε την εμπλοκή της Ελλάδας στην Ουκρανία. Όταν όμως το «Ορούτς Ρέις» σουλατσάριζε στην Κρήτη, ψάχνατε τους ανέμους, αν το πήραν παραπάνω. Αυτά δεν στέκουν λογικά.

Και εδώ κλείνω, φίλες και φίλοι, γιατί τα λάθη ήταν πολλά.

Κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους εμείς οι Έλληνες πρέπει να κρίνουμε τα διεθνή γεγονότα με δύο συγκεκριμένα κριτήρια: τον ανθρωπισμό και το εθνικό μας συμφέρον. Και τα δύο υποδεικνύουν την αντίθεσή μας σε αυτόν τον βάρβαρο πόλεμο, γιατί όλοι οι πόλεμοι είναι βάρβαροι.

Και κλείνω με το τι έλεγε ο Καρλ Γκουνγκ. Κύριε Πρωθυπουργέ, φαντάζομαι αναφέρεται σε όλους τους πολιτικούς Αρχηγούς: «Το εκκρεμές του νου πάλλεται μεταξύ λογικού και παραλόγου, όχι μεταξύ σωστού και λάθους». Επιλέξτε, λοιπόν, επιτέλους το λογικό, αφήστε το λάθος, γιατί στο τέλος θα χάσετε. Και δεν θα χάσετε εσείς, θα χάσει η πατρίδα.

Είμαστε οι μόνοι και το κόμμα μας που πάνω απ' όλα βάζουμε την πατρίδα και την Ελλάδα. Κριτική μεν, προτάσεις δε. Και φάνηκε σήμερα πώς μας αντιγράψανε όλοι. Πρώτα, λοιπόν, η Ελλάδα, πρώτα οι Έλληνες και μετά όλα τα άλλα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Και όσο προετοιμάζεται το Βήμα για την ομιλία του κ. Βαρουφάκη, Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25, να σας ανακοινώσω ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών: «Πρότυπες προτάσεις για έργα υποδομής και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών».

Με τον κ. Βαρουφάκη ολοκληρώνονται οι πρωτολογίες των πολιτικών Αρχηγών. Αμέσως μετά ξεκινούμε τις δευτερολογίες.

Τον λόγο έχει ο κ. Βαρουφάκης.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν ένας λαός πλήττεται από βάρβαρο εισβολέα, όταν παραβιάζονται οι εστίες του και βομβαρδίζονται οι γειτονιές του, όταν νέοι και νέες, ηλικιωμένοι, που δεν έχουν πιάσει ποτέ όπλα στα χέρια τους, ζώνονται με όπλα για να υπερασπιστούν την πατρίδα από αδίστακτους εισβολείς, τότε είναι η στιγμή για εμάς να κλίνουμε την κεφαλή, να τους χαιρετίσουμε και να κάνουμε

ό,τι μπορούμε για να τους στηρίξουμε στον αγώνα τους εναντίον της εισβολής της χώρας τους.

Κι αυτό, κύριε Μητσοτάκη, ανεξάρτητα από το αν είναι Ουκρανοί, αν είναι Παλαιστίνιοι, αν είναι Κούρδοι, αν είναι μαχητές του Πολισάριο στη Δυτική Σαχάρα. Γιατί εμείς, το πανευρωπαϊκό DiEM25 και το ΜέΡΑ25 εδώ στην Ελλάδα, διακρίσεις μεταξύ θυμάτων εισβολής δεν κάνουμε. Αντίθετα με εσάς, που όταν ένας Παλαιστίνιος πετάει πέτρες στον ισραηλινό στρατό στη Χαριθίγια, για να υπερασπίσει το σπίτι του από τις μπουλντόζες του ισραηλινού στρατού που πάνε να το ρίξουν στα κατεχόμενα της Παλαιστίνης, τον αποκαλείτε τρομοκράτη, ενώ μία Ουκρανή, έναν Ουκρανό που φτιάχνει βόμβες μολότοφ -και καλά κάνει-, για να υπερασπιστεί το δικό της σπίτι, το δικό του σπίτι στο Χαρκίβ, τους θεωρείτε ήρωες.

Εμείς, όχι, δεν κρατάμε ίσες αποστάσεις, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν κρατάμε καμμία απόσταση από ανθρώπους που υπερασπίζονται τα πάτρια. Είμαστε ξεκάθαροι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

Ο κ. Βλάντιμιρ Πούτιν επέλεξε να εισβάλει στην Ουκρανία. Κανένας δεν του το επέβαλε, ούτε οι Ουκρανοί ούτε η Ουάσιγκτον ούτε το ΝΑΤΟ ούτε κάποια θεία δύναμη. Επέλεξε ο κ. Πούτιν τη βαρβαρότητα και κέρδισε έτσι επάξια τη θέση του στο κεφάλαιο της ιστορίας όπου συγκαταλέγονται όλοι οι βάρβαροι ηγέτες που επιλέγουν τον πόλεμο, όχι που εξαναγκάζονται σε πόλεμο, αλλά που επιλέγουν τον πόλεμο.

Ο πόλεμος εξ επιλογής από μόνος του αποτελεί έγκλημα. Δεν ξέρω, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, της Αντιπολίτευσης, αν σήμερα, αυτή τη στιγμή, ο κ. Πούτιν διαπράττει εγκλήματα πολέμου με τον ορισμό της Συνθήκης της Γενεύης. Αυτό θα το μάθουμε, αφού καταλαγιάσει η σκόνη του πολέμου. Ελπίζουμε να γίνει γρήγορα.

Όμως, αυτό που ξέρω, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι ότι ο κ. Πούτιν ήταν δεκαετίες τώρα εγκληματίας πολέμου. Το είπα πρώτη φορά αυτό στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος Οικονομικών Επιτηρητών, όπου ήμουν καθηγητής το 2001, τότε που η κυβέρνηση Σημίτη πίεζε το τμήμα μας, πίεζε τους συναδέλφους μου να αποδώσουμε επίτιμο διδακτορικό στον κ. Βλάντιμιρ Πούτιν. Ήμουν ο μόνος που καταψήφισε. Ήμουν πάλι άλλη μία φορά στη μειοψηφία του ενός και αιτιολόγησα την αρνητική ψήφο. Είπα ότι είναι εγκληματίας πολέμου για τα εγκλήματα στην Τσετσενία, καθώς, για να γίνει ο πρώτος Πρόεδρος της νέας Ρωσίας που επανέκτησε εδάφη που απώλεσε η Μόσχα, ισοπέδωσε το Γκρόζνι, όπως και άλλες πόλεις και χωριά, οδήγησε στον αφανισμό διακοσίων πενήντα χιλιάδων ψυχών. Από τότε το έλεγα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρέμω με την ιδέα ότι ο κ. Πούτιν θα κάνει κάτι αντίστοιχο στο Κίεβο, αντίστοιχο με αυτό που έκανε τότε στο Γκρόζνι. Τρέμω και με τη σκέψη του τι υποφέρουν αυτή τη στιγμή οι σύντροφοί μας, οι συνοδοιπόροι μας δημοκράτες στη Ρωσία, που είχαν το σθένος και το θάρρος να διαδηλώσουν εναντίον του κ. Πούτιν στη Μόσχα, στο Πέτρογκραντ, σε όλες τις μεγάλες πόλεις. Και αυτή τη στιγμή ένας Θεός ξέρει σε τι βασανιστήρια υπόκεινται στα μπουντρούμια του κ. Πούτιν.

Χθες μάθαμε ότι η ρωσική κυβέρνηση θα νομοθετήσει σύντομα, ώστε ακόμη και μία ανάρτηση στο διαδίκτυο που δεν αρέσει στον κ. Πούτιν να σου στοιχίζει δεκαπέντε χρόνια φυλακής.

Εσείς της Νέας Δημοκρατίας μην κοιτάτε τόσο συγκαταβατικά. Εδώ στην ειρηνική Ελλάδα πρόσφατα ξεκινήσατε διώξεις δημοσιογράφων -μην το ξεχνάμε αυτό- για καθαρά μικροκομματικούς λόγους. Έτσι ξεκινάει, από τα πολύ μικρά, και καταλήγουμε στην τυραννία. Διώξατε τη Βουλευτριά μας, την Αγγελική Αδαμοπούλου, τη Γιάννα Παπαδάκου, τον Κώστα Βαξεβάνη.

Το ζητούμενο, όμως, αυτή τη στιγμή είναι ο λαός της Ουκρανίας, είναι οι άνθρωποι που πασχίζουν να σώσουν τα σπίτια τους από τον στρατό εισβολής.

Πρώτη προτεραιότητα τώρα για εμάς θα έπρεπε να είναι η στήριξη της παλλαϊκής άμυνας των Ουκρανών μαχητών.

Εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, δυστυχώς αυτό δεν το έχετε. Δεν είναι φυσιολογικό αυτό για εσάς. Δεν είστε ο Πρωθυπουργός της αντίστασης και του Διεθνούς Δικαίου, το οποίο επικαλείστε με τον τρόπο που το επικαλεστήκατε πριν. Δεν είστε ο Πρωθυπουργός

της αλληλεγγύης προς τους λαούς που δέχονται επίθεση και εισβολή. Στην Υεμένη, εκεί που προχθές τριάντα επτά φορές βομβάρδισαν τα πολεμικά αεροπλάνα της Σαουδικής Αραβίας, εσείς στείλατε Πάτριот και εξοπλισμό υπέρ των εισβολέων και των καταστροφών της χώρας της Υεμένης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

Στην Παλαιστίνη τολμάτε και παίρνετε το μέρος, σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, ενός κράτους απαρχαϊνών. Το Διεθνές Δίκαιο για εσάς είναι αλά καρτ. Δεν έχει καμμία σχέση με την πίστη στο Διεθνές Δίκαιο ή με την αλληλεγγύη σε εθνοαπολυθερωτικά κινήματα. Μαζορέτες κάθε δυτικής εισβολής ήσασταν όλα αυτά τα χρόνια, είτε ήταν στο Ιράκ είτε ήταν στο Αφγανιστάν,...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

...με αποτέλεσμα ένα τεράστιο πλήγμα για τη χώρα μας, με αποτέλεσμα κανένας να μη σας παίρνει στα σοβαρά όταν ζητάμε την επιβολή του Διεθνούς Δικαίου στην Κύπρο. Δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Υπάρχει και ένα θεσμικό ζήτημα. Δεν θα θέσω το ερώτημα αν θα έπρεπε να έχετε στείλει τα C-130 ή όχι στην Πολωνία. Ποιος είστε που αποφασίζετε μόνος σας; Πήρατε κάποια απόφαση ως Υπουργικό Συμβούλιο; Φέρατε το θέμα στη Βουλή, να νομιμοποιήσετε μια πολύ σημαντική κίνηση, άσχετα αν είναι σωστή ή λάθος, την αποστολή πολεμικού υλικού σε μια εμπόλεμη ζώνη εντός της Ευρώπης; Απλά δεν σας ενδιέφερε να αποκτήσει καν νομιμοποίηση η πράξη σας και αυτό είναι πρόβλημα και είναι απειλή για τη δημοκρατία μας, κύριε Μητσοτάκη.

Επιστρέφω στο ζητούμενο. Τι σημαίνει στην πράξη σήμερα η στήριξη του λαού της Ουκρανίας; Σημαίνει πρώτα να βάλουμε πάνω απ' όλα τους ανθρώπους που υποφέρουν και αντιστέκονται, όχι τα δικά μας ιδεολογήματα, να μην εξωθούμε συνηθισμένους μας στην καταστροφή γιατί αυτό συμφέρει κάποιους.

Τι εννοώ; Το εξήγησε σε άρθρο του στο έγκυρο περιοδικό «FOREIGN AFFAIRS», το οποίο είμαι σίγουρος ότι το διαβάσετε, ο διακεκριμένος καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο του Σικάγο, ο Τζον Μιρσχαίμερ.

Έγραφε το 2014: «Η Δύση παραπλανά την Ουκρανία. Το αποτέλεσμα θα είναι μια κατεστραμμένη Ουκρανία. Αν είχαμε το συμφέρον των Ουκρανών κατά νου», εννοεί τους Αμερικανούς, ως Αμερικανός καθηγητής στο Σικάγο γράφει, «θα εργαζόμασταν προς την κατεύθυνση μιας ουδέτερης Ουκρανίας, με στόχο να την ανοικοδομήσουμε οικονομικά, θέτοντάς τη εκτός του ανταγωνισμού μεταξύ Ρωσίας και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Αυτό θα ήταν το βέλτιστο για τους Ουκρανούς». Το 2014 τα έλεγε αυτά. «Αντ' αυτού, τους εξωθούμε να παίζουν επιθετικά προς τους Ρώσους. Τους εξωθούμε να πιστέψουν ότι θα ενσωματωθούν στη Δύση και στο ΝΑΤΟ, επειδή αφήνουμε να εννοηθεί ότι τελικά θα νικήσουμε τον Πούτιν, επειδή ο χρόνος είναι με το μέρος μας. Και οι Ουκρανοί», γράφει ο καθηγητής, «πάνε με τα νερά μας. Εμφανίζονται σχεδόν απόλυτα ενάντιοι στον οποιοδήποτε συμβιβασμό με τη Ρωσία -τη δεύτερη φορά, όχι την πρώτη-, πιο σκληροπυρηνικές αντιρωσικές θέσεις. Το αποτέλεσμα θα είναι η καταστροφή της χώρας τους και εμείς τους εξωθούμε προς ένα τέτοιο αποτέλεσμα. Στην πραγματικότητα μια ουδέτερη Ουκρανία θα έλυνε την κρίση και θα εξυπηρετούσε τα συμφέροντά μας και ιδίως το συμφέρον των Ουκρανών.».

Αυτά έγραφε ο Μιρσχαίμερ. Ακριβώς τα ίδια έγραφε χθες στο «PROJECT SYNDICATE» ο Τζεφ Σακς, ο γνωστός καθηγητής από το Κολούμπια.

Με άλλα λόγια, το ΝΑΤΟ και οι Ηνωμένες Πολιτείες λειτουργούν σαν τον δειλό νταή, που σε παροτρύνει να κάνεις τσαμπουκά στον μεγαλύτερο νταή, υποσχόμενός σου βοήθεια που δεν θα σου δώσει. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, που έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων του τον Χάρτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και το Διεθνές Δίκαιο εισβάλλοντας στο Ιράκ -τη δεύτερη φορά, όχι την πρώτη-, ήταν ο υιός Μπους, ο George W. Bush, ο ίδιος Πρόεδρος που άνοιξε την πόρτα, χωρίς να τους βάλει μέσα, στους Ουκρανούς, στο ουκρανικό καθεστώς για το ΝΑΤΟ. Εμμένοντας στη νατοϊκή προοπτική της Ουκρανίας, οι Ηνωμένες Πολιτείες έβαλαν το συμφέρον τους πάνω από το συμφέρον του λαού της Ουκρανίας, τόσο το οικονομικό συμφέρον τους όσο και τον γεωπολιτικό τους

στόχο για μια αδύναμη, κατακερματισμένη και απολύτως εξαρτημένη Ευρώπη.

Μια συμφωνία Ουάσιγκτον - Μόσχας, στη βάση μιας ουδέτερης αλλά ανεξάρτητης Ουκρανίας, ήταν εξαρχής όχι μόνο περισσότερο εφικτή από την ψευδή υπόσχεση της Δύσης για είσοδο στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά ήταν η βέλτιστη λύση για την Ουκρανία. Όχι απλώς η καλύτερη εφικτή, η βέλτιστη.

Θα ήταν μια λύση αντίστοιχη με αυτή που επέτρεψε στην Αυστρία, στη Φινλανδία, στην Ιρλανδία στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου να αποδείξουν ότι η ουδετερότητα μπορεί και να αποτρέψει την εισβολή της Ρωσίας και να δημιουργήσει τις συνθήκες για ελευθερία, δημοκρατία και προκοπή. Σίγουρα περισσότερη ελευθερία, περισσότερη δημοκρατία και περισσότερη προκοπή από αυτή που νιώσαμε εμείς ως νατοϊκή χώρα στα πέτρινα χρόνια τόσο της δικτατορίας όσο και της παρακρατικής Δεξιάς.

Κάποιοι θα αντιτείνουν: «Μα, οι Φινλανδοί σκέφτονται να μπουν στο ΝΑΤΟ τώρα». Θα το πείτε, φαντάζομαι, αυτό. Αυτό δεν αλλάζει το γεγονός ότι η ουδετερότητα τους εξασφάλισε ογδόντα χρόνια προκοπής και δημοκρατίας και ελευθερίας. Μακάρι να τα είχαν και οι Ουκρανοί αυτά και μετά βλέπουμε.

Το «ανέκδοτο» είναι ότι την ώρα που σκοτώνονται άνθρωποι στην Ουκρανία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και που το ζητούμενο είναι μια άμεση συμφωνία κατάπαυσης του πυρός και απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων, η τρόικα εσωτερικού, με πρώτο τον Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ταυτίζεται με τον χειρότερο εκπρόσωπο της τρόικας εξωτερικού, την ορντινάντσα του κ. Σόμιπλε το 2015 στα Eurogroup που συμμετείχα, τον κ. Σταμπ, για να συντονιστούν -λέει- σε μια φιλοπολεμική έξαρση υπέρ του ΝΑΤΟ.

Μπράβο σας, κύριοι. Να χαιρέστε και τον κ. Γεωργιάδη και τον κ. Σταμπ. Για εμένα, μεγάλη μου τιμή!

Επιστρέφω σε αυτό που έχει σημασία. Το πρώτο εύλογο ερώτημα -κι εδώ είναι ένα ερώτημα, το οποίο θέλει συζήτηση- είναι το εξής. Θα πει κάποιος: Καλά, το αν θα ήταν ή όχι ουδέτερη η Ουκρανία δεν είναι ένα θέμα που θα έπρεπε να το αποφασίσουν οι Ουκρανοί;

Συμφωνώ, βεβαίως, εφόσον όμως η Δύση έπαυε να τους τάζει «λαγούς με πετραχήλια», που δεν σκόπευε ποτέ, ιδίως τη δύσκολη στιγμή, να τους τα δώσει και εφόσον στο εσωτερικό της χώρας πληρούνταν οι ελάχιστες συνθήκες για να γίνει ένας δημοκρατικός διάλογος μεταξύ των πολιτών της Ουκρανίας, που θα οδηγήσει σε μια δημοκρατική λήψη απόφασης.

Για να είμαστε, λοιπόν, σαφείς, αυτός ο πόλεμος είναι βάρβαρη επιλογή του εγκληματία πολέμου με το όνομα «Βλάντιμιρ Πούτιν», για την οποία ο Πούτιν φέρνει αμέριστα την ευθύνη και ολόκληρη την αμαρτία. Παράλληλα, η Ουάσιγκτον και η ανεκδιήγητη Ευρωπαϊκή Ένωση, η Δύση, φέρει την ευθύνη για τη δημιουργία των συνθηκών που διαχρονικά επέτρεψαν -δεν λέω «εξανάγκασαν», δεν θέλω να βγάλω την ενοχή πάνω από τον Πούτιν- στον Πούτιν να εισβάλει.

Υπάρχει και ένα δεύτερο εύλογο ερώτημα: Και τώρα; Τώρα που έχει γίνει η εισβολή, που εξελίσσεται, τι λύση διαβλέπουμε, την ώρα που οι Ουκρανοί πολεμούν γενναία υπέρ πατρίδας και το αίμα τους ρέει στις πόλεις και στα χωριά; Είναι σήμερα η ουδετερότητα της Ουκρανίας εφικτή; Και, αν δεν είναι, υπάρχει άλλη λύση; Δύο είναι τα δεδομένα.

Πρώτον, ακόμα κι αν οι κυρώσεις δουλέψουν, θα πάρουν καιρό πολύ να ρίξουν τον Πούτιν και δεν ξέρουμε τι θα ακολουθήσει τον Πούτιν. Αν, λοιπόν, Κίεβο και Δύση επιμεινούν σήμερα στη νατοϊκή προοπτική της Ουκρανίας, κύκλοι ιδιαίτερα καλά πληροφορημένοι -και συγκεκριμένα θα αναφερθώ στο State Department και στην Goldman Sachs, η οποία έχει καλή πληροφόρηση- εκτιμούν ότι, έτσι όπως προχωράμε, η Ρωσία θα καταλάβει μεγάλο μέρος της Ουκρανίας, ακόμα και αν αυτό απαιτήσει δεκάδες χιλιάδες θύματα. Αυτή είναι μια πραγματιστική, κυνική, αλλά ψυχρή εκτίμηση.

Δεύτερο δεδομένο. Η μόνη εναλλακτική σε αυτό το τραγικό συμβάν θα είναι κατάπαυση του πυρός τώρα, απόσυρση των ρωσικών δυνάμεων, με συμφωνία κορυφής για ουδετερότητα. Το μόνο καλό νέο αυτές τις μέρες είναι ότι -δεν έχει σημασία αν δεν

καταλήγουν πουθενά- υπάρχουν συνομιλίες στη Λευκορωσία μεταξύ της ουκρανικής κυβέρνησης και της ρωσικής, με εκπρόσωπο των Ουκρανών τον Υπουργό Άμυνας απ' ό,τι μαθαίνω.

Πείτε μου, κύριε Μητσοτάκη, εσείς, που αυτοπαρουσιάζεστε ως συμμετέχων στον σκληρό πυρήνα λήψης αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, πού το πάτε; Τι συμβουλευέτε αυτή τη στιγμή τον Πρόεδρο Ζελένσκι; Άμα σας πάρει τηλέφωνο ο κ. Ζελένσκι, τι θα τον συμβουλευέστε;

Να στο δικαίωμα της Ουκρανίας να μπει στο ΝΑΤΟ ή να εξασφαλίσει κατάπαυση πυρός, απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων υπό τον όρο μιας ουδετερότητας που θα εγγυηθούν από κοινού Μόσχα και Ουάσιγκτον, Ουάσιγκτον και Μόσχα; Ξέρω, εσείς θα πείτε ό,τι σάς πουν να πείτε.

Κακά τα ψέματα, όσο γενναία και να πολεμούν οι Ουκρανοί σήμερα -και η ψυχή μας είναι μαζί τους- και δεδομένου ότι το ΝΑΤΟ έχει δηλώσει ότι δεν θα στείλει ούτε στρατιώτη ούτε αεροπλάνο, εσείς και οι φίλοι σας στις Βρυξέλλες, στην Ουάσιγκτον, εξωθείτε τον Πρόεδρο Ζελένσκι σε μία κατοχή καταστροφής για τους Ουκρανούς, που παράλληλα θα βυθίσει την Ελλάδα όσο και την Ευρώπη σε μια ακόμα βαθύτερη οικονομική κρίση, με θύματα δεκάδες εκατομμύρια φτωχότερων Ευρωπαίων.

Εκτός και αν περιμένετε ότι σε μερικές εβδομάδες θα πέσει ο Πούτιν και θα τον αντικαταστήσει κάποιος φιλικότερος προς τις αξίες της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Το πιστεύετε αυτό; Γι' αυτή τη φαντασίωση είστε διατεθειμένος να θυσιάσετε μια ολόκληρη γενιά Ουκρανών και να τσακίσετε και άλλο την ήδη τσακισμένη οικονομία μας, τόσο τη δική μας όσο και της υπόλοιπης Ευρώπης;

Υπάρχει και το εύλογο ερώτημα, καλοπροαίρετο: Θα δεχόταν μια τέτοια λύση ουδετερότητας ο Πούτιν; Ναι, υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα να το δεχόταν. Όσο μεγαλύτερο το οικονομικό κόστος, λόγω των κυρώσεων -που καλά κάναμε και επιβάλαμε-, όσο σθεναρότερη η ένοπλη αντίσταση των Ουκρανών, τόσο πιο εύκολα θα δεχθεί ο Πούτιν τη λύση μιας πραγματικά ουδέτερης και ανεξάρτητης Ουκρανίας, εφόσον προκύψει σε Σύνοδο Κορυφής με την Ουάσιγκτον, όπου θα υπάρχει και ένα πλαίσιο αποστρατιωτικοποίησης των συνόρων, ιδίως της περιοχής του Ντονμπάς, κάτι που θα μπορεί ο ίδιος ο Πούτιν να πουλήσει στον δικό του κόσμο, στους δικούς του ολιγάρχες, στον δικό του κύκλο, στο δικό του καθεστώς ως μια δική του νίκη, ότι κατάφερε να κάνει τη Δύση να λάβει στα σοβαρά υπ' όψιν τον προβληματισμό του καθεστώτος του για τα θέματα ασφάλειάς του και να σταματήσει την εξάπλωση του ΝΑΤΟ προς τα σύνορά του τα δυτικά.

Σε μια τέτοια περίπτωση η Ευρωπαϊκή Ένωση, αν πραγματικά είμαστε αλληλέγγυοι με την Ουκρανία, δεν μας σταματάει κανένας να στηρίξουμε οικονομικά την ανοικοδόμηση της Ουκρανίας, χωρίς να χρειαστεί τύποις καμμία είσοδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όποιας προτιμά, αντί για αυτόν τον εφικτό, εξαιρετικό στόχο, το συνεχιζόμενο αιματοκύλισμα και τη μόνιμη πληγή μιας κατεχόμενης Ουκρανίας, κρυπτόμενος πίσω από το θεωρητικό δικαίωμα των Ουκρανών να μπουν στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όποιος προτιμάει αυτό από το καλό σενάριο, θυσιάζει τον ουκρανικό λαό στον βωμό, στην καλύτερη περίπτωση, ενός ιδεολογήματος και, στη χειρότερη, σκοτεινών συμφερόντων που ωφελούνται οικονομικά από τη δυστυχία των λαών.

Τι σημαίνει για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την Ευρώπη γενικότερα, αυτός ο πόλεμος στην Ουκρανία; Εξευτελισμό. Αποδεικνύει αυτός ο πόλεμος άλλη μία φορά τη δειλία και την υποκρισία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχοντας επιλέξει να μετατραπεί στην ουρά του ΝΑΤΟ, απέτυχε η Ευρωπαϊκή Ένωση να εκπληρώσει τη μία σοβαρή υπόσχεση που είχε δώσει στους λαούς της Ευρώπης, τη γενέθλια υπόσχεσή της: μη πόλεμο σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Ο στόχος του ΝΑΤΟ από το 1991 και μετά έχει δηλωθεί ευθαρσώς από Αμερικανούς αξιωματούχους: Έξω, κάτω, από πάνω, είναι οι κωδικοί αυτού του δόγματος των Ηνωμένων Πολιτειών. Να κρατηθεί η Ρωσία έξω από την Ευρώπη, να κρατηθεί η Γερμανία κάτω -down- και να κρατηθούν οι Ηνωμένες Πολιτείες καβάλα, από πάνω, από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σήμερα ο στόχος των Ηνωμένων Πολιτειών εξετελέσθη. Η Ευ-

ρωπαϊκή Ένωση είναι όχι μόνο γεωπολιτικά ανύπαρκτη, αλλά λειτουργεί ως λαγός των Ηνωμένων Πολιτειών, κόντρα στα συμφέροντα της ίδιας της Ευρώπης. Ως αποτέλεσμα της επιλογής αυτής, σήμερα έχουμε μια Γερμανία γονατισμένη, εξευτελισμένη και αντιμέτωπη με μια τεράστια αύξηση του κόστους παραγωγής της βιομηχανίας της, αλλά ταυτόχρονα και μια Γερμανία που με μία απόφαση του Όλαφ Σολτς, χωρίς καν να περάσει από τα κόμματα στη γερμανική Βουλή, ανακοινώνει ότι επανεξοπλίζεται.

Πόσο θέλετε εσείς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να δείτε μια ξαναοπλισμένη Γερμανία να αναδύεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Ερώτημα.

Βλέπουμε Γαλλία, Ιταλία και Ισπανία με προϋπολογισμούς και χρήη που δεν βγαίνουν σε περίοδο αυξανόμενων επιτοκίων. Βλέπουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση σαν πολιτικό νάνο, θεατή που όλο και περισσότερο απομακρύνεται από την πολιτική ενοποίηση. Βλέπουμε την Κίνα που τρίβει τα χέρια της αυτή τη στιγμή. Αυτή τη στιγμή κάνει πάρτι στο Πεκίνο η κινεζική ηγεσία για πολλούς λόγους. Όχι μόνο θα πάρει περισσότερο φυσικό αέριο, ενέργεια που έχει ανάγκη, αλλά θα μπορέσει να ενεργοποιήσει το ψηφιακό νόμισμα το οποίο χτίζει εδώ και τρία χρόνια συστηματικά και πολύ αποτελεσματικά η Κεντρική Τράπεζα της Κίνας για να αντικαταστήσει σε μεγάλο βαθμό το SWIFT, ένα σύστημα που το έχει χτίσει η Κεντρική Τράπεζα της Κίνας, αλλά είναι σαν να έχει χτίσει έναν αυτοκινητόδρομο και να μην έχεις αυτοκίνητα να κυκλοφορήσουν πάνω του. Τώρα θα το χρησιμοποιήσει πρώτος ο κ. Πούτιν και κερδισμένοι θα βγουν σε μεγάλο βαθμό οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση; Στο καναβάτσο της ιστορίας για άλλη μια φορά.

Όσο για την Ελλάδα, έχουμε μια χώρα μετά από δεκατρία χρόνια μνημονιακής κρίσης με συντριπτικά επίπεδα χρέους, χωρίς βιομηχανία, χωρίς σχέδιο για την πράσινη βιομηχανική επανάσταση που είναι το μεγάλο ζητούμενο για τη χώρα μας, με αγρότες χρεοκοπημένους, με μικρομεσαίους κατεστραμμένους, με τη νέα γενιά πάλι να πρέπει να επιλέξει μεταξύ της μετανάστευσης και της φτώχειας, με τους ηλικιωμένους ανήμπορους να βοηθήσουν παιδιά και εγγόνια. Αυτή είναι η κατάσταση που αφήνει στο διάβα της αυτός ο πόλεμος.

Όσον αφορά την ασφάλειά μας, ποια ασφάλεια; Ακόμα μεγαλύτερη ανασφάλεια αντιμετωπίζει το ελληνικό κράτος, η ελληνική επικράτεια, ο λαός της Ελλάδας.

Ο πόλεμος αυτός είναι ένα τεράστιο διπλωματικό δώρο για τον Ερντογάν ο οποίος βλέπετε πως παίζει με τη συνθήκη του Μοντρέ, με τα Δαρδανέλια, με τον Βόσπορο. Αυτοπαρουσιάζεται ως *go between*, ως διαμεσολαβητής. Για την Κύπρο; Κανένα θετικό αντίκτυπο. Κουβέντα δεν λέτε για την καταπάτηση του Διεθνούς Δικαίου την ώρα που υπεραμύνεστε την επιλεκτική χρήση της ιδέας του Διεθνούς Δικαίου από τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Όσο για την ελληνοαμερικανική συμφωνία που ουσιαστικά παρέδωσε την Αλεξανδρούπολη ως ορμητήριο των Ηνωμένων Πολιτειών, το μόνο που καταφέρατε είναι χωρίς κανένα απολύτως όφελος για τη χώρα να δημιουργήσετε συνθήκες στοχοποίησης της Αλεξανδρούπολης.

Αν πει κάποιος από εσάς της Νέας Δημοκρατίας ότι η παρουσία των Αμερικανών στην Αλεξανδρούπολη θωρακίζει τη χώρα απέναντι στον Ερντογάν, η απάντησή μου είναι μια λέξη: Ακρωτήριο, η βάση των Βρετανών στην Κύπρο. Θυμάστε πόσο βοήθησε τον κυπριακό λαό η βάση των Βρετανών στην Κύπρο; Καθόλου. Το ίδιο ακριβώς θα ισχύει και με τη βάση στην Αλεξανδρούπολη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μάθημα που πρέπει να μάθουμε είναι απλό. Όπως έκαναν και με τους Ουκρανούς, που τους φούσκωναν τα αυτιά με φρούδες υποσχέσεις που δεν είχαν ποτέ σκοπό να υλοποιήσουν, έτσι NATO και Ευρωπαϊκή Ένωση χαϊδεύουν τα αυτιά τα δικά σας και των προηγούμενων κυβερνήσεων με όμορφα λόγια, με πλουσιοπάροχες υποσχέσεις για στήριξη και αρωγή. Επί της ουσίας, όμως, ξέρετε τι μας λένε; «Είμαστε μαζί σας κόντρα στην Τουρκία του Ερντογάν, σας πουλάμε και όπλα βέβαια με το αζημίωτο, αλλά αν -ω μη γένοιτο- εκείνος πάρει το όπλο του, μην περιμένετε κάτι περισσότερο, το πολύ-πολύ να φωτίσουμε με τα γαλανόλευκα χρώματα κάποιο κτήριο στις Βρυξέλλες». Αυτό μας λένε, κυρίες Μητσοτάκη.

Κι έρχομαι τώρα στο τι σημαίνει αυτός ο πόλεμος για την τρύ-

πια τσέπη του λαού μας. Στην Ελλάδα της νέας λιτότητας -λέγε με: ακρίβεια- όσο περισσότερο αυξάνονται οι λογαριασμοί της ΔΕΗ τόσο αυξάνονται τα υπερκέρδη του καρτέλ, γιατί έχουμε ένα καρτέλ, ένα χρηματιστήριο ενέργειας το οποίο αποφασίζει εκείνο την τιμή που θα επιβάλει με σαφήνεια και αποτέλεσμα την κερδοφορία. Το λέτε και εσείς και χαίρεστε κιόλας ότι η ΔΕΗ έχει κερδοφορία. Είναι δυνατόν να κερδίζουν οι παραγωγοί της ηλεκτρικής ενέργειας σε μια περίοδο που μαγαζιά κλείνουν και οι οικογένειες δεν μπορούν να θερμάνουν το σπίτι τους;

Το τελευταίο κομμάτι του παζλ ήταν χτες. Διαβάζω ότι ολοκληρώθηκε η πώληση του ΔΕΔΔΗΕ, του ηλεκτρικού δικτύου της χώρας στη «MACQUARIE».

Ξέρετε τι σημαίνει «MACQUARIE»; Εσείς που τα ψηφίζετε αυτά, γιατί ο κ. Μητσοτάκης ξέρει. Ξέρετε ότι είναι μια από τις πιο διεφθαρμένες εταιρείες στον πλανήτη; Ξέρετε ότι ολόκληρη η Αυστραλία, γιατί από εκεί προκύπτει, βουίζει; Υπήρξε, μάλιστα, και ένα πάρα πολύ καλό πρόγραμμα στο κρατικό ραδιόφωνο της Αυστραλίας που αναδεικνύει τις ρεμούλες της «MACQUARIE», στην οποία μόλις τολμήσατε να δώσετε τον ΔΕΔΔΗΕ.

Εσείς κωφεύετε, βεβαίως, σε όλα αυτά. Το ίδιο γίνεται και με τα σουπερμάρκετ που θησαυρίζουν εν μέσω της ακρίβειας. Κοιτάξτε τα ποσοστά κέρδους των σουπερμάρκετ.

Τώρα πόλεμος δίνει την ευκαιρία σε εσάς να εκμεταλλευτείτε τη διεθνή αναστάτωση, ώστε να δικαιολογείτε για την ακρίβεια ελπίζοντας ότι ο λαός εκεί έξω που σας ψήφισε θα πει: «Εντάξει, τι φταίει η Μητσοτάκης Α.Ε.»;», όταν η «Μητσοτάκης Α.Ε.» είναι ο βασικός μέτοχος στην επιτάχυνση του πληθωρισμού πολύ πιο ψηλά από τις άλλες χώρες.

Προς τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ: Μήπως ήρθε η ώρα να συνταχθούμε όλοι μαζί με τη θέση για κατάργηση του χρηματιστηρίου ενέργειας και την οριακή τιμολόγηση του ρεύματος, ανεξάρτητα από τις δεσμεύσεις σας, εσείς του ΣΥΡΙΖΑ, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και για ένα πλαφόν στην τιμή του ρεύματος ανάλογο με τα κέρδη των τριών ολιγαρχών που παράγουν ηλεκτρική ενέργεια συν την ιδιωτική ΔΕΗ, με την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή του κατώτατου μισθού και των κοινωνικών επιδομάτων; Θα συμφωνήσετε ότι πρέπει από κοινού να σπρώξουμε; Αφρολόγητο πετρέλαιο για τους αγρότες;

Κύριε Μητσοτάκη, δεν θα σας αφήσουμε να κρύβεστε πίσω από τον πόλεμο και τον εισαγόμενο πληθωρισμό για να αποκρύπτετε τα υπερκέρδη των καρτέλ ενέργειας και σουπερμάρκετ.

Κλείνω, κυρίες Πρόεδρε.

Το ζητούμενο, μάλιστα, είναι ένα: Κατάπαυση του πυρός και απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων. Και ο μόνος τρόπος να γίνει αυτό είναι να συμφωνήσουν Μόσχα και Ουάσινγκτον στην επιστροφή των στρατευμάτων στη βάση τους με ανταλλαγή την ουδετερότητα και ανεξαρτησία της Ουκρανίας.

Εμείς θαυμάζουμε την αγωνιστικότητα των Ουκρανών και θέλουμε να κερδίσουν, αλλά ταυτόχρονα δεν μπορούμε παρά να σπληνέυσουμε τον τρόπο με τον οποίο NATO και Ηνωμένες Πολιτείες και Ευρωπαϊκή Ένωση τους εξωθούν σε πράγματα καταστροφικά για αυτούς. Όποιος μας ρωτά: «Αμφισβητείτε το δικαίωμα των Ουκρανών να γίνουν μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης»;, απαντούμε: «Όχι, βεβαίως και δεν το αμφισβητούμε, αλλά πρέπει πρώτα να υπάρξουν, πρέπει πρώτα να αποβάλλουν από πάνω τους την μπότα του κατακτητή». Μια ουδετερότητα για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα είναι ο τρόπος για να γίνει αυτό.

Τι μπορεί να κάνει η μικρή Ελλάδα προς αυτή την κατεύθυνση; Πολλά θα μπορούσαμε. Όπως τότε που ο Ανδρέας Παπανδρέου κίνησε γη και ουρανό με το Κίνημα των Αδεσμεύτων, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένας χώρος μεταξύ των υπερδυνάμεων να ανασάνουν οι λαοί ή τότε που παρενέβη για να διασωθεί η ηγεσία των Παλαιστινίων από τον Λίβανο από τα πυρά του στρατού του Ισραήλ.

Θα μπορούσαμε να ανεβάσουμε το επίπεδο του διαλόγου στην Ευρώπη καταδεικνύοντας ότι είναι απόλυτα εφικτό, ότι μπορούμε από τη μια μεριά να συνταχθούμε με τον ουκρανικό λαό στον δίκαιο αγώνα του εναντίον του Ρώσου εισβολέα χωρίς να κλείνουμε τα μάτια στους ναζιστές του Τάγματος Αζόφ που διώκουν και τους δικούς μας ομογενείς, τους οποίους εσείς θυσιάζετε στον βωμό του «ναί σε όλα» σε ένα NATO το οποίο δεν βλέπει τί-

ποτα το μεμπτό ούτε από τη μια μεριά ούτε από την άλλη της διαχωριστικής γραμμής μεταξύ του Ντονμπάς και της υπόλοιπης Ουκρανίας.

Όσο υποκλινόμαστε δουλικά σε μια εξευτελισμένη Ευρωπαϊκή Ένωση και ζητάμε υποκριτικά αμερικανική στρατιωτική επέμβαση, επειδή ξέρουμε ότι δεν θα δοθεί, το μήνυμα αυτής της Κυβέρνησης στη διεθνή γνώμη είναι ότι η Ελλάδα είναι απύσχα από τη διεθνή σκηνή.

Ακριβώς για αυτό τον λόγο, επειδή έχουμε μία Κυβέρνηση που εκθέτει τη χώρα, απηύθυνα επιστολή στον κ. Τσίπρα και στον κ. Κουτσούμπα χτες προτείνοντας να συντονίσουμε τις αντιπολεμικές μας δράσεις.

Εσάς στο ΚΙΝΑΛ δεν απηύθυνα τίποτα. Μέχρι να πάψετε να νιώθετε ντροπή για τον Ανδρέα Παπανδρέου δεν θα σας ενοχλήσω. Σας το υπόσχομαι.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Είναι δυνατόν να λέτε τέτοια πράγματα;

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Το σκεπτικό της πρωτοβουλίας αυτής είναι πως απλά την ώρα που οι άνθρωποι σκοτώνονται στην Ουκρανία και οι φτωχότεροι πολίτες της Ευρώπης δεινοπαθούν, δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα με την ακρίβεια, οι έμποροι των όπλων, τα καρτέλ ενέργειας σουπερμάρκετ οι τραπεζίτες και, βέβαια, το στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα Αμερικής και Ρωσίας κάνουν χρυσές δουλειές.

Να γιατί το αντιπολεμικό κίνημα και το κίνημα στήριξης εργαζόμενων και μικρομεσαίων είναι ένα και το αυτό! Να γιατί απαιτείται συντονισμένη δράση μεταξύ μας!

Ο Τζούλιαν Ασάντζ, ο καλός μας συνοδοιπόρος και φίλος που σήμερα σαπίζει στις φυλακές του Belmarsh -το αγγλικό, βρετανικό Γκουαντάναμο- επειδή ξεμπρόστιασε τις Ηνωμένες Πολιτείες για τις παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου και βασικών αρχών ανθρωπισμού στα πεδία των μαχών στο Ιράκ, κάποτε είχε πει ότι οι λαοί ποτέ δεν θέλουν πόλεμο, ότι για να τον αποδεχτούν οι κυβερνήτες πρέπει πρώτα να δηλητηριάσουν τον νοου και την ψυχή τους με ψέματα.

Γι' αυτό, ο ρόλος μας εδώ είναι ένας στη Βουλή των Ελλήνων, να καταρρίπτουμε αυτά τα ψέματα υπέρ των λαών, υπέρ της ειρήνης, υπέρ της ανεξαρτησίας των λαών, υπέρ της δημοκρατίας των λαών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

Στοπ, λοιπόν, στον Πούτιν και τον πόλεμό του! Αλληλεγγύη με τους Ουκρανούς μαχητές και άμαχους! Αλληλεγγύη ιδίως με τους Ρώσους διαδηλωτές εναντίον του πολέμου! Ναι σε μία ανεξάρτητη, ουδέτερη Ουκρανία, ναι σε μια ανεξάρτητη, ουδέτερη Ελλάδα εντός μίας ανεξάρτητης, ουδέτερης Ευρωπαϊκής Ένωσης!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Και μετά την ομιλία του κ. Βαρουφάκη ξεκινάει η δευτερολογία της σημερινής συνεδρίασης με πρώτο τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, Πρωθυπουργό και Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Βαρουφάκη, ευτυχώς που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πρόφτασε και μας έβαλε στην Ενωμένη Ευρώπη, πριν πρωτοστατήσει ο Ανδρέας Παπανδρέου στο Κίνημα των Αδεσμεύτων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και σίγουρα άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τις παρατηρήσεις σας και τις προτροπές σας προς τον ΣΥΡΙΖΑ και προς το Κομμουνιστικό Κόμμα. Νομίζω ότι το προσδευτικό μέτωπο διατάσσεται με απόλυτη σαφήνεια και εν όψει των επόμενων εκλογών θα αναμένω με ενδιαφέρον το πώς τα δύο κόμματα θα απαντήσουν στην πρόσκλησή σας.

Λίγα σχόλια εισαγωγικά για όσα άκουσα από τα μικρότερα κόμματα. Βρήκα και τις τρεις ομιλίες των πολιτικών Αρχηγών άκρως απογοητευτικές, ξεκινώντας από τον κ. Βαρουφάκη.

Αφού μας είπατε πόσα αντιστασιακά γαλόνια έχετε ο ίδιος, φαντάζομαι ότι σε αυτή την περίπτωση δεν διαφωνείτε επί της

αρχής στην αποστολή αμυντικού υλικού προς τους Ουκρανούς, για να μπορέσουν οι ίδιοι να υπερασπιστούν την εδαφική τους ακεραιότητα.

Και θα σας συνιστούσα από εδώ και στο εξής να είστε πιο προσεκτικός, όταν συμμετέχετε σε διεθνή διάλογο για θέματα τα οποία δεν γνωρίζετε.

Και αν θέλετε να εξευτελίσετε, εντός Ελλάδος, αλλά όχι εκτός, σας παρακαλώ πολύ, με την παρατήρησή σας περί φινλανδοποίησης η οποία έδειξε παντελή άγνοια μιας πραγματικότητας, ότι η φινλανδοποίηση δεν αποτέλεσε επιλογή του φινλανδικού λαού, αλλά ουσιαστικά επιβεβλημένη ανάγκη προσαρμογής στο δίκαιο του ισχυρότερου γείτονα.

Για όσα είπατε τώρα ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης δεν έχω πολλά να πω. Θεωρώ θλιβερό το γεγονός ότι στο εθνικό Κοινοβούλιο υπάρχει πολιτικό κόμμα το οποίο εκφράζει τον θαυμασμό του προς το πολιτικό μεγαλείο του Προέδρου Πούτιν. Αυτό μας είπατε, δεν νομίζω ότι κρυφτήκατε. Νομίζω ότι έπεσαν και οι τελευταίες μάσκες. Είναι ξεκάθαρο και απολύτως σαφές ποιος εκφράζει τι και ποιος υπερασπίζεται ποια θέση εντός του εθνικού Κοινοβουλίου. Δεν μπορώ, όμως, να μην εκφράσω τη λύπη μου, την έντονη λύπη μου για όλα όσα άκουσα, ειδικά τη στιγμή που ο Πρόεδρος Ζελένσκι βρέθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σήμερα σε διαδικτυακή σύνδεση και χειροκροτήθηκε από το σύνολο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως μία ένδειξη έμπρακτης στήριξης σε μία χώρα της οποίας η εδαφική ακεραιότητα παραβιάζεται με αυτό τον βάναυσο τρόπο.

Τώρα, για το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν έχω πολλά πράγματα να πω, η αντίληψή του για την ιστορία και για τα ιστορικά τεκταινόμενα είναι γνωστή.

Συγκράτησα μόνο, κύριε Γενικό Γραμματέα, τη φράση σας ότι Ρωσία και Ουκρανία έζησαν αρμονικά και ειρηνικά τις δεκαετίες της Σοβιετικής Ένωσης, φαντάζομαι με το μικρό διάλειμμα του λιμού στην Ουκρανία, όταν περίπου δολοφονήθηκαν εκατομμύρια Ουκρανών από τις συγκεκριμένες επιλογές τις οποίες έκανε τότε ο Στάλιν.

Τα λέω αυτά επειδή μας ακούνε και κάποιοι νεότεροι οι οποίοι μπορεί να μη γνωρίζουν ακριβώς την ιστορία και θεωρώ ότι ο κοινοβουλευτικός διάλογος πρέπει να έχει και ένα παιδευτικό στοιχείο όταν μιλάμε και αρθρώνουμε δημόσιο λόγο. Έχουμε εξάλλου την ευκαιρία με τον Γενικό Γραμματέα να συζητούμε για το πώς αντιλαμβανόμαστε την ιστορία. Υπάρχουν όμως ορισμένα γεγονότα τα οποία δεν νομίζω ότι επιδέχονται ουσιαστικής...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Η μισή αλήθεια είναι ψέμα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Θα τα πείτε μετά.

Θέλω κατ' αρχάς να εκφράσω την ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι και από τον ΣΥΡΙΖΑ και από το ΚΙΝΑΛ υπήρξε μια ξεκάθαρη και χωρίς αστερίσκους και υποσημειώσεις καταδίκη της απρόκλητης εισβολής της Ρωσίας στην Ουκρανία και μία συμφωνία στο γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έπρεπε, επιβαλλόταν να πάρει ένα αυστηρό πλαίσιο κυρώσεων, οι οποίες αυτή τη στιγμή ασκούν μία μεγάλη πίεση στη ρωσική οικονομία, ως το ελάχιστο αντίμετρο, την ελάχιστη αντίδραση σε αυτή τη συμπεριφορά της Ρωσίας η οποία έρχεται ουσιαστικά να ξαναγράψει όλο τον χάρτη της ευρωπαϊκής σταθερότητας όπως οικοδομήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το λέω αυτό διότι έχει μια μεγάλη σημασία από τη σημερινή συζήτηση να σταθούμε περισσότερο στα θετικά μηνύματα τα οποία μπορεί να εκπέμψει η Εθνική Αντιπροσωπεία και να περιορίσουμε στο ελάχιστο τις όποιες διαφωνίες μας. Οι εξελίξεις είναι τόσο μεγάλες και τόσο σημαντικές που πραγματικά νομίζω ότι θα αδικούσαμε τη συζήτηση αν δεν επιδιώκαμε με κάποιο τρόπο να αναζητήσουμε περισσότερες συνθέσεις και να επιμείνουμε λιγότερο στις όποιες διαφωνίες μας.

Θέλω, όμως, να εκφράσω τον προβληματισμό μου για την προσέγγιση την οποία είχατε, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σχετικά με τα ζητήματα που αφορούν τον ρόλο και τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτή την κρίση.

Πιστεύω ότι δικαιολογημένα -σε αυτό δεν απέχουμε πολύ-

ασκήσατε μία κριτική για το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση επέδειξε ενδεχομένως μία αμηχανία ή μία έλλειψη αντίληψης των γεωπολιτικών εξελίξεων τα τελευταία χρόνια και δεν μπόρεσε να αρθρώσει έναν συνεπή και ουσιαστικό γεωπολιτικό λόγο. Αυτό κατά την άποψή μου θα έπρεπε να σας κατατάσσει και εσάς στο στρατόπεδο όσων ισχυρίζονται ότι η επιχειρηματολογία περί στρατηγικής αυτονομίας της Ευρώπης είναι μια επιχειρηματολογία ορθή και ότι μια οικονομική ένωση όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει κάποια στιγμή να μπορέσει να ευθυγραμμίσει την οικονομική της ισχύ με τη δυνατότητά της να προβάλει γεωπολιτική, στρατιωτική και αμυντική ισχύ για να μπορούν αυτές οι δύο συνιστώσες πολιτικής να ευθυγραμμίζονται. Αυτό ακριβώς λοιπόν συμβαίνει αυτή τη στιγμή ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης.

Επιτρέψτε μου να πω στο στρατόπεδο όσων έχουν ασκήσει κατά καιρούς λελογισμένη κριτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση τα τελευταία χρόνια επέδειξε συνολικά εξαιρετικά αντανάκλαστικά. Επέδειξε εξαιρετικά αντανάκλαστικά στην αντιμετώπιση της πανδημίας ως προς το κοινό πρόγραμμα εμβολιασμού, επέδειξε εξαιρετικά αντανάκλαστικά ως προς τη δημιουργία του Ταμείου Ανάκαμψης, το οποίο μας δίνει τη δυνατότητα να έχουμε πρόσβαση σε σημαντικότερους πόρους για να στηρίξουμε την ανάκαμψη της οικονομίας και ναι, επέδειξε εξαιρετικά αντανάκλαστικά και στην ουκρανική κρίση και μετά από λίγες μέρες παγωμάρας κατάφερε και συμφώνησε σε ένα πρόγραμμα κυρώσεων πρωτοφανές για τα δεδομένα της Ευρώπης. Ταυτόχρονα όμως πήρε και αποφάσεις που αφορούν τη στήριξη της άμυνας της Ουκρανίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Και επειδή αναρωτηθήκατε γιατί η Ελλάδα έπρεπε να στείλει αυτή τη στιγμή όπλα στην Ουκρανία, πρέπει να σας πω ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει ευρωπαϊκή απόφαση η οποία ουσιαστικά δεσμεύει όλα τα κράτη-μέλη με εξαίρεση τα κράτη-μέλη τα οποία έχουν συνταγματικά κατοχυρωμένη ουδετερότητα που αν δεν κάνω λάθος είναι τρία τον αριθμό. Τα υπόλοιπα κράτη-μέλη δεσμεύονται από αυτή την ευρωπαϊκή απόφαση.

Σε κάθε περίπτωση όμως θα πρέπει να αναλογιστούμε εδώ σε αυτή την Αίθουσα αν η επιλογή της χώρας μας να στηρίξει στρατιωτικά την Ουκρανία ήταν ορθή, ακόμα και αν δεν υπήρχε ευρωπαϊκή απόφαση, ασχέτως του ευρωπαϊκού πλαισίου, αν δηλαδή με άλλα λόγια έχουμε παραπάνω ή λιγότερους λόγους από την Πορτογαλία, παραδείγματος χάριν, να στηρίξουμε με την αποστολή αμυντικού εξοπλισμού την Ουκρανία.

Η επιχειρηματολογία μου ήταν ότι έχουμε παραπάνω λόγους από πολλά άλλα ευρωπαϊκά κράτη να συνδράμουμε την Ουκρανία και με αμυντικό εξοπλισμό όχι μόνο για να εκφράσουμε με αυτόν τον τρόπο την αλληλεγγύη μας, αλλά διότι με αυτόν τον τρόπο αποδεικνύουμε ότι στο πλαίσιο μιας σχέσης συμμαχικής θα μπορούμε ενδεχομένως -όπως είπα και στην πρωτολογία μου-, ο μη γένοιτο, να διεκδικήσουμε και εμείς μια αντίστοιχη στήριξη σε περίπτωση που και εμείς ζητήσουμε κάτι ανάλογο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Νομίζω ότι το επιχείρημα είναι πολύ σαφές και πολύ ξεκάθαρο. Δεν είμαστε, δυστυχώς, στην πιο ασφαλή γειτονιά του πλανήτη και στις συμμαχίες, ξέρετε, μερικές φορές όταν συμμετέχουμε σε μια συμμαχία δεν γνωρίζει κάποιος πότε θα ζητήσει τη βοήθεια ποιανός και ποιος θα προηγηθεί και ποιος θα έπεται. Όμως ένας συνεπής σύμμαχος ο οποίος πιστεύει στην αξία των συμμαχιών -και εμείς πιστεύουμε και στην ευρωπαϊκή οικογένεια και στην αξία του ΝΑΤΟ- οφείλει στις περιπτώσεις αυτές να μπορεί να βλέπει και να διαβάσει το γεωπολιτικό πεδίο και τα συμπερόντα της χώρας έτσι όπως διαμορφώνονται στην ευρύτερη περιοχή.

Είχαμε κάθε λόγο λοιπόν εμείς, πέρα και πάνω από τις ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες, διμερώς, όπως το έκαναν πολλές άλλες χώρες, να στηρίζουμε την Ουκρανία. Είχαμε έναν λόγο παραπάνω να το κάνουμε και νομίζω ότι όλοι αντιλαμβάνονται με απόλυτη σαφήνεια αυτό το οποίο λέω. Αν εσείς ισχυρίζεστε ότι είχαμε έναν λόγο λιγότερο να το κάνουμε θα ήθελα παρακαλώ να εξηγήσετε με πειστικό τρόπο την επιχειρηματολογία σας.

Σχετικά με αυτά τα οποία είπατε γύρω από το ζήτημα της Τουρκίας, κύριε Τσίπρα, προσωπικά ποτέ δεν έκλεισα την πόρτα

στον διάλογο με την Τουρκία. Έχω συναντηθεί τρεις φορές με τον Πρόεδρο Ερντογάν. Γνωρίζετε ότι και παρά την ένταση και παρά την προκλητική ρητορική της Τουρκίας, το πλαίσιο των διμερών επαφών σε επίπεδο και πολιτικών διαπραγματεύσεων και μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης, αλλά και διευρυντικών επαφών είναι ανοικτό. Ανά πάσα στιγμή είμαι προσωπικά έτοιμος να συναντηθώ με τον Πρόεδρο Ερντογάν και πράγματι η συγκυρία αυτή ενδεχομένως να δικαιολογούσε και μια τέτοια συνάντηση, διότι υπάρχουν ζητήματα τα οποία θα πρέπει να συζητηθούν, τα οποία αφορούν και τη νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ και τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τις νέες προκλήσεις που η ουκρανική κρίση έχει δημιουργήσει.

Δεν είμαι, λοιπόν, αντίθετος σε μια τέτοια προοπτική ούτε η χώρα κλείνει την πόρτα του διαλόγου. Προσερχόμαστε πάντα σε αυτή τη συζήτηση με πίστη στη δύναμη των επιχειρημάτων μας και τώρα πιστεύω και με το πρόσθετο προηγούμενο του πόσο σημαντικές είναι οι συμμαχίες σε μία εποχή που μπορεί να βρισκόμαστε απέναντι σε δυνάμεις οι οποίες πρεσβεύουν τον αναθεωρητισμό. Νομίζω ότι όλοι σήμερα έχουν αντιληφθεί ότι ο αναθεωρητισμός στην πράξη μπορεί να έχει τεράστιο κόστος. Και θα σταματήσω εδώ. Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο στο ζήτημα αυτό.

Κάνατε ορισμένα σχόλια σχετικά με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων, με το γεγονός ότι δεν είχε συνεδριάσει το ΚΥΣΕΑ. Κάνετε λάθος. Το ΚΥΣΕΑ συνεδρίασε την προηγούμενη Πέμπτη και είχε εξουσιοδοτήσει όλα τα μέλη του κατά την αρμοδιότητά τους να πάρουν τις σχετικές αποφάσεις. Είχα δε ενημερώσει τηλεφωνικά όλα τα μέλη του ΚΥΣΕΑ για την απόφαση να αποστείλουμε στρατιωτικό υλικό στην Ουκρανία. Αν ψάχνετε εντός της Κυβέρνησης στις σχέσεις τις δικές μου με τον Υπουργό Άμυνας, με τον Υπουργό Εξωτερικών διαφωνίες, λυπάμαι, ψάξτε αλλού. Δείτε ίσως τα δικά σας εσωτερικά προβλήματα. Μπορώ να σας ενημερώσω ότι οι σχέσεις μου είναι όχι απλά απόλυτα αρμονικές, αλλά υπάρχει απόλυτη σύνταξη ως προς τις βασικές αποφάσεις που αφορούν στην εξωτερική πολιτική. Αυτά επειδή είδα διάφορα ενδιαφέροντα υπονοούμενα σε ανακοινώσεις τις οποίες έβγαλε το κόμμα σας.

Έρχομαι τώρα στα ζητήματα τα οποία αφορούν την ενέργεια. Πράγματι η απόφαση της ελληνικής Κυβέρνησης να αρπάξουμε την ευκαιρία της ενεργειακής μετάβασης δεν ελήφθη τώρα.

Είναι μια απόφαση που έχουμε λάβει εδώ και δυόμιση χρόνια και την οποία υλοποιούμε με απόλυτη συνέπεια. Η απόφαση αυτή απλά αποκτά τώρα, εκτός από ενεργειακά, και σημαντικά γεωπολιτικά χαρακτηριστικά. Πιστεύω ότι στους κεντρικούς άξονες των επιλογών μας είμαστε σε θέση να μπορέσουμε να συμφωνήσουμε.

Θέλουμε όσο το δυνατόν γρηγορότερη διείσδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην πατρίδα μας -είναι κάτι το οποίο δρομολογούμε με μεγάλη ταχύτητα-, θέλουμε να μειώσουμε την εξάρτησή μας από το ρωσικό φυσικό αέριο, αλλά θα χρειαστούμε φυσικό αέριο ως καύσιμο βάσης για τις επόμενες δεκαετίες.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι θα πρέπει να εισάγουμε λιγότερο ρωσικό φυσικό αέριο και να εισάγουμε περισσότερο αέριο σε υγροποιημένη μορφή. Γι' αυτό και μίλησα σήμερα για την ανάγκη να κατασκευάσουμε και δεύτερο σταθμό υποδοχής υγροποιημένου φυσικού αερίου στην Αλεξανδρούπολη, όπου υπάρχει ήδη η υφιστάμενη υποδομή. Γι' αυτό και επιμένω τόσο πολύ σε πτυχές της ενεργειακής μας διπλωματίας, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα στην χώρα να αποτελέσει πύλη εισόδου για φυσικό αέριο το οποίο θα βρεθεί στην ευρύτερη Λεκάνη της Ανατολικής Μεσογείου.

Γι' αυτό και γίνονται οι συζητήσεις όχι μόνο με την Κύπρο και με το Ισραήλ αλλά και με την Αίγυπτο. Γι' αυτό και επιμένουμε ότι θα εξετάσουμε όλες τις εναλλακτικές οδεύσεις φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένου και του αγωγού EastMed, εφόσον αυτός είναι οικονομικά βιώσιμος. Αλλά γι' αυτό επιμένουμε κιόλας ότι ο γρηγορότερος τρόπος να μπορέσουμε να φέρουμε φυσικό αέριο στην Ελλάδα και την Ευρώπη αυτή τη στιγμή είναι μέσω υγροποιημένου φυσικού αερίου το οποίο θα έρθει από την Αίγυπτο.

Αυτό συνιστά συνολικά μια συνεκτική ενεργειακή στρατηγική,

η οποία συνεπικουρείται και από σημαντικά έργα υποδομής τα οποία διευκολύνουν την ηλεκτρική διασύνδεση μεταξύ Ελλάδος και Αιγύπτου, έτσι ώστε να μην εισάγουμε μόνο πρωτογενώς φυσικό αέριο, αλλά να εισάγουμε απευθείας φθηνή ηλεκτρική ενέργεια παραγόμενη από ανανεώσιμες πηγές.

Στην περίπτωση της Αιγύπτου, μιλάμε για ενέργεια η οποία παράγεται από τον ήλιο σε ακόμα φθηνότερες τιμές από αυτή την οποία μπορούμε να παράγουμε. Διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε αντίθεση με πολλές ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες χρειάζονται το φυσικό αέριο πρωτίστως τον χειμώνα για να θερμαίνονται, στην Ελλάδα η εξάρτησή μας από το φυσικό αέριο σχετίζεται περισσότερο με την ηλεκτροπαραγωγή και λιγότερο σχετικά, λόγω των κλιματολογικών συνθηκών μας, με τη θέρμανση.

Όλα αυτά λοιπόν συνιστούν μια συνεκτική ενεργειακή πολιτική και πιστεύω ότι στους κεντρικούς άξονες μπορούμε σε αυτή την Αίθουσα τουλάχιστον να συμφωνήσουμε, έτσι ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε πράξη την πράσινη μετάβαση, να μειώσουμε το αποτύπωμα των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, να περιορίσουμε την έκθεσή μας στο ρωσικό φυσικό αέριο και ταυτόχρονα, να ενισχύσουμε τη γεωπολιτική θέση της χώρας ως προς τη δυνατότητά μας να καταστούμε πύλη εισόδου σε πρώτη φάση, φυσικού αερίου σε δεύτερη φάση, ηλεκτρικής ενέργειας σε τρίτη φάση, ενδεχομένως υδρογόνου για την ευρωπαϊκή ήπειρο.

Και καταλαβαίνετε, φαντάζομαι, κύριε Τσίπρα, πόσο σε αυτή τη διάσταση είναι η ελληνοαιγυπτιακή συμφωνία οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών, καθώς η οποία διασύνδεση μεταξύ Ελλάδας και Αιγύπτου θα έρχεται και θα πατάει ακριβώς πάνω σε αυτή τη συμφωνία, η οποία στην πράξη δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν.

Επίσης, θέλω να επισημάνω ότι το Ταμείο Ανάκαμψης αποφάσισε την εκταμίευση του επιπλέον ποσού των 3,6 δισεκατομμυρίων ευρώ για την πατρίδα μας, μετά την προκαταβολή των 4 δισεκατομμυρίων -είμαστε η τρίτη ευρωπαϊκή χώρα η οποία εξασφαλίζει αυτή την εκταμίευση- και ένα σημαντικό ποσό αυτών των πόρων θα κατευθυνθεί και προς πράσινες δράσεις, καθώς, όπως γνωρίζετε, άνω του 30% των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης θα υποστηρίξουν την πράσινη μετάβαση και αναφέρομαι σε πολιτικές οι οποίες έχουν ένα πολύ σημαντικό οικονομικό, αλλά και κοινωνικό αποτύπωμα, πολιτικές όπως το «Εξοικονομώ».

Αυτές δεν είναι πολιτικές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ωφελούν τους λίγους, τους μεγάλους, τα μεγάλα συμφέροντα, όπως επιμένετε να ισχυρίζεστε. Είναι πολιτικές που αφορούν το κάθε ελληνικό νοικοκυριό, την κάθε ελληνική επιχείρηση, καθώς δίνουν τη δυνατότητα να μπορέσουν να αναβαθμίσουν το κτηριακό τους απόθεμα, να μειώσουν τις καταναλώσεις ενέργειας και ταυτόχρονα, να συνδράμουν με αυτόν τον τρόπο στους συνολικούς εθνικούς στόχους για μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια γενική τοποθέτηση. Στην πλούσια ελληνική ιστορία, την οποία είχαμε την ευκαιρία, με αφορμή των διακοσίων ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, να επανεξετάσουμε πιστεύω με κριτικό μάτι, δεν ήταν λίγες οι στιγμές που έπρεπε να παρθούν αποφάσεις εθνικής σημασίας. Όσες φορές η χώρα μας πήρε καθαρή θέση, όσες φορές η χώρα μας συντάχθηκε με τους φυσικούς μας συμμάχους, η χώρα μας βγήκε κερδισμένη.

Δεν ισχυρίζομαι σε καμμία περίπτωση ότι η απόφασή μας να αποστειλούμε στρατιωτικό υλικό στην Ουκρανία είναι αντίστοιχης σημασίας με άλλες αποφάσεις που πάρθηκαν από άλλους Έλληνες ηγέτες, οι οποίοι βρέθηκαν σε εξαιρετικά κρίσιμα σταυροδρόμια. Σηματοδοτεί όμως μια προσέγγιση στα πράγματα, μια ξεκάθαρη αντίληψη για το πού ανήκουμε, μια πίστη στην ανάγκη της χώρας μας να συμμετέχει σε διεθνείς συμμαχίες από τις οποίες μπορεί και να βγει ωφελημένη και στις οποίες μπορεί να προσφέρει και εν τέλει μια συνολική ματιά στα πράγματα για το τι είναι σωστό και λάθος στην πολιτική και στις διεθνείς σχέσεις.

Η επέμβαση της Ρωσίας στην Ουκρανία είναι μια κατάφωρη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου και για μια χώρα η οποία έχει κάνει την υπεράσπιση του Διεθνούς Δικαίου σημαία στον αγώνα υπεράσπισης των δικών μας κυριαρχικών δικαιωμάτων οποιαδή-

ποτε ολιγωρία, οποιαδήποτε αμφιθυμία, οποιαδήποτε αίσθηση ότι δεν είμαστε σίγουροι για το πού πατάμε και πού κατευθυνόμαστε, πιστεύω ότι τελικά θα ζημιώνει τα εθνικά συμφέροντα.

Γι' αυτό και από τη σημερινή συζήτηση κρατώ τη συμφωνία, τουλάχιστον των τριών μεγαλύτερων κομμάτων, στην ομόθυμη καταδίκη της ρωσικής εισβολής, στην ορθότητα της επιβολής των κυρώσεων. Θα σας ζητήσω, κύριε Τσίπρα, ενδεχομένως να επαναξιολογήσετε τις συνολικότερές σας θέσεις σχετικά με τις αμυντικές δαπάνες που κάνει η χώρα. Νομίζω ότι οι εξελίξεις δικαιώσαν όσους πίστευαν ότι η επένδυση στην άμυνα δεν είναι μια πολυτέλεια, αλλά είναι μια ανάγκη, είναι υπέρτατη ανάγκη και είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να είναι η χώρα ελεύθερη και να απολαμβάνουν οι Έλληνες ευημερία.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ηχηρά και παραταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Σειρά έχει τώρα για τη δευτερολογία του ο κ. Αλέξης Τσίπρας, Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολιτεύσεως και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν διέφυγε της προσοχής μου, όπως φαντάζομαι και σε όλους εσάς και σε όσους μας παρακολουθούν, ότι στη δευτερομιλία του ο Πρωθυπουργός ήταν ορισμένα κλικ πιο χαμηλό, όπως αρμόζει στις περιστάσεις, σε σχέση με την πρωτομιλία του και σε ό,τι αφορά τις αιχμές προς την Αξωματική Αντιπολίτευση και τα κόμματα του Κοινοβουλίου. Διαφορές έχουμε και θα αναφερθώ σε αυτές. Διότι όταν είναι κρίσιμες οι στιγμές είναι αναγκαίο να έχουμε ένα υψηλό επίπεδο πολιτικού διαλόγου και να καταθέτουμε τις ενστάσεις μας. Αλλά νομίζω ότι είναι σημαντικό να κατανοούμε την κρισιμότητα των στιγμών.

Κύριε Μητσοτάκη, δεν θα συμφωνήσω μαζί σας σε ό,τι αφορά την αναφορά σας περί μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία τα τελευταία χρόνια έχει δείξει εξαιρετικά αντανάκλαστικά. Αν αναφέρεστε στο γεγονός ότι κατόπιν εορτής έδειξε αντανάκλαστικά τις τελευταίες ώρες, κι ίσως είναι η πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία της που αναδεικνύεται τόσο ενωμένη όσο ποτέ, θα συμφωνήσω μαζί σας.

Όμως εσείς μιλήσατε για τα τελευταία χρόνια. Και εκτός από την κρίση της πανδημίας και εκτός από την ενεργοποίηση του Ταμείου Ανάκαμψης, που ήταν μια θετική στιγμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα τελευταία χρόνια υπήρχαν κι άλλες στιγμές, κακές στιγμές, κάκιστες στιγμές και σε ό,τι αφορά την οικονομική κρίση που ξεκίνησε το 2008-2009, τη στάση της απέναντι στην Ελλάδα, αλλά και πολύ πρόσφατα, στα θέματα εξωτερικής πολιτικής. Είχε εξαιρετικά αντανάκλαστικά η Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν ζητάγαμε κυρώσεις στην Τουρκία για την Κύπρο...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

...όταν το «ΟΡΟΥΤΣ ΡΕΪΣ» παραβίαζε τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, όταν το «BARBAROS» ήταν εκεί -παλαιότερα, επί των ημερών μας- ή όταν άνοιξαν τα Βαρώσια και πάλι υπήρξε η κοινή στάση Ελλάδας και Κύπρου, Κυπριακής Δημοκρατίας, για να ζητήσουμε τη σθεναρή, διπλωματική θέση και στάση υπεράσπισης του Διεθνούς Δικαίου; Δεν θα συμφωνήσω μαζί σας. Δεν έδειξε καθόλου εξαιρετικά αντανάκλαστικά η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έρχομαι στο θέμα που εξέφρασα από την πρώτη στιγμή τη διαφωνία μου και έχει να κάνει -προσέξτε!- όχι με την αποστολή πολεμικού υλικού στο πλαίσιο μιας απόφασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που λέτε ότι προχωρά η Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτή την κατεύθυνση.

Προφανώς, κατανοώ πλήρως τις συμβατικές υποχρεώσεις που έχει η χώρα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ. Όμως δεν κάνατε αυτό. Συνταχθήκατε με ορισμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες προέτρεξαν σε διμερές πλαίσιο, αλλά όχι στο πλαίσιο των συλλογικών αποφάσεων, να προχωρήσουν στην αποστολή στρατιωτικού υλικού.

Δεν υπαινίχθηκα στην ομιλία μου ότι έχετε διάσταση απόψεων με τον κ. Δένδια. Μην έρχεστε μόνοι σας να αναδείξετε θέματα. Γνωρίζω πάρα πολύ καλά ότι, όταν ένας Υπουργός Εξωτερικών

διαφωνεί με τον Πρωθυπουργό της χώρας, δεν έχει θέση στην Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός οφείλει να τον αποπέμψει. Δεν υπαινίχθηκα ότι διαφωνείτε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Τι υπαινιχθήκατε;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνταγματικού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ο κ. Μητσοτάκης υπαινιχθηκε. Εγώ δεν υπαινιχθηκα τίποτα. Και απάντησε όχι σε μένα, ίσως. Δεν ξέρω σε ποιον απάντησε, ας μας πει ο ίδιος. Όμως εγώ αυτό το οποίο δεν υπαινιχθηκα, αλλά είπα σαφώς, είναι ότι υπήρχαν και άλλοι τρόποι.

Μας είπατε: «Πείτε μας τα επιχειρήματα». Αν σηκώνατε το τηλέφωνο να επικοινωνήσετε με τους Αρχηγούς των κομμάτων, ενδεχομένως, να σας έλεγα την άποψή μου, όχι τώρα, κατόπιν εορτής, όπως και οι άλλοι πολιτικοί αρχηγοί. Θα σας έλεγα ότι θα ήταν προτιμότερο να στείλουμε ανθρωπιστική βοήθεια, θα ήταν προτιμότερο να στείλουμε, όπως έκανε η Ισπανία, όπως έκανε η Ιταλία, μη θανατηφόρο εξοπλισμό.

Δεν πιστεύω κανένας εδώ στην Αίθουσα να θεωρεί πως είναι εξαιρετικά κρίσιμες για την έκβαση του πολέμου οι κάποιες κούτες κατασκευασμένων καλάζικοφ που στείλαμε. Έχει μια διπλωματική αξία, μια συμβολική αξία αυτή η πράξη. Και άρα, λοιπόν, στο συμβολικό επίπεδο θα ακολουθούσε πιστά τη θέση και τον ρόλο της χώρας διαχρονικά, να σταθεί δίπλα με κάθε τρόπο στον ουκρανικό λαό, να σταθεί δίπλα διπλωματικά στις κυρώσεις, να στείλει ανθρωπιστική βοήθεια και να στείλει και μη θανατηφόρο εξοπλισμό, όπως έπραξαν άλλες χώρες, επαναλαμβάνω η Ιταλία και η Ισπανία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και θεωρούμε ότι το οποιοδήποτε σήμα ότι η Ελλάδα μπορεί να είναι μέρος της εμπλοκής και όχι μέρος της λύσης είναι λάθος και μας αποδυναμώνει.

Αναφερθήκατε για άλλη μια φορά στο θέμα των εξοπλιστικών δαπανών της χώρας. Δεν θα κουραστώ να αναφέρω από αυτό εδώ το βήμα ότι υποστηρίζουμε την επαρκή άμυνα της χώρας. Ήμασταν αυτοί που σε δύσκολες στιγμές, όταν είχαμε την αυστηρή δημοσιονομική επιτήρηση, βρήκαμε τον τρόπο να αναβαθμίσουμε τα F-16 και ψηφίσαμε, εδώ ψηφίσαμε και την αγορά των δεκαοκτώ Ραφάλ και την αγορά των Μπελάρ.

Διαφωνήσαμε και καταθέσαμε την έντονη διαφωνία μας με εξοπλισμούς οι οποίοι ανεβάζουν πάρα πολύ ψηλά το κόστος, χωρίς να στοχεύουν, κατά την άποψή μας, σε κάποια περαιτέρω και ουσιαστική ενίσχυση της αποτρεπτικής δυνατότητας και σε εξοπλισμούς που, κατά την άποψή μας, είναι υπερκοστολογημένοι.

Θέλω, όμως, μιας και το αναφέρατε ξανά, να σημειώσω το εξής. Επί σειρά ετών η χώρα μας δαπανούσε πάνω από το όριο που προβλέπει ο κανονισμός του NATO πάνω από 2%. Στα χρόνια της κρίσης μόνο πέσαμε κάτω από το 2% του ΑΕΠ και όταν παραλάβετε εσείς είχαμε 1,8%. Και βεβαίως εσείς, στα δύομιση χρόνια τώρα στα οποία είσατε στη διακυβέρνηση, επιλέξατε όχι να πάτε σε μια λελογισμένη αύξηση, αλλά πήγατε από το 1,8% στο 3% το 2021 και σχεδόν στο 3,5% το 2022, από τα 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ, στα 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2021 και στα 6,4 δισεκατομμύρια ευρώ το 2022.

Λέτε: «Μα, δεν βλέπετε; Η Γερμανία δίδει 100 δισεκατομμύρια ευρώ για εξοπλισμούς». Τι ποσοστό του ΑΕΠ της Γερμανίας είναι τα 100 δισεκατομμύρια ευρώ; Είναι το 2,8% του ΑΕΠ και λέει ότι τα επόμενα χρόνια θα τηρεί τις συμβατικές της υποχρεώσεις στο NATO που είναι το 2%. Αλλά δεν είναι αυτή η ουσιαστική διαφορά μας με τη Γερμανία σε σχέση με τους εξοπλισμούς.

Η ουσιαστική διαφορά μας είναι ότι την ίδια στιγμή που παίρνει αυτήν την απόφαση η Γερμανία είναι μια χώρα πλεονασματική διαρκώς με κοντά στο 4% πλεόνασμα, ενώ εμείς είμαστε μια χώρα η οποία βγαίνει από μια βαθιά κρίση και χρεοκοπία και σήμερα εξατίας της πανδημίας έχει ξανά έλλειμμα 7%. Είναι το γεγονός ότι η Γερμανία προφανώς και δεν έχει πρόβλημα δημόσιου χρέους, ενώ εμείς έχουμε 200% χρέος. Και κυρίως, η μεγαλύτερη διαφορά μας, είναι το γεγονός ότι και το τελευταίο ευρώ που θα δώσει η Γερμανία για εξοπλισμούς -αναγκαίους ή μη- ας τους κρίνει ο γερμανικός λαός- θα πάει στην εγχώρια πολεμική βιομηχανία της Γερμανίας, θα πάει στη γερμανική οικονομία, ενώ

και το τελευταίο ευρώ που θα δαπανήσουμε εμείς θα πάει για να ενισχύσει ξένες αμυντικές βιομηχανίες και θέσεις εργασίας εκτός της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να χαιρετίσω το γεγονός ότι δηλώσατε ανοιχτός στον διάλογο με την Τουρκία. Δεν ξέρω αν αυτό ικανοποιεί κάποια από τις πτέρυγες του κόμματός σας, αλλά πιστεύω ότι είναι μια ορθή στρατηγική για τη χώρα. Θέλω να υπενθυμίσω ότι σε πολύ πιο δύσκολες στιγμές για τις ελληνο-τουρκικές σχέσεις υπήρξε ανοιχτή η πόρτα του διαλόγου και όταν ακόμα και μετά την Κύπρο και την κρίση με το «ΧΟΡΑ» ο Κωνσταντίνος Καραμανλής βρέθηκε στη Βέρνη σε διάλογο και όταν μετά το «ΣΙΣΜΙΚ» ο Ανδρέας Παπανδρέου βρέθηκε στο Νταβός για διάλογο.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτή η θέση και στάση είναι ορθή, αρκεί να φανεί ότι θα έχει και κάποιο ουσιαστικό αποτέλεσμα χωρίς αυταπάτες, με ξεκάθαρες τις κόκκινες γραμμές μας για τα θέματα της αναθεώρησης των συνθηκών, όπως της Λωζάνης, της αποστρατιοποίησης των νησιών μας, απαράδεκτες διεκδικήσεις. Αλλά η πόρτα του διαλόγου πρέπει να είναι εκεί και πιστεύω ότι τούτη την ώρα το δίδαγμα μας από αυτήν τη διεθνή κρίση είναι ότι δεν πρέπει να τη μεταφέρουμε στη γειτονία μας.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να πω δυο λόγια για τα ενεργειακά ζητήματα. Κοιτάξτε, κύριε Μητσοτάκη, είπα και στην πρωτομιλία μου, δεν μπορείτε να κρύψετε τις ευθύνες, ούτε τη δραματική κατάσταση που υπάρχει σήμερα στην ελληνική οικονομία, στα ελληνικά νοικοκυριά και στις επιχειρήσεις πίσω από την πολεμική κρίση στην Ουκρανία. Βεβαίως ο κίνδυνος που υπάρχει σήμερα είναι αυτή η κρίση να φέρει ακόμα μεγαλύτερες ανατιμήσεις και είναι ένα ερώτημα γιατί η χώρα μας παραμένει πρωταθλήτρια στις τιμές ενέργειας μεταξύ χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν την κρίση. Γιατί προχωρήσατε στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και των ηλεκτρικών δικτύων εν μέσω κρίσης;

Γιατί πληρώνουμε εδώ και μήνες 30% ακριβότερα από τη γειτονική Βουλγαρία το φυσικό αέριο που έρχεται από τη Ρωσία; Γιατί χωρίς σχέδιο και χωρίς λογική σπεύσατε να ανακοινώσετε τη βίαιη απολιγνιτοποίηση; Αυτά είναι ερωτήματα τα οποία πρέπει να απαντηθούν ιδίως τώρα.

Γιατί αρνείστε διαρκώς προτάσεις που έχουμε καταθέσει για μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα καύσιμα, στα κατώτατα όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όσο διαρκεί η κρίση; Γιατί απορρίψατε δύο φορές τη σχετική τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ αντίστοιχα μέτρα έχουν πάρει δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είπατε όχι δηλαδή σε κάτι που -για να καταλάβει ο κόσμος τι σημαίνει- θα έφερνε ελαφρύνσεις σε ετήσια βάση 300 ευρώ στον τόνο του πετρελαίου θέρμανσης, 100 ευρώ το μήνα για κάθε ΙΧ που βάζει βενζίνη, 6 ευρώ για κάθε γέμισμα ντίζελ, 2.000 ευρώ σε ετήσια βάση για τον αγρότη.

Γιατί είπατε «όχι» και τι θα κάνετε τώρα σε σχέση με το αίτημα που καταθέτουμε για αύξηση του κατώτατου μισθού στα 800 ευρώ, παραπέμποντας τις αποφάσεις στον Μάιο; Η κρίση είναι εδώ. Και θα βαθύνει η κρίση. Γιατί είπατε «όχι» σε μείωση του ΦΠΑ στα βασικά είδη διατροφής; Γιατί είπατε «όχι» και λέτε «όχι» στην παρέμβαση στην τιμολογιακή πολιτική της ΔΕΗ, προκειμένου να συμπαρασύρει και τους ιδιώτες παρόχους προς τα κάτω; Η ΔΕΗ σήμερα σέρνει τον χορό της αισχροκέρδειας στο καρτέλ της ενέργειας.

Ο πληθωρισμός πριν τον πόλεμο, τον Γενάρη, έφθασε στη χώρα το 6,2%. Και επειδή μας λέτε ότι είμαστε στο ευρωπαϊκό πλαίσιο και είμαστε αναγκασμένοι, σας είπα ότι δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν μειώσει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα καύσιμα.

Η Γαλλία του Μακρόν -δεν νομίζω κανείς να θεωρεί ότι είναι σοσιαλιστής- με κατώτατο μισθό στη Γαλλία 1.603 ευρώ, ζήτησε αναστολή της λειτουργίας του Χρηματιστηρίου Ενέργειας με επιστολή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Και όρισε ανώτατο πλαφόν, ανώτατο όριο για την αύξηση της ηλεκτρικής ενέργειας στα τιμολόγια στο 4%.

Η Γερμανία επιτρέπει μόνο το 20% του συνολικού όγκου ενέργειας να διαπραγματεύεται στο Χρηματιστήριο Ενέργειας, ενώ το υπόλοιπο πωλείται εκτός χρηματιστηρίου με διμερή συμβό-

λαια ή στην προθεσμιακή αγορά.

Εδώ τι κάνουμε εμείς, κύριε Μητσοτάκη; Θα συζητήσουμε ιδίως τώρα που και εσείς είπατε ότι η κρίση θα οξυνθεί μετά τον πόλεμο στην Ουκρανία; Θα συζητήσουμε για παρέμβαση στο Χρηματιστήριο Ενέργειας με μερική αναστολή συναλλαγών ή απλά θα βλέπουμε νοικοκυριά και επιχειρήσεις να διαλύονται; Θα μιλήσουμε επιτέλους για πλαφόν στις τιμές ενέργειας όσο διαρκεί η κρίση; Θα υπάρξει επιτέλους σκληρός έλεγχος της αγοράς εκεί όπου γνωρίζετε ότι έχουν διαμορφωθεί καρτέλ; Δεν τα λέω εγώ. Δείτε τις επιστολές της Ένωσης Βιομηχανικών Καταναλωτών Ενέργειας. Θα είναι έστω η κρίση στην Ουκρανία μια αφορμή για να προχωρήσουμε σε παρεμβάσεις, να στηρίξουμε νοικοκυριά κι επιχειρήσεις; Ή θα είναι μια δικαιολογία; Θα είναι η αφορμή να προχωρήσουμε ή θα είναι η δικαιολογία για να μην προχωρήσουμε;

Ως προς την ενεργειακή ασφάλεια βεβαίως και υπάρχει αυτή τη στιγμή η δυνατότητα διαφοροποίησης των πηγών. Είπατε για το FSRU. Εγώ το συνυπέγραφα με τον Πρωθυπουργό Μπορίσοφ στην Αλεξανδρούπολη το 2016. Δεν είναι εκεί ακόμα όμως. Και βεβαίως θα γνωρίζετε πολύ καλά ότι είχαμε φτάσει και προχωρήσατε κι εσείς στην αρχή την προοπτική του EastMed στη λογική της διαφοροποίησης πηγών ενέργειας.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής όμως, στις οποίες έχουμε δώσει γη και ύδωρ, χωρίς όμως να βλέπω ανταλλάγματα γι' αυτό όλο το τελευταίο διάστημα, με τελευταίο γεγονός την επ' αόριστον προοπτική των βάσεων εδώ, βγήκε και όχι μόνο ακύρωσε αλλά είπε ότι η ακύρωση του αγωγού δεν γίνεται μόνο για λόγους οικονομικής βιωσιμότητας, αλλά και γιατί δημιουργεί ένταση στην περιοχή.

Πώς, λοιπόν, θα προχωρήσουμε στη διαφοροποίηση πηγών ενέργειας; Πώς θα προχωρήσουμε σε μια στρατηγική που θα ωφελήσει την ενεργειακή επάρκεια και την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας; Ελπίζω, βεβαίως, να έχει ληφθεί μέριμνα, όπως έχει γίνει και στο παρελθόν, για πρόσθετες ποσότητες σε αναλλακτικούς προμηθευτές LNG και για αποθέματα ασφαλείας.

Τέλος, θέλω ως προς το θέμα των λιγνιτικών μονάδων να πω τα εξής: Εδώ, κύριε Μητσοτάκη, δεν αισθάνεστε την ανάγκη να πείτε mea culpa; Εγώ θα την αισθανόμουν στη θέση σας. Να πείτε ότι δεν είχα προβλέψει αυτήν την κρίση, για την βίαιη απολιγνιτοποίηση, γι' αυτό, για το κλείσιμο των λιγνιτικών μονάδων, χωρίς να υπάρχει ένα σχέδιο για το πώς η χώρα θα παραμείνει ατάρκτης, επαρκής και ασφαλής ενεργειακά.

Χθες η Γερμανία, η οποία δεν έκλεισε βίαια τις μονάδες, ανακοίνωσε ότι θα το επανεξετάσει για την αποτροπή κρίσης ενεργειακού εφοδιασμού και περαιτέρω εκτόξευσης των τιμών. Εσείς τι θα κάνετε εδώ; Η απολιγνιτοποίηση είναι επιβεβλημένη και πρέπει να γίνει, αλλά ο ρυθμός απεξάρτησης από τον λιγνίτη πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν την ασφάλεια εφοδιασμού και την επάρκεια σε προσφορά ηλεκτρικού ρεύματος. Και σήμερα αποδεικνύεται ότι η βεβαιωμένη απολιγνιτοποίηση που ανακοινώσατε δεν έχει λάβει υπ' όψιν ούτε ζητήματα ασφαλείας ούτε ζητήματα ενεργειακού κόστους.

Το βασικό, λοιπόν, θέμα το οποίο θέλω να σχολιάσω -και επανέρχομαι σε αυτό και κλείνω για τα ενεργειακά- είναι το εξής: Αυτή η αισχροκέρδεια, την οποία παρακολουθείτε, αλλά δεν επεμβαίνετε, των παρόχων και κυρίως «δημόσιων» επιχειρήσεων -γιατί ιδιωτικοποιήσατε τη ΔΕΗ- θα συνεχιστεί και εσείς θα την παρακολουθείτε; Η ιδιωτικοποιημένη ΔΕΗ ανακοίνωσε μέσα στην κρίση κέρδη 900 εκατομμύρια, η ΔΕΠΑ επίσης κέρδη, προ φόρων, τα ΕΛΠΕ 400 εκατομμύρια, εκ των οποίων τα 300 ήταν από την «ELPEDISON», το ίδιο και οι ιδιωτικές εταιρείες ενέργειας. Αυτό θα συνεχιστεί; Θα επιδοτείτε την κερδοφορία τους ή θα επιδοτήσουμε τους καταναλωτές; Αυτό είναι το ερώτημα.

Κύριε Πρόεδρε, σε δυο λεπτά ολοκληρώνω.

Όλο το τελευταίο διάστημα, τις μέρες μετά την εισβολή ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία -ευτυχώς, όχι τόσο στη δευτερολογία σας, στην πρωτολογία σας, όμως- αφήσατε υπονοούμενα και υπήρχαν πολλά στελέχη σας που το έκαναν στα μέσα ενημέρωσης. Προσπαθούσατε να υπαινιχθείτε ότι δήθεν η Αξιωματική Αντιπολίτευση κρατάει ίσες αποστάσεις, ότι δήθεν είμαστε με τον θύτη και όχι με το θύμα, ότι δήθεν είμαστε φιλορώσοι. Την

προηγούμενη φορά από αυτό το Βήμα με καλέσατε να συνεργαστώ με τον κ. Βελόπουλο. Φοβάμαι ότι ο εφιάλτης σας είναι ότι για εσάς η μοναδική ελπίδα σας να ξαναγίνετε Πρωθυπουργός είναι να συνεργαστείτε με τον κ. Βελόπουλο, αλλά το αφήνω αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θέλω να δώσω μια απάντηση σε αυτό: Δεν είμαστε ούτε φιλορώσοι ούτε αντιρώσοι, δεν είμαστε ούτε φιλοαμερικάνοι ούτε αντιαμερικάνοι. Είμαστε Έλληνες, είμαστε Ευρωπαίοι, είμαστε με το Διεθνές Δίκαιο, είμαστε με την ειρήνη και θα είμαστε δίπλα στον ουκρανικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και θέλω να θυμίσω σε όποιους προσπαθείτε να δημιουργήσετε αυτήν την ατμόσφαιρα, ότι το 2018, όταν και πάλι κρατούσαμε μια στάση αρχών, όπως κάναμε και σήμερα, τότε που προωθούσαμε τα εθνικά συμφέροντα με τη Συνθήκη των Πρεσπών, η οποία άνοιξε τον δρόμο στη γειτονική χώρα να προχωρήσει -εφόσον ο λαός της το επιθυμεί- στην ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

... και άνοιξε και τον δρόμο ώστε να είναι σήμερα τα ελληνικά μαχητικά αεροσκάφη αυτά που περιπολούν τον εναέριο χώρο της γειτονικής χώρας και όχι τα τουρκικά, τότε, λοιπόν, όταν οι ελληνικές υπηρεσίες μάς έφεραν στοιχεία, δεν διστάσαμε και δεν δίστασα ως Πρωθυπουργός να προχωρήσω στην απέλαση Ρώσων διπλωματών και πολιτών που υποκινούσαν με διάφορα μέσα κινητοποιήσεις και αντιδράσεις, παρεμβαίνοντας στα εσωτερικά μιας τρίτης χώρας.

Τι κάνατε τότε εσείς; Βάζατε αστερίσκους, ασκούσατε κριτική και ζητάγατε να μην ταυτίζουμε τη δράση ξένων δυνάμεων με το θέμα της συμφωνίας. Εμείς τότε δεν σας είπαμε φιλορώσους. Σας είπαμε ανεύθυνους, αλλά φιλορώσους δεν σας είπαμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Να ξεκαθαρίσει και ένα άλλο ζήτημα -και κατεβαίνω από το Βήμα- που το ανοίξατε σε προηγούμενες ομιλίες. Το ανοίξατε και στην πρωτομία σας το μεγάλο ρητορικό ερώτημα: Πού ανήκει η χώρα;

«Είμαστε στη Δύση» αναφωνήσατε την προηγούμενη φορά, επαναλαμβάνοντας τα λόγια του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο οποίος ειρήσθη εν παρόδω ήταν αυτός που έβγαλε τη χώρα από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ. «Είμαστε στη Δύση» είπατε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σήμερα είπατε κάτι άλλο. Παλιά είπατε: «Είμαστε προκεχωρημένο φυλάκιο της Δύσης». Προχθές είπατε: «Είμαστε στη Δύση». Σήμερα είπατε: «Είμαστε και εμείς Δύση». Λοιπόν, η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι ότι είμαστε και Δύση και Ανατολή, είμαστε και Βορράς και Νότος από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Είμαστε και Δύση και Ανατολή και Βορράς και Νότος. Είμαστε η κοιτίδα του δυτικού πολιτισμού. Είμαστε η κοιτίδα του πολιτισμού. Δεν είμαστε «και εμείς Δύση».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είμαστε η κοιτίδα του δυτικού πολιτισμού και δική μας ευθύνη είναι να αναγεννήσουμε αυτό που σήμερα ονομάζεται δυτικός κόσμος με βάση τις αρχές μας, τις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της αληθινής δημοκρατίας, του κράτους δικαίου, της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Ξέρετε, κύριε Μητσοτάκη, την απόφαση για το πού ανήκουμε την έχει λάβει εδώ και δεκαετίες ο ελληνικός λαός. Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες και αυτό είναι και οριστικό και αμετάβλητο, όσο κι αν εσείς επαναφέρετε διαρκώς το ερώτημα.

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Ορθιοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ακολουθεί η δωδεκάλεπτη δευτερολογία του κ. Κατρίνη, του Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η δεύτερη συνεχόμενη

φορά που σε συζήτηση για θέματα αμυντικής και εξωτερικής πολιτικής ο Πρωθυπουργός επιχειρεί να αποδομήσει την αμυντική, διπλωματική και στρατιωτική εξοπλιστική πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου.

Και την άλλη φορά, κύριε Πρωθυπουργέ -λείπατε από την Αίθουσα- σας είχα απευθύνει μία έκκληση να μελετήσετε περισσότερο και τον Ανδρέα Παπανδρέου και τον Κωνσταντίνο Καραμανλή όσον αφορά την ενεργητική διπλωματική πολιτική που υιοθέτησε υπέρ των συμφερόντων της χώρας. Και σίγουρα σημαντική η είσοδος στην ΕΟΚ, κανείς δεν το αμφισβητεί, αλλά ακόμα πιο σημαντική ήταν η εφαρμογή των Μεσογειακών Ολοκληρωμένων Προγραμμάτων, τα κοινοτικά πλαίσια, η είσοδος στην ΟΝΕ. Και αυτά δεν θα πρέπει να τα υποτιμούμε και να τα ξεχνούμε.

Από τη μία έχουμε μια στρατηγική αποδόμησης του Ανδρέα Παπανδρέου και από την άλλη ακούμε από τον κ. Τσίπρα για δεύτερη συνεχόμενη φορά -μάλιστα η ακροτελεύτια φράση σας ήταν η χαρακτηριστική του Ανδρέα Παπανδρέου- το: «Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες». Την προηγούμενη φορά μνημονεύσατε την πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου στα εξωτερικά θέματα αναφερόμενος στη ρήση της Μάργκαρετ Θάτσερ που έλεγε ότι δεν έφευγε ποτέ από κανένα τραπέζι χωρίς να πάρει τίποτε για τη χώρα. Και σήμερα μνημονεύσατε και την πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου στο Νταβός στα ελληνοτουρκικά.

Σας θυμίζω ότι η συνάντηση στο Νταβός έγινε στις 30 Γενάρη του 1988. Και θέλω να σας θυμίσω ενάμιση χρόνο μετά τη συνάντηση του Νταβός που εσείς μνημονεύετε, δύο χρόνια μετά τη ρήση της Θάτσερ και την ακολουθούμενη εξωτερική πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου η παράταξη την οποία εσείς εκπροσωπείτε, μαζί με την παράταξη του κ. Μητσοτάκη, ποια τύχη επιφύλαξε για τον Ανδρέα Παπανδρέου. Για να τα θυμόμαστε όλα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό ξεκινώντας, -μιας και ο Πρωθυπουργός ανέφερε πολύ σωστά τη ρήση του Ελευθέριου Βενιζέλου, ότι είναι η Ελλάδα μια πολύ μικρή χώρα για να διαπράξει μια τόσο μεγάλη ατιμία- να μοιραστώ κι εγώ μαζί σας άλλη μια ρήση του Ελευθέριου Βενιζέλου που έλεγε: «Ο πολιτικός πρέπει να έχει το χάρισμα να βλέπει πολύ πρωτότερα εφόσον βλέπουν οι άλλοι. Αν δεν έχει το χάρισμα τούτο, είναι αδύνατον να μην οδηγήσει την πατρίδα αυτού εις συμφοράς και καταστροφή».

Διαβάζω την ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας στις 18 Φλεβάρη του 2022, έξι ημέρες πριν από την εισβολή Πούτιν στην Ουκρανία. Και επειδή ο Πρωθυπουργός το διευκρίνισε και είπε πως οτιδήποτε συμβαίνει, είναι σε πλήρη συνεννόηση του ιδίου και του παρακείμενου Υπουργού Εξωτερικών, άρα δεν είναι προσωπική άποψη του Υπουργού Εξωτερικών, διαβάζω από το site του Υπουργείου Εξωτερικών: «Σήμερα εξετάσαμε την προώθηση δεσμών μεταξύ Ελλάδας και Ρωσίας και την υιοθέτηση του κοινού προγράμματος δράσεων για την περίοδο 2022-2024». Στις 18 Φλεβάρη του 2022 αυτά, όταν ήδη τα ρωσικά στρατεύματα έχουν αρχίσει και περικυκλώνουν την Ουκρανία. Μιλάμε για διορατικότητα αναφερόμενη στην αποστροφή του Ελευθέριου Βενιζέλου, τον οποίο επικαλέστηκε ο Πρωθυπουργός. Μάλιστα, αναφέρει κάποια στιγμή ο Υπουργός Εξωτερικών, προφανώς σε συνεννόηση με τον Πρωθυπουργό, ότι: «Δυστυχώς, η τουρκοκυπριακή πλευρά και η Τουρκία απαιτούν την αναγνώριση της τουρκοκυπριακής οντότητας στο βόρειο τμήμα της Κύπρου ως ανεξάρτητης οντότητας πριν την επανέναρχη των διαπραγματεύσεων».

Αυτά παρουσία του κ. Λαβρόφ, ο οποίος λίγες μέρες μετά μίλησε ευθέως για τουρκική δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου.

Δεν απαντήσατε αν το Υπουργείο Εξωτερικών έχει στείλει διάβημα, απάντηση, επιστολή στις επιστολές του κ. Σινιρλιόγλου, ο οποίος μιλάει για ουσιώδη παραβίαση της Συνθήκης της Λωζάνης, για αποστρατικοποίηση και έλλειψη κυριαρχίας των νησιών.

Και, βεβαίως, επειδή πάλι μιλάμε για διορατικότητα, πάντα με αναφορά στον Ελευθέριο Βενιζέλο, δεν ξέρω ποιος ήταν στις 9 Δεκεμβρίου του 2021, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Σότσι στη Ρωσία και έκανε διαπραγματεύσεις για την εισαγωγή φυσικού αερίου με τη «GAZPROM» σε κορυφαίο διπλωματικό επί-

πεδο. Και η ελληνική Κυβέρνηση -διαβάζω από ένα site την επόμενη μέρα- δεν μπορεί παρά να αποδεχθεί ότι η φόρμουλα τιμολόγησης θα καταλήγει σε ακριβότερο αέριο απ' ό,τι είχαμε το 2020 και το 2021.

Το λέω αυτό, γιατί ορθώς ο Πρωθυπουργός αναφέρει -και το είπε και σήμερα- ότι πρέπει να απεξαρτηθούμε από το ρωσικό φυσικό αέριο, ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Όμως, στις 9 Δεκεμβρίου του 2021 ποιος ήταν στο Σότσι της Ρωσίας και έκανε σε υψηλό επίπεδο τις διαπραγματεύσεις, για να καταλήξουμε σε αυτές τις τιμές φυσικού αερίου, οι οποίες είναι δυσθεώρητες;

Και, βεβαίως, μπορεί κάποιοι να κάνουν την ερμηνεία ότι οι ευρωπαϊκοί λαοί και ο ελληνικός λαός θα πληρώσουν -το λέω ακριβώς όπως διατυπώθηκε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα- προσωρινό τίμημα με την αύξηση του ενεργειακού κόστους, το ερώτημα είναι, όμως, αν μπορεί ο ελληνικός λαός να αντέξει αυτό το τίμημα και για πόσο χρονικό διάστημα.

Εδώ, λοιπόν, έρχονται τα ερωτήματα, τα οποία έθεσα και στην πρωτολογία μου και τα οποία θα τα επαναλάβω. Θέλω να ελπίζω ότι θα υπάρχουν τουλάχιστον αν όχι κάποιες συγκεκριμένες απαντήσεις, κάποιες κατευθύνσεις για μια προσπάθεια η οποία είναι εθνική, η οποία αφορά το σύνολο της κοινωνίας και την οποία θα πρέπει όλες οι πολιτικές δυνάμεις να στηρίξουν σε εθνικό, αλλά και ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ποια ήταν ακριβώς το αίτημα της χώρας στη Σύνοδο Κορυφής της Πέμπτης; Ζητήσαμε την εξαίρεση δαπανών για την άμυνα, για την πανδημία και για το λογαριασμό επιχορήγησης του κόστους ενέργειας;

Έχουμε υποβάλει επισήμως αίτημα για αλλαγή των όρων του Συμφώνου Σταθερότητας και να μην έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα 2,4%; Εάν ήταν εδώ ο κ. Σταϊκούρας θα μου έλεγε ότι δεν έχουμε συμφωνήσει, αλλά έχουμε εκτιμήσεις στο μεσοπρόθεσμο, τα οποία έχουν περάσει με νόμο στην ελληνική Βουλή από την παρούσα Κυβέρνηση.

Ποια τελικά είναι η γραμμή, το αίτημα, το εθνικό αίτημα -γιατί η Κυβέρνηση εκπροσωπεί το έθνος, εκπροσωπεί τους πολίτες- σε ευρωπαϊκό επίπεδο για να μπορέσουν οι πολίτες που θα πληρώσουν προσωρινό μισό, δυσβάσταχτο όμως τίμημα ενεργειακού κόστους, να μείνουν όρθιοι και ζωντανοί το επόμενο διάστημα; Γιατί οι αυξήσεις φοβάμαι ότι θα είναι τόσο μεγάλες και πλέον δεν υπάρχει κανένα περιθώριο ούτε για καθυστέρηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ούτε για ολιγωρία σε εθνικό επίπεδο.

Και εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και αναφέρομαι και απευθύνομαι στους συναδέλφους της Συμπολίτευσης- από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι εμείς θέλουμε να υπάρχει εξαίρεση των αμυντικών δαπανών από τα ελλείμματα. Θέλουμε να υπάρχει εξαίρεση των δαπανών της πανδημίας από τα ελλείμματα. Θέλουμε να υπάρχει εξαίρεση όλων χρημάτων δοθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη στήριξη των αυξημένων λογαριασμών ρεύματος. Άρα, εξ αρχής ξεκαθαρίζουμε ότι το ΠΑΣΟΚ θα στηρίξει μια προσπάθεια που είναι εθνική, έχει προβολή στο σύνολο της κοινωνίας και αφορά την επιβίωση της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών που διαβιούν σε αυτή τη χώρα.

Εγώ, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πραγματικά δεν καταλαβαίνω την επιμονή σας στο να μην παραδεχτείτε ότι κάνατε λάθος που δεν ψηφίσατε τους εξοπλισμούς στο σύνολό τους, όχι γιατί δεν υπήρχαν καθυστερήσεις ή γιατί δεν ήταν εμφανής η έλλειψη προγραμματισμού. Εξάλλου και εμείς στην τοποθέτησή μας ξεκάθαρα αναδείξαμε όλες αυτές τις δομικές αστοχίες.

Δεν μπορεί όμως να λέτε σήμερα ότι εμείς θα κρίνουμε τις εξοπλιστικές δαπάνες ad hoc, όταν έχει συμβεί αυτό που έχει συμβεί κάποιες μέρες, όταν έχετε διαχειριστεί τη διακυβέρνηση της χώρας, εκτός και αν μας λέτε ευθέως ότι υποτιμάτε τον εξ ανατολών κίνδυνο, ότι δεν υπάρχει εξ ανατολών κίνδυνος, ότι όλα θα τα λύσουμε μόνο με όρους διπλωματίας. Και εμείς είμαστε υπέρ της διπλωματίας, αλλά βλέπουμε ότι πολλές φορές αυτό δεν αποδίδει και σίγουρα κοστίζει και σε ανθρώπινες ζωές και σε καταστροφές, ενίοτε και σε αλλαγή εθνικών συνόρων.

Άρα θα πρέπει όταν επαναξιολογούμε τη στάση μας, να έχουμε την παρηρησία και το θάρρος να πούμε ότι ναι, είχαμε μία

στάση η οποία όμως απεδείχθη εκ των πραγμάτων ότι δεν ήταν αυτή που έπρεπε στην παρούσα συγκυρία, δεδομένων και των εξωτερικών συνθηκών, που είναι πολύ δραματικές, και εσείς συμφωνήσατε ότι αλλάζει οριστικά πλέον όλο το δυτικό σύστημα ασφαλείας και την ισορροπία σε σχέση με τις δυνάμεις του αναθεωρητισμού που αρχίζουν και ξεπροβάλλουν πλέον πολύ επικίνδυνα σε πάρα πολλά σημεία της υφελίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το επόμενο διάστημα θα είναι πολύ κρίσιμο σε επίπεδο και διπλωματίας και εξωτερικών σχέσεων και της πραγματοποιήσης της εκπεφρασμένης μεν θέλησης -μακάρι να υλοποιηθεί άμεσα- για πολιτική ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα είναι όμως πολύ δύσκολο και για την ελληνική κοινωνία, η οποία θα κληθεί σε μία κρίση ακρίβειας που ήδη είχε λάβει δραματικά χαρακτηριστικά, να επωμιστεί στην πλάτη -μακάρι να είναι προσωρινό- ένα δυσθεώρητο κόστος ακρίβειας με δύσκολους στόχους δημοσιονομικούς και με δύσκολη κατάσταση στην καθημερινότητα.

Ήδη οι επαίοντες περί των οικονομικών προδιαγράφουν με άσχημες προβλέψεις τα επόμενα βήματα και για την οικονομία και για την ανάπτυξη και για τον πληθωρισμό και για το χρέος και για τα επιτόκια δανεισμού, ακόμα και για τις ροές του τουρισμού, που μακάρι να διαψευστούν και να έχουμε φέτος τις ροές του τουρισμού του 2019. Όμως όχι πολιτικοί, αλλά οικονομικοί παράγοντες προδιαγράφουν πολύ δύσκολο το επόμενο διάστημα.

Αυτό λοιπόν το διάστημα επειδή θα είναι πολύ δύσκολο, επιτάσσει, απαιτεί -νομίζω ότι όλοι μπορούμε να το αντιληφθούμε- εθνική ομοψυχία, σοβαρότητα, υπευθυνότητα και πάνω απ' όλα αίσθηση του πατριωτικού καθήκοντος. Και αυτό το λέει μια παράταξη η οποία όσο καμμία σε αυτήν εδώ την Αίθουσα πίστεψε, πιστεύει και στηρίζει την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Το έκανε το 2000 με την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ. Το έκανε το 2010 στηρίζοντας, μόνη της, την παραμονή της χώρας στον σκληρό πυρήνα της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας. Το κάνει οποτεδήποτε χρειαστεί, γιατί έχει σταθερό προσανατολισμό, γιατί έχει σταθερή στρατηγική, γιατί δεν μπαίνει στον πειρασμό να υιοθετήσει μικροπολιτικές τακτικές, όπως έκαναν και η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ τα προηγούμενα ταραγμένα χρόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ευχαριστούμε.

Επειδή έγινε μία προσωπική αναφορά στον Υπουργό Εξωτερικών και του απεδόθησαν απόψεις, προφανώς δικαιούνται να λάβει τον λόγο και να απαντήσει σε μία ολιγόλεπτη παρέμβαση επ' αυτών.

Ελάτε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την καλοσύνη σας. Δεν θα μακρολογήσω. Θα απευθυνθώ κατ' αρχάς στον εκπρόσωπο του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Κατρίνη, ξέρετε πόσο σας συμπαθώ προσωπικά και πόσο προσπαθώ πάντοτε να ενημερώνω και εσάς και το κόμμα σας για το τι συμβαίνει. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να σας πω ότι δεν μπορώ να σας επιτρέψω τον τύπο των παρεμβάσεων που μόλις προ ολίγου διατυπώσατε και δεν μπορώ να σας επιτρέψω επίσης, εκφράσεις στην πρωτολογία σας τις οποίες προσπάθησα να συγχωρήσω. Καταλαβαίνω την ανάγκη σας να εμφανίσετε ένα στίγμα. Καταλαβαίνω την δυσκολία να εκπροσωπείτε έναν απόντα αρχηγό, αλλά αυτό δε μπορεί να δικαιολογήσει τα πάντα.

Και έρχομαι με τη σειρά. Στην πρωτολογία σας καταλογίσατε φιάσκο στην Κυβέρνηση από την επίσκεψή μου στη Μόσχα και τη συνάντησή με τον κ. Λαβρόφ. Στοιχειωδώς θα έπρεπε να τεκμηριώσετε το φιάσκο και στοιχειωδώς θα έπρεπε να μας πείτε, εάν κρίνατε τότε την επίσκεψη φιάσκο, γιατί ενώ ήταν ανακοινωμένη επίσκεψη δεν το διατυπώσατε πριν γίνει ή εν πάση περιπτώσει γιατί δεν το διατυπώσατε αφού έγινε, αλλά έρχεστε τώρα, μετά από εβδομάδες, στη Βουλή να το πείτε. Εάν θεωρείτε δε, ως φιάσκο το γεγονός ότι πήγα στη Μόσχα και συναντήθηκα με τον κ. Λαβρόφ, φαντάζομαι το ίδιο θα λέγατε για τον Πρόεδρο Μακρόν, το ίδιο θα λέγατε για τον Τόνι Μπλίνκεν, το ίδιο θα λέ-

γατε για τον κ. Λεντρίαν κ.λπ..

Έρχεστε τώρα στο ίδιο το ανακοινωθέν της επίσκεψης, το οποίο μας αναγνώσατε ως εμείς να μην το έχουμε. Σας ρωτώ το εξής: Τι κατηγορείτε την ελληνική Κυβέρνηση; Ότι δεν προέβλεψε ακριβώς την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία; Για αυτό μας διαβάσατε και με παραλληλίσσατε ως στόχο με τον οποίο έπρεπε να προσμετρηθώ εγώ ή ο Πρωθυπουργός τον Ελευθέριο Βενιζέλο; Αυτό μας είπατε; Ότι δεν είμαστε στο ιστορικό ύψος του Ελευθερίου Βενιζέλου; Αυτό, αν με ρωτάγατε, θα σας το αναγνώριζα αμέσως.

Σας ερωτώ, όμως, αφού ήσασταν αρκετά επιμελής, προσέξατε μήπως την ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών, μέρες πριν από την ανακοίνωση που διαβάσατε, με την οποία ζητούσαμε από τους Έλληνες υπηκόους να φύγουν από την Ουκρανία; Είδατε την ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών επίσης, μετά από την επίσκεψη με την οποία, επίσης, ζητούσε να φύγουν οι Έλληνες πολίτες από την Ουκρανία;

Και εν πάση περιπτώσει, κύριε Κατρίνη, όταν όλα αυτά τα είχατε προβλέψει με τόση σαφήνεια, με τόση βεβαιότητα, με τόση καθαρότητα και με τόση διαύγεια γιατί δεν μοιραστήκατε μαζί μας αυτά τα τόσο σαφή τα οποία εσείς είχατε δει, αλλά περιμένατε τώρα, επτά ημέρες μετά από την εισβολή να μας τα πείτε;

Θέλω να σας πω και κάτι άλλο, το οποίο είναι πιο σοβαρό από όλα τα προηγούμενα, το οποίο, επίσης, στην πρωτομία μου επέλεξα να αφήσω, αλλά είδα ότι το επαναλάβατε. Αν έχετε την καλοσύνη, για τα βαριά εθνικά θέματα, όπως είναι η απάντηση στην τουρκική επιστολή, που μένει αναπάντητη, μην μπαίνετε σε μικροκομματικούς πειρασμούς να καταλογίζετε ολιγωρία στην Κυβέρνηση. Δεν μιλούμε για κατάθεση αγωγής σε πρωτοδικείο εδώ. Να έχετε στοιχειωδώς την αίσθηση ότι όταν υπάρχει καθυστέρηση, υπηρετεί εθνική σκοπιμότητα η καθυστέρηση. Και αν θέλετε πληροφόρηση, δεν σας την αρνήθηκα ποτέ. Και αν θέλετε να γνωρίζετε τι συμβαίνει, δεν το αρνήθηκα ποτέ στο κόμμα σας. Αλλά να έρχεστε εδώ και να αρχίζετε τα περί ολιγορίας και τα λοιπά είναι κατ' ελάχιστον παιδικό.

Αν μου επιτρέπετε, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μιας και μου κάνατε την τιμή να αναφερθείτε στο όνομά μου, βεβαίως εσείς δεν είπατε τίποτε τέτοιο, αλλά υπήρχε ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ περί αυτού. Και σας ευχαριστώ που πάρα πολύ σαφώς είπατε ότι, αν υπήρχε διαφωνία Πρωθυπουργού και Υπουργού Εξωτερικών, θα με είχε αποπέμψει ο Πρωθυπουργός. Δεν υπήρχε καμμία πιθανότητα να καθόμαστε δίπλα-δίπλα σε αυτή τη συζήτηση και αυτός να με ανέχεται και εγώ να καλύπτω κάτι στο οποίο έχω απόλυτη διαφωνία.

Είναι προφανές, είναι φανερό, λοιπόν, ότι όσα δημοσιεύματα, ανακοινώσεις και λοιπά καθοδηγούνται και έχουν να κάνουν με διαφωνία μου με τον Πρωθυπουργό είναι παντελώς στερούμενα στοιχειωδώς σοβαρότητας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Κατρίνη, δεν θα αλλάξουμε τη σειρά. Ο κ. Δένδιας ζήτησε τον λόγο επί προσωπικού, γιατί έγινε αναφορά επί απόψεων για τις οποίες απέδειξε ότι δεν ισχύουν.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Μίλησε για παιδαριώδη τρόπο. Είμαι υποχρεωμένος να μιλήσω για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Πείτε μας για ένα λεπτό.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, ο εκνευρισμός σας είναι εμφανής. Γι' αυτό ακριβώς και ξεκινήσατε την τοποθέτησή σας με προσβλητικούς χαρακτηρισμούς για τον Πρόεδρό μας, τον Νίκο Ανδρουλάκη, λέγοντας ότι εκπροσωπώ τον απόντα κ.λπ..

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): ... (δεν ακούστηκε)

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Αντί να μιλήσετε για το θέμα που σας έθεσα, βάζετε αυτό.

Πρώτον, δεν πιστεύω να μας αφαιρείτε το δικαίωμα δέκα μέρες μετά από τη συνάντησή σας να κρίνουμε τη διορατικότητά σας ή μη. Δεν νομίζω ότι αυτό έχει σχέση με την ταχύτητα έκδοσης μιας απόφασης ή μιας ανακοίνωσης από ένα πολιτικό κόμμα ούτε είστε υπεράνω κριτικής, κύριε Υπουργέ. Δεν είστε υπεράνω κριτικής. Γιατί η εμφάνισή σας εδώ, δυστυχώς, αυτό έδειξε, ότι θεωρείτε τον εαυτό σας υπεράνω κριτικής.

Δεν είπα εγώ ότι δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν μιμητή του αναθεωρητισμού να δράσει στην περιοχή. Ο Πρωθυπουργός το είπε και έγινε η ερώτηση για το λεπτό ζήτημα το οποίο αναφέρετε εσείς. Όμως, θα πρέπει να κάνετε και εσείς κάποια στιγμή την αυτοκριτική σας, όχι τόσο για το εύστοχο ή το αποτέλεσμα της επίσκεψης στον κ. Λαβρόφ, αλλά γιατί λέτε στην ελληνική αντιπροσωπεία –ακούστε, κύριοι συνάδελφοι– ότι «εγώ ήμουν αυτός που έστειλα εντολή να εκκενωθεί η Μαριούπολη από Έλληνες ομογενείς». Το λέει ο Υπουργός Εξωτερικών που επί δεκαπέντε μήνες έχει αφήσει τη Μαριούπολη χωρίς πρόξενο! Είχε πάει έναν μήνα πριν και είχε πει ότι σεβόμαστε την ιστορία ετών στην περιοχή και θα υπερασπιστούμε τους ομογενείς. Και μετά από την κατακραυγή έστειλε πρόξενο, πριν από δύο εβδομάδες.

Αν, λοιπόν, κύριε Δένδια, έχετε το θράσος να εξαντλείτε την πολιτική προστασία των ομογενών μας στη Μαριούπολη με την εντολή που δώσατε να εκκενωθεί από ομογενείς και δεν αναλαμβάνετε την ευθύνη γιατί εδώ και ενάμιση χρόνο έμειναν χωρίς πρόξενο, το αφήνω στην κρίση των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ωραία. Ελέγχθη ό,τι ήταν να λεχθεί.

Τώρα παίρνει δικαιωματικά τη σειρά του για τη δευτερολογία του ο κ. Κουτσούμπας, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είμαστε υποχρεωμένοι να τα ανεχόμαστε όλα εδώ μέσα. Έτσι είναι η διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Δεν είστε ο μόνος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Το ξέρω. Δεν αφορά σε εσάς, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Μητσοτάκη, όταν έχετε καταπιεί αμάσπητο όλο αυτό το νατοϊκό αφήγημα αναθεώρησης της ιστορίας φτάνοντας στο σημείο να αποσιωπάτε εντελώς εδώ μέσα και τα εγκλήματα στην Κύπρο και στη Γιουγκοσλαβία, δεν περιμέναμε τίποτα άλλο από εσάς εκτός από παραχάραξη και της ιστορίας, βέβαια, της τέως Σοβιετικής Ένωσης.

Πάντως, χωρίς να το καταλάβατε, επιβεβαιώσατε αυτό που είπα, ότι ο ουκρανικός και ρωσικός λαός έδωσαν μαζί πολλές μάχες και έζησαν μαζί πολλά χρόνια αδελφωμένοι, και για να οικοδομήσουν την νέα κοινωνία και για να αποκρούσουν αρχικά την ιμπεριαλιστική επέμβαση το 1919 -στην οποία πήρε μέρος και η Ελλάδα, που ήθελε να τους ανατρέψει τότε μαζί με όλη τη Δύση– και για να γλιτώσουν το βίος τους από τους πλούσιους που κατέστρεφαν τα τρόφιμα, την αγροτική παραγωγή, γιατί ακριβώς δεν ήθελαν να κάνουν κουμάντο στα χωράφια τους άλλοι, αλλά οι ίδιοι οι αγρότες. Αυτός είναι και ο μύθος του λιμού, άλλωστε, που ξεφουρνίζετε αναφερόμενοι στο 1933. Αλλά έστω κι αν τα μισά από αυτά που λέτε ή και όλα ακόμα, χάριν της συζήτησης εδώ μέσα, να έχουν κάποια δόση αλήθειας για εκείνον τον χρόνο, για εκείνη τη χρονιά.

Μετά πάλι, εξήντα χρόνια μετά, ξανάζησαν αδερφωμένοι, αντιμετώπισαν μαζί τον ναζισμό-φασισμό, μεγάλες επιθέσεις, παρήγαγαν στάρι, τρόφιμα -τα ξέρετε πολύ καλά– και έζησαν όλοι οι λαοί της περιοχής από την παραγωγή αυτή.

Βέβαια, τα «παπαγαλάκια» της Αμερικάνικης Πρεσβείας, των λοιπών πρεσβειών -δεν αναφέρομαι φυσικά εδώ μέσα, αναφέρομαι σε διάφορα μέσα ενημέρωσης– μαζί με διάφορους ινστρούχτορες κυβερνητικούς το έχουν παρακάνει αυτές τις μέρες, τις τελευταίες. Δεν τους νοιάζει καθόλου αν εκτίθενται, αρκεί να βγάλουν την αντί-ΚΚΕ χολή τους. Και γίνεται όλες τις ημέρες. Για

παραδείγμα, την ώρα που η μεγάλη συγκέντρωση του ΚΚΕ την περασμένη Παρασκευή –επτά χιλιάδες άτομα έδινε η Αστυνομία, πάνω από δέκα χιλιάδες ήταν, δεν τα μετρήσαμε τώρα ακριβώς στην πραγματικότητα– βρίσκονταν έξω από τη Ρωσική Πρεσβεία και γινόντουσαν οι ομιλίες και οι δηλώσεις ενάντια στην εισβολή της Ρωσίας του Πούτιν στην Ουκρανία, αυτοί καλούσαν το ΚΚΕ από τα κανάλια να σταματήσει να βλέπει παντού το ΝΑΤΟ και να καταδικάσει τη ρώσικη εισβολή. Ούτε διάβασαν τις ανακοινώσεις του ΚΚΕ ούτε άκουσαν τις τοποθετήσεις μας, τίποτε. Αλλά και αν δεν τα ήξεραν όλα αυτά, δεν ξέρουν ότι το ΚΚΕ διαδηλώνει και θα διαδηλώνει και έξω από τη ρωσική πρεσβεία, θα διαδηλώνει και έξω από την Αμερικάνικη Πρεσβεία και από όποια άλλη πρεσβεία ή οργανισμό ανήκει σε κάποιο στρατόπεδο ληστών; Γιατί το κεντρικό σύνθημα του ΚΚΕ είναι «δεν διαλέγουμε στρατόπεδο ληστών, μόνη μας ελπίδα η πάλη των λαών», ενώ το δικό σας σύνθημα, μάλλον, είναι «εμείς διαλέγουμε στρατόπεδο ληστών, μόνη ελπίδα ο πόλεμος των ευρωατλαντικών».

Όταν ξεμπροστιάστηκαν από αυτές τις ανοησίες, στη συνέχεια, όσοι παρακολουθήσατε, το γύρισαν λέγοντας ότι το ΚΚΕ δεν καταδικάζει επί της ουσίας τη ρώσικη επίθεση, αφού όταν το κάνει, την παρουσιάζει σαν αποτέλεσμα και της πολιτικής του ΝΑΤΟ. «Βγάζουν σπυριά» επειδή το ΚΚΕ λέει στον ελληνικό λαό να μην διαλέξει ιμπεριαλιστικό πόλο, να χαράξει τη δική του αυτοτελή, ανεξάρτητη γραμμή ενάντια σε όλους αυτούς που συμμετέχουν στους ανταγωνισμούς και τους πολέμους. Τους ενοχλεί που μόνο το ΚΚΕ αποκαλύπτει όλα τα επεισόδια του σίριαλ που λέγεται «ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί», δείχνοντας ότι η σημερινή τραγική εξέλιξη δεν έπεσε από τον ουρανό, αλλά είναι και συνέπεια της καύσιμης ύλης που συσσωρεύεται χρόνια τώρα. Προπάντων, δεν μπορούν να χωνέψουν ότι το ΚΚΕ τους γκρεμίζει όλα τα άλλοθι με τα οποία προσπαθούν να δικαιολογήσουν στον λαό μας ότι είναι, δήθεν, αναγκαία και συμφέρουσα η πολεμική εμπλοκή της Ελλάδας, να κρύψουν ότι αυτή γίνεται για άλλα συμφέροντα της άρχουσας τάξης άλλων, ενώ οδηγεί τον λαό σε επικίνδυνα μονοπάτια, να παλέψει κάτω από ξένες σημαίες.

Ξαναλέμε. Είναι πρόκληση για τον λαό μας το παραμύθι ότι η μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας στα νατοϊκά σχέδια τη θωρακίζει απέναντι στην επιθετικότητα της Τουρκίας. Κάνουν πως δεν ξέρουν ότι είναι τα σχέδια περί της διασφάλισης της νατοϊκής συνοχής αυτά που βάζουν ιδέες και για τις απαράδεκτες διεκδικήσεις της Τουρκίας, όπως έχει αποδειχθεί ιστορικά με την κατοχή της Κύπρου με τις πλάτες τους, μέχρι το γκρίζαρισμα του Αιγαίου, με τα Ίμια, με τις συμφωνίες που ακολούθησαν. Η πείρα δείχνει ότι όσο ανέβαινε και αναβαθμιζόταν η Ελλάδα στα αμερικάνικα, στα νατοϊκά σχέδια, τόσο ανέβαιναν και οι τούρκικες διεκδικήσεις, φτάνοντας μέχρι να αμφισβητεί την κυριαρχία νησιών του Αιγαίου, εκεί όπου και το ΝΑΤΟ, ως γνωστόν, δεν αναγνωρίζει σύνορα, αφού τα θεωρεί κοινό νατοϊκό έδαφος, λέει.

Η πολεμική σύγκρουση στην Ουκρανία πυροδοτεί επικίνδυνες εξελίξεις για τους λαούς της Ευρώπης, για όλο τον κόσμο μετά τη ρώσικη εισβολή, καθώς ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός εισέρχεται σε νέα φάση. Το ΝΑΤΟ αναπτύσσει για πρώτη φορά δύναμη ταχείας αντίδρασης στην Ανατολική Ευρώπη και συγκεντρώνει ακόμα περισσότερες στρατιωτικές δυνάμεις, ενώ σχεδιάζει να φέρει κοντά του χώρες όπως η Μολδαβία, η Γεωργία, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, η Φινλανδία και η Σουηδία.

Και εδώ πρέπει να έχουμε υπ' όψιν ότι σε Μολδαβία και Γεωργία υπάρχουν εδάφη που έχουν αποσπαστεί με τη στήριξη της Μόσχας, όπου υπάρχουν ισχυρές ρωσικές δυνάμεις αυτή τη στιγμή. Η Φινλανδία και η Σουηδία περιλαμβάνονται στις κόκκινες γραμμές της Μόσχας, σχετικά με τις κινήσεις παραπέρα διεύρυνσης του ΝΑΤΟ.

Την ίδια ώρα, η Γερμανία ανακοίνωσε ότι προχωρά σε άνευ προηγουμένου χρηματοδότηση και εκσυγχρονισμό των ενόπλων δυνάμεών της. Ο Πούτιν, την ίδια στιγμή, διέταξε τις πυρηνικές δυνάμεις αποτροπής της χώρας του να βρίσκονται σε ειδικό καθεστώς πολεμικής ετοιμότητας, ενώ ο Λευκορώσος Λουκασένκο είπε πως θα ζητήσει από τη Ρωσία να του επιτρέψει να αναπτύξει πυρηνικά όπλα, αν οι ΗΠΑ αναπτύξουν τέτοια όπλα σε Πολωνία και Λιθουανία. Είναι ο ίδιος που δήλωσε ότι η πολιτική των κυρώ-

σεων στοχεύει στην εξάλειψη της Ρωσίας ως ανταγωνιστή και οδηγεί σε έναν άλλο παγκόσμιο πόλεμο.

Δεν μας διαφεύγει ότι ένα από τα επιχειρήματα, επίσης, της ρωσικής πλευράς για την εισβολή στην Ουκρανία, που μπορεί, επίσης, κάποια τέτοια επιχειρήματα ακόμα να συμπαρασύρουν αγνούς και έντιμους ανθρώπους, είναι η ύπαρξη και η δράση ναζιστικών ακροδεξιών ομάδων που συνδέονται με την κυβέρνηση της Ουκρανίας και το ουκρανικό κράτος.

Προφανώς, η επίκληση του αντιφασισμού από τη σημερινή καπιταλιστική Ρωσία, προκειμένου να προωθήσει τα γεωπολιτικά δικά της σχέδια στην περιοχή, είναι προσηχηματική, αφού στοχεύει στα έντονα αντιφασιστικά αισθήματα των Ρώσων και όλων των άλλων λαών, που πλήρωσαν με εκατομμύρια νεκρών την πάλη ενάντια στο φασισμό-ναζισμό.

Όπως, επίσης, δεν μας διαφεύγει και το γεγονός ότι η ίδια η Ρωσία σήμερα πρωτοστατεί στον αντικομμουνισμό. Διατηρεί σχέσεις με ακροδεξιά μορφώματα και σε όλο τον κόσμο και στη χώρα μας.

Ωστόσο, η προσπάθεια που γίνεται από αρκετούς εδώ στην Ελλάδα να υποστηρίξουν ότι δράση και ύπαρξη ακροδεξιών φασιστικών ομάδων υπό την καθοδήγηση, μάλιστα, των ευρωατλαντικών δεν υπάρχει ή ότι είναι μύθος που δημιουργήθηκε μόνο από τη ρωσική προπαγάνδα, δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα και θολώνει τη μνήμη των γεγονότων που ζήσαμε το 2014 με το περίφημο «ευρώ-Μεϊντάν».

Φασιστικές και ακροδεξιές ομάδες υπήρχαν στην Ουκρανία και υπάρχουν από το 1922 ακόμα και, σε συνέχεια την περίοδο της χιτλερικής κατοχής, συνεργάστηκαν με τους χιτλερικούς. Οι συμμορίες τους ήταν υπεύθυνες για τις φρικιαστικές διώξεις, τους χιλιάδες θανάτους κομμουνιστών της Ουκρανίας, Εβραίων και Πολωνών.

Μετά από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου συνέχισαν τη φασιστική τους δράση, πλέον όμως με τη στήριξη των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών και την αμερικανική CIA. Στην πλατεία Μεϊντάν το 2014 έδρασαν για την ανατροπή του εκλεγμένου τότε Προέδρου της Ουκρανίας. Άσκησαν πογκρόμ βίας, τρομοκρατίας, δολοφονικών επιθέσεων κατά πολιτών που δεν συμφωνούσαν με τη νατοποίηση της Ουκρανίας. Δικό τους έργο είναι η σφαγή εκατό ανθρώπων τον Μάιο του 2014 στη λεγόμενη, γνωστή διεθνώς και στη χώρα μας, σφαγή της Οδησσού.

Δεν σας είδαμε τότε, κύριε Μητσστάκη, να θυμηθείτε τους Έλληνες ομογενείς, την Οδησσό, τη Φιλική Εταιρεία και την Επανάσταση του 1821.

Δικό τους είναι το τάγμα Αζόφ που καμαρώνει με τα σύμβολα των Ες-Ες και είχαν συνεργασία εδώ, όπως ξέρετε όλοι σας, με την εγκληματική Χρυσή Αυγή. Η ομάδα αυτή πρωτοστατεί και σήμερα -μέσα από τον κρατικό μηχανισμό του Ζελένσκι- στις επιθέσεις κατά ρωσόφωνων και άλλων. Σήμερα το τάγμα αυτό συμμετέχει στις σφοδρές μάχες με τις ρωσόφωνες πολιτοφυλάκες.

Να σας πουν οι Έλληνες ομογενείς, κύριε Δένδια, της ανατολικής Ουκρανίας, για τους οποίους κόπτεστε, ποιος είναι ο ρόλος και τι κάνουν αυτά τα φασιστικά καθάρματα και σε βάρος της ελληνικής Ομογένειας, ιδιαίτερα περισσότερο όσοι είναι ρωσόφιλοι απ' αυτούς, που δεν είναι βέβαια -όπως ξέρετε- και λίγοι.

Συνεπώς, είναι υποκρισία όσων κάνουν πως δεν ξέρουν, μόνο και μόνο για να υπηρετούν την πολεμική προπαγάνδα υπέρ του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξάλλου, δεν ξεχνάμε ότι με τις ευλογίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν νομιμοποιηθεί και δικαιωθεί ιστορικά όλοι αυτοί που πολέμησαν στο πλευρό των ναζί στις χώρες της Βαλτικής και σε άλλες χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Οι διάφοροι απόγονοι των ταγμάτων θανάτου των Ες-Ες κυκλοφορούν ελεύθεροι, ενώ οι κομμουνιστές και άλλοι αντιφασίστες διώκονται στην Ουκρανία.

Και μια και μίλησαν για πολεμική προπαγάνδα, θα μου πείτε σε κάθε πόλεμο έτσι γίνεται. Δυστυχώς, όμως, επειδή έτσι γίνεται, ο κόσμος πρέπει να ξέρει την αλήθεια και τα ψέματα που τους σερβίζουν. Γιατί και τα περισσότερα ελληνικά μέσα έχουν ενταχθεί ενεργά στον πόλεμο αυτόν, αναπαράγοντας όλη την προπαγάνδα που εκπορεύεται από το ΝΑΤΟ και την ουκρανική

πλευρά κυρίως. Δεν είναι τυχαία επιλογή. Στόχος είναι να φτιαχτεί κλίμα που να στηρίζει την επιλογή της Κυβέρνησης για ενεργό εμπλοκή με την πλευρά ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οξυμένη αυτή αντιπαράθεση και στον πόλεμο με τη Ρωσία. Και μην κάνετε πως δεν τα ξέρετε, άσχετα αν δεν τα λέτε. Έχουν δημοσιευτεί και στον «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» και σε άλλα έγκυρα φύλλα, εφημερίδες και στην Ελλάδα και έξω.

Ξέρετε, για παράδειγμα, ότι πολλά πλάνα που δείχνουν πλευρές της στρατιωτικής σύγκρουσης στην Ουκρανία αποδείχθηκε ότι ήταν πλάνα από βιντεοπαιχνίδι. Τα βίντεο αυτά χρησιμοποιήθηκαν και από Ρώσους και από Ουκρανούς. Αυτό, μάλιστα, που έγινε πριν τρεις μέρες viral, που έδειχνε στρατιωτικό αεροπλάνο να βομβαρδίζει και να αποφεύγει τα πυρά, αποδείχθηκε ότι ήταν από παιχνίδι στρατιωτικής προσομοίωσης, «ARMA3» λέγεται.

Πλάνα που προβλήθηκαν σε κεντρικό δελτίο του «ΣΚΑΙ» πριν από μέρες δεν έχουν σχέση με την Ουκρανία. Όπως καταγγέλθηκε και αποδείχθηκε, στο βίντεο διαδραματιζόνταν σκηνές από παλιό ατύχημα που είχε γίνει στον αστικό σιδηρόδρομο της Ρώμης το 2018 στις κυλιόμενες σκάλες του σταθμού του μετρό με οπαδούς της ΤΣΣΚΑ Μόσχας που πήγαιναν να παρακολουθήσουν ποδοσφαιρικό αγώνα.

Εμφανίστηκαν βίντεο και φωτογραφίες που έδειχναν ουκρανικά στρατεύματα με θάρρος και αντοχή να αντιμετωπίζουν Ρώσους που επιτίθενται σε στρατιωτική βάση. Στην πραγματικότητα το βίντεο αυτό τραβήχτηκε το 2014 κατά την προσάρτηση της Κριμαίας και γυρίστηκε στην αεροπορική βάση Μπελμπέκ κοντά στη Σεβαστούπολη. Το ίδιο πλάνο είχε μεταδοθεί τότε από την τούρκικη τηλεόραση και από το BBC.

Αν τα λέμε αυτά είναι γιατί ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να πέσει στη λούμπα καμμιάς πολεμικής προπαγάνδας καμμιάς πλευράς. Γιατί απλά υπάρχει ο πόλεμος της προπαγάνδας και υπάρχει και η προπαγάνδα του πολέμου.

Και δεν είναι μόνο η προπαγάνδα. Εδώ φτάσατε τώρα στο απίστευτο σημείο -καταγγέλθηκε από άλλους συναδέλφους εδώ μέσα- γελοιοτήτας Υπουργός σας, η κ. Μενδώνη, να ακυρώσει τη «Λίμνη των Κύκνων» του Τσαϊκόφσκι και τη συνεργασία με πολιτιστικούς ρωσικούς ομίλους. Έλεος! Αυτός ο παραλογισμός πρέπει να σταματήσει.

Είναι και πατριωτικό και διεθνιστικό μας καθήκον να μην αφήσουμε να χρησιμοποιούνται ελληνικά εδάφη, υποδομές και μέσα ως στρατιωτικά πολεμικά προγεφύρωμα κατά οποιουδήποτε.

Ακούσαμε και τον κ. Τσίπρα να λέει «Κάντε το όπως οι Ισπανοί. Να στείλετε» λέει «ανθρωπιστική βοήθεια γιατί μόνο τέτοια έστειλαν οι Ισπανοί». Μάλλον δεν είναι καλά ενημερωμένος και πρέπει να τον ενημερώσετε, γιατί έφυγε τώρα, δεν είναι εδώ.

Η Ισπανία έχει στείλει εκατομμύρια ογδόντα τέσσερις στρατιώτες στην Ανατολική Ευρώπη. Στη Λετονία έχει άρματα μάχης, στρατιώτες, τεθωρακισμένα άρματα. Έστειλε, επίσης, τέσσερα μαχητικά αεροσκάφη και φρεγάτες στη Μαύρη Θάλασσα και έχει ξεκινήσει αυτή η δουλειά και από την Κριμαία και σταδιακά και τώρα. Ωραία ανθρωπιστική βοήθεια είναι αυτή.

Αν εσείς έτσι αντιλαμβάνεστε, κύριε Τσίπρα, το «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες», τότε τι να σας πούμε; Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες μέσω πολεμικών αποστολών, δηλαδή, αφού προτείνετε να το κάνουμε όπως η Ισπανία και εμπλοκές εκτός συνόρων, πολεμικές εμπλοκές κατά άλλων λαών.

Εμείς λέμε καθαρά ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας δεν έχουν καμμία δουλειά εκτός συνόρων, στο όνομα των δήθεν συμμαχιών υποχρεώσεων. Οι Ένοπλες Δυνάμεις έχουν καθήκον να υπερασπίζονται τα σύνορα, την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας, τα κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Να απεμπλακούμε, λοιπόν, εδώ και τώρα από αυτόν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο από όλες τις πλευρές.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βελόπουλε, είναι η σειρά σας για τη δευτερολογία σας.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης έχει τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Έκπληκτος σήμερα θα πω κάτι το οποίο τώρα είμαι υπο-

χρεωμένος να το αναφέρω: Καλή η αντιγραφή από πολλούς, αλλά τα μεγαλύτερα λάθη γίνονται στην αντιγραφή, γιατί αυτοί που αντιγράφουν δεν ξέρουν το περιεχόμενο. Και αναφέρομαι σε όλα αυτά που ακούστηκαν για πρωτογενή τομέα, για εξόρυξη λιγνίτη, όλα αυτά που λέει η Ελληνική Λύση εδώ και δυόμισι χρόνια.

Θα ήθελα να πω στον Πρωθυπουργό ότι σήμερα διέκρινα ένα άγχος εκλογικό. Έχει το άγχος. Τον κυνηγάνε οι εκλογές. Φευ!

Είπε ο Πρωθυπουργός της χώρας ότι του προκαλεί θλίψη η Ελληνική Λύση που υπάρχει στη Βουλή. Δεν ήξερα ότι πρέπει να σας προκαλούμε χαρά και ευτυχία! Το προτιμώ στην Κυβέρνηση να προκαλώ θλίψη, παρά χαρά και ευτυχία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Γιατί όταν προκαλείς χαρά και ευτυχία στον «σφαγέα» των συντάξεων, στον «εκδορέα» των μισθών, τότε έχεις πρόβλημα εσύ ως κόμμα. Τα ξεκαθαρίζουμε.

Μέχρι σήμερα κράτησα ένα ύφος σοβαρό. Ήμουν ευγενέστατος με όλους. Δεν έκανα καμμία προσωπική αναφορά. Θα πω, λοιπόν, στον Πρωθυπουργό ότι εμείς θα τον προκαλούμε ευθέως με τη σοβαρότητά μας και την επιχειρηματολογία μας. Σεβασμός, κάτι που δεν έδειξε σήμερα. Και το λέω αυτό διότι παρά τις προσωπικές επιθέσεις που δέχομαι από τα διάφορα sites της Νέας Δημοκρατίας όπως η «Ομάδα Αν-αλήθειας» και διάφορα τρολάκια που διαθέτει το μαγαζί αυτό και δημοσιογράφους, δεν μπήκα ποτέ στην απάντηση επί προσωπικού, να απαντήσω τον Πρωθυπουργό. Δεν θα το κάνω ποτέ μου. Παρά την προσπάθεια, που χτύπησε την αξιοπρέπειά μου, την τιμή και την υπόληψή μου, δεν το έκανα ποτέ.

Όταν κατέβηκα από το Βήμα πριν και άρχισε να μιλάει ο Πρωθυπουργός, άρχισαν τις ύβρεις όλοι μαζί. Αναρωτιέμαι πραγματικά και εκφράζω τη βαθύτατη θλίψη μου για την ποιότητα του πολιτικού λόγου του Πρωθυπουργού, για τη συμπεριφορά του την ανοίκεια, αλλά και τη μη διάθεσή του να τιθασεύσει όλους αυτούς τους συκοφαντές που υπάρχουν γύρω μας.

Ποιος ο ηθικός αυτουργός, λοιπόν, των επιθέσεων; Έχει πλέον ονοματεπώνυμο. Σήμερα σφύριξε ο Έλληνας Πρωθυπουργός την έναρξη των επιθέσεων αυτών με τη ρήση του, επειδή δεν την απέρριψε. Και θα αποδείξω γιατί το λέω αυτό, γιατί εμείς και καταδικάσαμε την εισβολή και είπαμε να αποχωρήσουν όλα τα στρατεύματα και να βοηθήσουμε τους Ουκρανούς. Τα είπαμε όλα αυτά. Αλλά αν ψάχνει κορόιδα ο κύριος Πρωθυπουργός, ας τα ψάξει κάπου αλλού. Και θα πω που.

Σήμερα, λοιπόν, κατάλαβα ότι έχει πρόβλημα αντίληψης, εσκεμμένα όμως. Δεν θέλει να καταλάβει ο Πρωθυπουργός τι του λες και εσκεμμένα το κάνει. Δεν είναι ούτε αδαής ούτε ανόητος. Τι δεν κατάλαβε, λοιπόν, ο Έλληνας Πρωθυπουργός; Θα το ξαναπώ μήπως και ζητήσει συγγνώμη, όπως κάνουν όλοι οι σοβαροί άνθρωποι όταν κάνουν ένα λάθος.

Καταδικάσαμε την εισβολή. Μιλήσαμε για εισβολή. Μιλήσαμε για απόσυρση όλων των εισβολέων και των δυνάμεων αυτών. Είπαμε να στις κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας, αλλά ταυτόχρονα και για την Κύπρο. Αν διαφωνεί ο Πρωθυπουργός να μας πει. Αν τον ενόχλησε αυτό, να μας το πει. Είπαμε να στη βοήθεια, αλλά ανθρωπιστική, όχι βόμβες και μολότοφ και πυραύλους και ρουκέτες. Έναν πόλεμο δεν τον κερδίζεις με τον πόλεμο, αν θες να κάνεις την ειρήνη. Δεν το καταλαβαίνει ο Πρωθυπουργός.

Τι άλλο ενόχλησε τον Πρωθυπουργό; Εγώ το καταλαβαίνω. Ανθρώπινο είναι. Εκλογές έρχονται. Λογικό είναι. Μυρίζει εκλογές και θα γίνουν εκλογές και έχει ένα άγχος γιατί βλέπει ότι η κατιούσα ήρθε κι έχει άγχος για το προσωπικό του προφίλ, τι θα κάνει από 'δω και πέρα μετά από την ήττα που έρχεται. Θα πάει στην Κομισιόν που του λένε κάποιοι; Το γνωστό παραμύθι όλων των πρώην Πρωθυπουργών. Και ο Σημίτης ακούγαμε και ο Παπανδρέου ακούγαμε. Το παραμύθι το ταΐζει η Κομισιόν πάντα: «Θα σε πάμε εκεί».

Το πρόβλημα δεν είναι να πάει κάπου ο Πρωθυπουργός, το πρόβλημα της χώρας είναι να φύγει ο Πρωθυπουργός για να σωθεί η Ελλάδα. Δεν υπάρχει άλλη λύση! Κάντε εκλογές χθες!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Τι τον ενόχλησε; Η αναφορά μου στο μακεδονικό και στο δάκρυ του Καραμανλή. Ε, λοιπόν, θα του πω του Πρωθυπουργού ότι

είτε τον ενοχλεί είτε δεν τον ενοχλεί, θα του το λέμε συνεχώς: Άλλαξε τώρα την επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών!

Εκφράζω, λοιπόν, και θλίψη μου γιατί επικαλούμενος τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, τον μεγάλο ηγέτη αυτής της παρατάξεως, έκανε μία ύβρη.

Δεν μπορείς να συγκρίνεσαι με τον Καραμανλή και είδατε μια ταπεινότητα του Υπουργού Εξωτερικών για τον Ελευθέριο Βενιζέλο, κύριε Κατρίνη. Σας είπε ότι «δεν μπορείς να με συγκρίνεις».

Όταν, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός χρησιμοποιεί τον Καραμανλή, πρέπει να ξέρει κάτι, ότι εμείς διαφωνούμε σε βασικούς κανόνες άσκησης εξουσίας για ιδεολογικούς λόγους, για λόγους –επαναλαμβάνω– τιμιότητας και εντιμότητας, γιατί δεν χτυπάμε προσωπικά ποτέ κανέναν για τα εθνικά θέματα –μακεδονικό, Τουρκία, Κύπρο– όλα αυτά. Διαφωνούμε για την οικονομία και την άσκηση οικονομικής πολιτικής. Ιδιωτικοποιεί ο Πρωθυπουργός τα πάντα, ξεπουλάει τα πάντα και περιμένει αρωγή από εμάς για να ευδοκιμήσει ο Καιάδας.

Δε θα το κάνουμε ποτέ, διότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έφτιαξε τον κολοσσό της ΔΕΗ μαζί με άλλους προγενέστερους, έναν κολοσσό τεράστιο και τον κατήντησε ο Πρωθυπουργός περίπτερο ιδιώτη, που δεν έχει κέρδος ο πολίτης επαναλαμβάνω – αυτό είναι το σημαντικό –, γιατί είναι κοινωφελής υπηρεσία. Νερό, δρόμους, κτήρια έκτιζε ο Καραμανλής και σήμερα τα γκρεμίζει η Νέα Δημοκρατία και τα ξεπουλάει.

Μόνο θλίψη, λοιπόν, προκαλεί όταν ένας πολιτικός επικαλείται τον Καραμανλή και κάνει τα ακριβώς αντίθετα απ' ό,τι έκανε ο Καραμανλής.

Θα σας πω κάτι χειρότερο τώρα, γιατί, κύριε Βούτση, κύριε Αντιπρόεδρε τώρα: Ο Πρωθυπουργός είπε ψέματα μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Ενημέρωσε κανέναν ότι θα στείλει στρατό η Ελλάδα;

Το είπε, κύριε Βούτση, εδώ; Διαβάζω tweet του Πρωθυπουργού πριν λίγα λεπτά: «Η Ελλάδα θα βοηθήσει και στρατιωτικά πλέον την Ουκρανία». Είναι το tweet του Πρωθυπουργού. Πριν από δεκαπέντε-είκοσι λεπτά ανέβηκε στο tweeter. Τι ενημέρωση έκανε στο Κοινοβούλιο ο κατά τ' άλλα ευγενής Πρωθυπουργός της χώρας, που του προκαλεί θλίψη η Ελληνική Λύση και όχι το ψεύδος, το οποίο εκστομίζει εδώ ο ίδιος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

«Στρατιωτικά», λέει ο Πρωθυπουργός. Ας το διαψεύσει. Ας πει ότι το tweeter έκανε λάθος.

Δικός του λογαριασμός είναι, κύριε Βαρουφάκη, αυτός. Διαβάστε τον. «Στρατιωτικά», λέει. Στα υπόλοιπα να συμφωνήσουμε και οικονομικά και κοινωνικά και ανθρωπιστικά να τους βοηθήσουμε. Στρατιωτικά;

Εγώ θα πω, λοιπόν, στον κύριο Πρωθυπουργό ότι εμείς δεν πήραμε ένα κόμμα έτοιμο από κάποιον και το κατεδαφίζουμε και το ισοπεδώνουμε. Εμείς φτιάξαμε κάτι καινούργιο, την Ελληνική Λύση, κάτι διαυγές, κάτι όμορφο, κάτι που πιστεύουμε ότι μπορεί να αλλάξει την πατρίδα. Και, μάλιστα, είναι ένα κίνημα, ένα κόμμα, που δεν έχει εξαρτήσεις από κανέναν, που το πολεμάνε όλα τα μέσα ενημέρωσης, που ποτέ ο Πρωθυπουργός δεν έκανε το αυτονόητο, να πει: «Ναι, το μοναδικό κόμμα το οποίο πολεμείται τόσο πολύ από κάποιους είναι η Ελληνική Λύση». Τον λόγο δεν τον ξέρω. Θα σας απαντήσω σε λίγο.

Εμείς, όμως, επειδή είμαστε καθαροί και διαυγείς, δεν έχουμε δάνεια απλήρωτα, δεν έχουμε συναλλαγές με τη διαπλοκή, δεν χαριεντιζόμαστε ούτε τρώμε και πίνουμε με ολιγάρχες, τρώμε και πίνουμε από την τσέπη μας με τον απλό λαό γιατί εκεί πιστεύουμε ότι μπορούμε να επενδύσουμε, όχι στον ολιγάρχη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Έχει βάλε το σύστημα της Νέας Δημοκρατίας λυτούς και δεμένους στα μέσα ενημέρωσης. Αν δείτε τώρα το tweeter, όλοι οι νεοδημοκράτες χωρίς λόγο και αιτία, λες και πήραν το σφύριγμα του Πρωθυπουργού –χωρίς λόγο και αιτία επαναλαμβάνω– λένε πράγματα που δεν ισχύουν.

Είπα εγώ να μη βοηθήσουμε την Ουκρανία; Είπα εγώ να μη στηρίξουμε την Ουκρανία; Είπα εγώ ότι δεν είναι εισβολή; Είπαμε εμείς ότι δεν είναι εισβολή και πρέπει να αποχωρήσουν; Μήπως ήμουν σε άλλο Κοινοβούλιο; Μήπως ήμουν στο Κοινοβούλιο της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας; Εδώ δεν τα είπαμε; Είναι

απίστευτο αυτό που συμβαίνει με την Ελληνική Λύση και λυπάμαι και μόνο θλίψη προκαλεί.

Και πάμε στο τελευταίο και το καλύτερο. Τι δεν κατάλαβε ο Πρωθυπουργός, πραγματικά; Άφησα υπονοούμενα περί θαυμασμού του Πούτιν; Αυτό είπα εγώ; Αυτό είπε η Ελληνική Λύση; Εμείς είπαμε ότι είναι ο ηγέτης της Ρωσίας, έκανε για τη Ρωσία πράγματα, αλλά τώρα κάνει βαρβαρότητα στην Ουκρανία. Αυτό είπαμε.

Και, μάλιστα, να πω του Πρωθυπουργού για μας είναι εισβολές σήμερα. Όταν τον συναντούσε ως εισβολέα; Νάτος, ο Έλληνας Πρωθυπουργός είναι στη φωτογραφία. Τον συναντούσε ως εισβολέα; Ήξερε τι θα κάνει μετά; Γνώριζε ο Έλληνας Πρωθυπουργός τι θα κάνει μετά ο Βλαντιμίρ Πούτιν; Γνωρίζαμε εμείς τι θα κάνει μετά ο Βλαντιμίρ Πούτιν; Ο Χριστός και η Παναγία! Πρέπει να φωνάζουμε το αυτονόητο στο ελληνικό Κοινοβούλιο, διότι η κακεντρέχεια και η συκοφαντία έχει γίνει επιστήμη στο ελληνικό Κοινοβούλιο και, μάλιστα, από πολιτικούς Αρχηγούς; Είναι αδιανόητα πράγματα. Και το ξαναλέω ακόμη μια φορά.

Κλείνω με μια δήλωση-γραφίδα του Αλέξανδρου Δουμά: «Ο σωστός τρόπος να αντιμετωπίσεις τη συκοφαντία είναι να την περιφρονήσεις. Αν προσπαθήσεις να την αντικρούσεις ή να τη διαψεύσεις, θα συνεχίσει». Και επειδή και η ανοησία είναι ανίκητη, δεν θέλω να μπω πλέον στη διαδικασία να συζητάμε την ανοητολογία. Ήταν μια λεκτική αστοχία του Πρωθυπουργού, από την οποία επαναλαμβάνω περιμένω να ζητήσει συγγνώμη, γιατί αν δεν κατάλαβε τι είπαμε, έχει πρόβλημα αντίληψης, αν εσκεμμένα έχει πρόβλημα αντίληψης, τότε είναι κακοπροαίρετος. Ας διαλέξει ένα από τα δύο.

Πάμε, λοιπόν. Τι ακόμα είπαμε; Εμείς λέμε να στην ένταξη της Ουκρανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το είπαμε, αλλά με όρους και προϋποθέσεις, όπως κάναμε στο παρελθόν, να κάνουμε τα ίδια, που βάζαμε στα Σκόπια την Αλβανία, οπουδήποτε, χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς να πάρουμε δεσμεύσεις για την ΑΟΖ μεταξύ Αλβανίας και Ελλάδος, χωρίς να πάρουμε κάτι από τα Σκόπια;

Με βάση το εθνικό συμφέρον πρέπει να βάλει η Ελλάς, την ώρα που θα μπαίνει η Ουκρανία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όρους συγκεκριμένους: Να διαλυθεί το τάγμα και η ναζιστική οργάνωση «Αζόφ», που δρα, σφάζει, βιάζει κόσμο στην Ουκρανία χτες! Να ο δημοκρατικός όρος της Ελλάδος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Να ο όρος: Να σταματήσει η προμήθεια στρατιωτικού υλικού στην Τουρκία από την Ουκρανία και τα εργοστάσιά της! Να καταργηθεί το Σύμφωνο Αμυντικής Συνεργασίας και Επιθέσεως Ουκρανίας - Τουρκίας! Έτσι μπορείς να τους βάλεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Να αναγνωρίσει, κύριε Δένδια, την ελληνική μειονότητα που ακύρωσε ο κ. Ζελένσκι, ο οποίος εκλιπαρεί για βοήθεια από την Ελλάδα και θα του τη δώσουμε, αλλά να κερδίσει η Ελλάδα, «win-win» είναι αυτά. Μην κάνουμε τα εγκλήματα που κάναμε στα Σκόπια.

Τώρα, λοιπόν, στην Ευρωπαϊκή Ένωση να μπου αλλά με προϋποθέσεις και όρους. Αυτό σημαίνει σοβαρή εξωτερική πολιτική και αυτό σημαίνει σοβαρός Πρωθυπουργός. Όποιος κατάλαβε κατάλαβε.

Να πω κάτι στον κ. Τσίπρα που είπε κάτι για συνεργασία με την Ελληνική Λύση; Κύριε Τσίπρα, μιλάτε για συγκυβέρνηση εσείς που έχετε ψηφίσει το 50% των νομοσχεδίων της Νέας Δημοκρατίας; Εμείς ψηφίσαμε το 23% με το ζόρι. Μιλάτε για συγκυβέρνηση εσείς, που ο ξάδερφός σας -εγώ δεν έχω Υπουργό ξάδερφο- είπε ότι υπάρχει η καλή Νέα Δημοκρατία; Βρείτε τα, λοιπόν, μεταξύ σας, αφού τα βρίσκετε υπόγεια, κάντε τη συγκυβέρνηση που έρχεται και μετά να μιλάτε για εμάς. Εμείς θα πάμε μέχρι τέλους μόνοι. Δεσμευτείτε και εσείς, όμως, με υπογραφές ότι θα πάτε μόνοι μέχρι τέλους. Ή μόνοι ή μη λέτε για άλλους! Το επαναλαμβάνω και το τονίζω. Χαίρομαι πάντως που και ο κ. Τσίπρας ήρθε στη γραμμή της λογικής, τη δικιά μας γραμμή για τους λιγνίτες και όλα αυτά που αντέγραψε. Δεν είναι κακό, καλό είναι. Οι καλές ιδέες αντιγράφονται, αρκεί να είναι και πετυχημένες και καλές και ορθές και σωστές και να μπορείς να τις επιβάλεις.

Πάμε τώρα στα μαθήματα διπλωματίας.

Να σας πω, κύριε Υπουργέ, είμαι ο τελευταίος που θα κάνω μαθήματα σε κάποιον, οποιονδήποτε.

Όμως, πρέπει να σας πω ότι οι Ισραηλινοί, τους οποίους θαυμάζω, κύριε Πρωθυπουργέ, τήρησαν μία στάση σιωπής. Είπαν να βοηθήσουν σιωπηρώς, όχι φωνάζοντας και αλαλάζοντας. Με σοβαρότητα, συνέπεια, υπογείως προσπάθησαν να βοηθήσουν. Παρά τη στενότερη σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες, το Ισραήλ τήρησε μια στάση σοβαρή. Εύλογο, πολύ εύλογο, ξέρετε και για μένα σωστό να κοιτάς πρώτα το συμφέρον της πατρίδος σου και μετά να κοιτάς το συμφέρον οποιουδήποτε άλλου.

Πρέπει να πω, κύριε Πρωθυπουργέ, όμως -δεν είσατε εδώ- εύχομαι να πείτε ότι κάνατε λάθος. Εύχομαι με τη δευτερολογία μου να καταλάβετε τι είπα. Οι Αμερικανοί άδειασαν την Ουκρανία, είναι ένα μάθημα για μας αυτό. Μη βασιζόμαστε πολύ στους άλλους. Εγώ δεν λέω να βασιστούμε στη Ρωσία και στην Κίνα. Λέω ότι πρέπει να βασιστούμε στον εαυτό μας. Είμαστε μόνοι και σαφώς αν μας βοηθήσουν, είναι καλό, κύριε Πρωθυπουργέ, να μας βοηθήσουν και είμαστε μαζί τους, αλλά πρώτα να είσαι έτοιμος να αντιμετωπίσεις εσύ τον εχθρό σου και μετά να περιμένεις τη βοήθεια από οποιονδήποτε άλλον. Δεν είναι δικά μου λόγια, τα έχει πει και ο Κονδύλης, τα έχει πει και ο Θουκυδίδης, τα έχουν πει όλοι αυτοί που ασχολήθηκαν σοβαρά με τη γεωπολιτική.

Κύριε Πρωθυπουργέ, θα το πω με όλο τον σεβασμό: Δεν πρέπει, αν δεν κερδίσουμε από την υπόθεση Ουκρανία συγκεκριμένα πράγματα για τα εθνικά μας θέματα, να απομονωθούμε από τη Ρωσία. Δεν πρέπει να τη βάλουμε απέναντι. Εν πάση περιπτώσει βάζεις κάποιον απέναντι, κύριε Πρωθυπουργέ, όταν αυτά που κερδίζεις είναι περισσότερα από αυτά που θα κερδίζεις από αυτόν. Αυτό σημαίνει πολιτική «win-win» ή πολιτική που λέω «κερδίζω-χάνω». Επιλέγω το «κερδίζω», έτσι το καταλαβαίνω.

Δεν θα πω για την αποστολή του υλικού στην Ουκρανία, τα είπαμε, τα ξαναείπαμε, αλλά θα πω κάτι πολύ απλό.

Όταν υπάρχει εμπόλεμη διαδικασία, κύριε Πρωθυπουργέ, και έχεις μια μειονότητα στην περιοχή που ελέγχουν οι Ρώσοι, δυστυχώς -θα το πω, δυστυχώς, η ανατολική πλευρά- δεν στέλνεις όπλα στους Ουκρανούς στη δυτική, γιατί γίνονται πρόβατα στη σφαγή οι δικοί σου. Κοιτάς να τους πάρεις από εκεί με ασφάλεια και μετά καίνε ό,τι μπορείς. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τους αφήσαμε σαν πρόβατα στη σφαγή και έχω φίλους εκεί εγώ, κύριε Πρωθυπουργέ, έχω γνωστούς εκεί στην περιοχή, με τους οποίους μιλάω κάθε μέρα, κινδυνεύουν οι άνθρωποι.

Κύριε Δένδια, θα σας δώσω και τα τηλέφωνα των ανθρώπων, μου στέλνουν e-mail, μου τηλεφωνούν, υπάρχει πρόβλημα στην περιοχή.

Και τι κάναμε τώρα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Ναι, να βοηθήσουμε την Ουκρανία. Οι δικοί μας μειονοτικοί; Έρμαιο; Καμμία βοήθεια; Καμμία οργάνωση; Αυτά λέμε στον Πρωθυπουργό, χωρίς διάθεση κακοπροαίρετης κριτικής, αλλά εποικοδομητικής κριτικής για να μην επαναλαμβάνουμε τα λάθη.

Επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ -κλείνω εδώ- καταδικάζουμε τον πόλεμο από όπου και αν προέρχεται. Καταδικάζουμε τον απολυταρχικό πολεμοχαρή Πούτιν. Ναι, κανείς δεν διαφωνεί. Την εισβολή; Ναι, αλλά πάντα το εθνικό συμφέρον προέχει των επιλογών μας.

Έδωσα ένα παράδειγμα, αλλά μάλλον δεν το κατάλαβε ο κύριος Πρωθυπουργός. Αν θέλουμε να είμαστε δημοκράτες, δεν πρέπει καθεστώς που είναι αυταρχικά, δικτατορικά να τα βλέπουμε, ειρήνηδες, κακομοίρηδες, βασιλιάδες. Όμως καμμία φορά το συμφέρον σου επιτάσσει και άλλες κινήσεις. Συμφωνώ.

Δεν άκουσα όμως τίποτα για την αξιοποίηση των κοιτασμάτων, κύριε Πρωθυπουργέ. Επιμένετε ακόμα στη μη αξιοποίηση των κοιτασμάτων της χώρας όταν υπάρχουν τρισεκατομμύρια κυβικά, όταν υπάρχουν δισεκατομμύρια ευρώ για τον Έλληνα πολίτη;

Επιμένετε ακόμα στην ανεμογεννήτρια, στο φωτοβολταϊκό, στο καλντίο από την Αίγυπτο, όταν σου λένε όλοι από το ΙΓΜΕ και οι καθηγητές ότι υπάρχει φυσικό αέριο και πετρέλαιο; Λάθος. Τώρα, κύριε Πρωθυπουργέ, πιέστε για τον EastMed. Να η πρόταση, κύριε Δένδια. Τρέξετε και πιέστε τους Ευρωπαίους εταί-

ρους να γίνει ο EastMed -γελάτε, κύριε Δένδια- ένα εργαλείο για την Ελλάδα και για το Ισραήλ τρομακτικό, εκπληκτικό. Και τώρα που μπορούμε να το εκμεταλλευτούμε -γιατί πρέπει να αποκομίσουμε το κέρδος από το σταμάτημα του φυσικού αερίου από τη Ρωσία- να γίνουμε εμείς ο κόμβος, εμείς λέμε για καλώδια από την Αίγυπτο! Δεν ξέρω, πραγματικά, έχω άλλη άποψη. Είναι καλοπροαίρετη η κριτική μου. Θα φανεί ποιος έχει δίκιο στο τέλος όταν τελειώσει αυτή η ιστορία.

Επίσης ο επιτήδειος ουδέτερος, κύριε Πρωθυπουργέ, πρέπει να μας κάνει να είμαστε περισσότερο σοβαροί στις επιλογές μας. Και πολιτοφυλακή. Γιατί οι Ουκρανοί αντιστέκονται; Ξέρει κανείς εδώ μέσα; Διότι έχουν πολιτοφυλακή, διότι έχουν περηφάνια, έχουν γενναιοψυχία και αντιστέκονται στην εισβολή. Άρα ένας Πρωθυπουργός και ένας Υπουργός Άμυνας θα έπρεπε να έχουν ετοιμάσει πολιτοφυλακή και εθνοφυλακή χθες, ώστε να είμαστε έτοιμοι αν συμβεί κάτι, να αμυνθούν οι πολίτες οι Έλληνες. Τόσο δύσκολο είναι να το καταλάβετε;

Και τέλος να πω κάτι στον Πρωθυπουργό: Κύριε Πρωθυπουργέ, κάνατε μια απρέπεια σήμερα. Διαστρεβλώσατε, δυστυχώς, αυτά που είπαμε. Δεν το περίμενα ποτέ από τον Έλληνα Πρωθυπουργό. Έχει αστική ευγένεια. Δεν το κατάλαβα. Όταν το άκουγα, έλεγα μήπως άκουσα λάθος εγώ. Εύχομαι να έγινα αντιληπτός, κύριε Πρωθυπουργέ.

Να το ξαναπω ακόμα μια φορά: Καταδικάζουμε την εισβολή. Πρώτον, είναι εισβολές ο Πούτιν. Δεύτερον, πρέπει να βοηθήσουμε την Ουκρανία ανθρωπιστικά, να δώσουμε ό,τι μπορούμε, έχουμε και δεν έχουμε. Και τρίτον και σημαντικότερο, κύριε Πρωθυπουργέ, να αποκομίσουμε από την ιστορία αυτή και οφέλη ως χώρα γιατί ο τουρισμός θα καταρρεύσει. Αυτό είπα.

Η ευθύνη, λοιπόν, για τα προβλήματα από δω και πέρα, κύριε Πρωθυπουργέ, ειδικά με την ενεργειακή φτώχεια, ειδικά με την ακρίβεια, όταν οι τιμές του πετρελαίου και του φυσικού αερίου θα φτάσουν στα ύψη και δεν θα μπορεί να καταβάλει ο Έλληνας τα λεφτά για να επιβιώσει, όταν τα τρόφιμα θα γίνουν απρόσιτα, θα κληθούμε ένα όνομα, γιατί εγώ σας άκουσα, δεσμευθήκατε, το όνομα Κυριάκος Μητσοτάκης που είπε ότι η Ελλάδα δεν θα έχει πρόβλημα από εδώ και πέρα. Αν έχει πρόβλημα, λοιπόν, στο ταμείο που λέγεται κάλπες, θα πάρετε την απάντηση, κύριε Πρωθυπουργέ και θα είναι δυσάρεστη αν συνεχίσετε να πράττετε έτσι, δυστυχώς -θα το πω- συκοφαντικά πολλές φορές. Μία φορά ήταν αρκετή για εμένα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Ελληνικής Λύσης χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Και η αυλαία των δευτερολογιών πέφτει με τη δευτερολογία του κ. Γιάννη Βαρουφάκη, Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας ΜέΡΑ25.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, μία ερώτηση σας έθεσα στο πλαίσιο αυτής της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, που θεωρώ ότι είχατε υποχρέωση να απαντήσετε ή τουλάχιστον να την απαντήσετε άμεσα. Η ερώτηση ήταν εάν αυτές τις ημέρες μιλήσετε με τον κ. Ζελένσκι τον πρόεδρο της Ουκρανίας ή -ποιος ξέρει;- ακόμα και τον πρόεδρο Πούτιν τι θα τους συστήσετε, ιδίως στον πρόεδρο Ζελένσκι της χώρας που βρίσκεται υπό ημι κατοχή, που δέχεται αυτή την αποτρόπαια εισβολή του κ. Πούτιν; Να επιμενεί να τοϊκό, με τη νατοϊκή προοπτική, δηλαδή με άλλα λόγια ο υπουργός Άμυνας του κ. Ζελένσκι, ο οποίος από ό,τι ξέρω αυτή τη στιγμή που μιλάμε είναι σε συνομιλίες με τους εκπροσώπους της κυβέρνησης του κ. Πούτιν, να τους λέει ότι εμείς δεν πρόκειται να έρθουμε σε κάποια συμφωνία μαζί σας, εάν δεν εξασφαλιστεί το δικαίωμά μας την επόμενη μέρα να μπούμε στο ΝΑΤΟ;

Αυτό θα του προτείνετε; Ή θα συμφωνήσετε με εμάς που προτείνουμε ως λύση βέλτιστη για την Ουκρανία αυτή τη στιγμή και ως όρο για την απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων την ουδετερότητα; Δεν απαντήσατε άμεσα. Απαντήσατε όμως έμμεσα. Πώς; Διακωμωδώντας με και λέγοντας ότι δεν καταλαβαίνω τον όρο φινλανδοποίηση, που όντως χρησιμοποίησα.

Και τον χρησιμοποίησα, κύριε Μητσοτάκη, τον όρο αυτό όχι επειδή δεν τον καταλαβαίνω, αλλά επειδή τον καταλαβαίνω πάρα

πολύ καλά και επειδή πρόκειται για έναν ελπιδοφόρο παραλληλισμό της περίπτωσης της Ουκρανίας με την περίπτωση της Φινλανδίας και της φινλανδοποίησής της. Επέλεξα να μη μιλήσω για άλλη ουδέτερη χώρα η οποία πρόκοψε στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, όπως η Αυστρία ή όπως η Ιρλανδία. Διάλεξα να μιλήσω συγκεκριμένα, κύριε Μητσοτάκη, για τη Φινλανδία. Γιατί; Γιατί η Φινλανδία με τη Ρωσία είχαν πόλεμο και, πράγματι, η φινλανδοποίηση ήταν κάτι το οποίο δεν θα το επέλεγαν οι Φινλανδοί αν είχαν την επιλογή να μην το κάνουν. Όμως ήταν ένας συμβιβασμός μιας χώρας που συνορεύει με τη Ρωσία, που ήρθε σε πόλεμο με τη Ρωσία, σκοτώθηκαν άνθρωποι, μαχητές, άμαχοι, και τελικά η φινλανδοποίηση οδήγησε την Φινλανδία σε ένα μικρό θαύμα: μία εξαιρετικής ποιότητας δημοκρατία για ογδόντα χρόνια, μία χώρα, πραγματικά, ανεξάρτητη, αν και ουδέτερη, μια χώρα που στη βάση της αντίστασής της στη ρωσική εισβολή έχτισε μια δημοκρατία που εμείς εδώ που ήμασταν τόσα χρόνια μέρος του ΝΑΤΟ στα πέτρινα χρόνια του παρακράτους της Δεξιάς και της χούντας μακάρι να την είχαμε την ανεξαρτησία και τη δημοκρατία της Φινλανδίας και την προκοπή και τον τρόπο με τον οποίο είναι τεχνολογικά τόσο προηγμένη.

Και η απόδειξη ότι ξέρω πάρα πολύ καλύτερα από εσάς τι σημαίνει φινλανδοποίηση ποια είναι; Ο Ψυχρός Πόλεμος, κύριε Μητσοτάκη, -δεν ξέρω αν το προσέξατε αυτό- έληξε το 1991. Η Φινλανδία δεν επέλεξε να μπει στο ΝΑΤΟ όλα αυτά τα χρόνια. Ξέρετε κάτι; Αν σε ογδόντα χρόνια μετά τη φινλανδοποίηση της Ουκρανίας, που επιμένω ότι είναι η βέλτιστη λύση για μας, -εσείς δεν μας έχετε πει ποια είναι η βέλτιστη λύση- θα τους εξωθήσετε να συνεχίσουν τον πόλεμο, δηλαδή να συνεχιστεί η κατοχή, να αυξηθεί το έδαφος το οποίο περνάει στον ρωσικό στρατό, τα θύματα, οι νεκροί, οι τραυματίες, αυτό θα τους προτείνετε όταν επιμένετε στη νατοϊκή πορεία της Ουκρανίας.

Επί της ουσίας αυτό που είδαμε στο διαδίκτυο τις προηγούμενες μέρες, στο οποίο αναφερθήκατε, -κάνατε ένα τεράστιο λάθος, δεν είστε πολύ καλός σε αυτά, κύριε Μητσοτάκη- ήταν μια ανίερη συμμαχία του ακροδεξιού τέως πρωθυπουργού της Φινλανδίας, του Αλεξάντερ Σταμπ, που ήταν και Υπουργός Οικονομικών όταν εγώ ήμουν στο Eurogroup και κράταγε την τσάντα του κ. Σόιμπλε και ερχόταν εκείνος και μας έκανε μαθήματα εμάς, ότι εμείς είμαστε τα «τζιτζίκια της Μεσογείου» και πρέπει να κόψουμε το ΕΚΑΣ στους μικροσυνταξιούχους. Και τώρα έχει το θράσος ο κ. Σταμπ να λέει ότι εμείς δεν έχουμε δικαίωμα να μιλάμε για τη Φινλανδία, ενώ εκείνος είχε δικαίωμα να μιλάει για την Ελλάδα! Με αυτούς κάνετε παρέα εσείς και ο κ. Άδωνις! Να σας χαϊρώμαστε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

Τιμή μου να σας έχω απέναντί μου μαζί με τον κ. Σταμπ, την ορντινάντσα του κ. Σόιμπλε. Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι καλό μου κάνετε, πόσο με ευχαριστείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εμμονή του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιμένει νατοϊκά ο Πρόεδρος της Ουκρανίας κ. Ζελένσκι αυτή τη στιγμή θυσιάζει τον ουκρανικό λαό στον βωμό των συμφερόντων του ΝΑΤΟ. Ούτε των συμφερόντων της Ευρώπης ούτε των συμφερόντων των Ουκρανών ούτε των συμφερόντων της χώρας μας. Μακάρι η φινλανδοποίηση της Ουκρανίας να γινόταν. Ξέρετε κάτι; Μακάρι -το είπα και πριν, θα το πω άλλη μια φορά- να είχαμε φινλανδοποιηθεί εμείς από το 1950 μέχρι το 1991, θα ήμασταν σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Είναι μια θέση εσάς του ΠΑΣΟΚ που νομίζω ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου συμφωνούσε. Γνωρίζω πολύ καλά ότι συμφωνούσε. Αν ζούσε σήμερα θα ήταν μαζί μας σ' αυτό. Εσείς ποια θέση παίρνετε σ' αυτό; Η Φινλανδία ήταν ένα κακό προηγούμενο για την Ουκρανία; Ποια είναι η θέση σας για τη συστηματική και εξαιρετική, κορυφαία προσπάθεια του Ανδρέα Παπανδρέου να δημιουργήσει το «κίνημα των αδόμευτων»; Γιατί για αυτό μιλάμε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ξαναφέρατε δεύτερη και τρίτη φορά το «Ανήκομεν εις την Δύσιν», προσποιούμενος τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Κύριε Μητσοτάκη, όλοι μας μεγαλώσαμε με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, τον Ανδρέα Παπανδρέου, τον Χαρίλαο Φλωράκη. Κύριε Μητσοτάκη, δεν είστε Κωνσταντίνος Καραμανλής, πάρετε το απόφαση. Ένας επιχειρηματίας της πολιτικής είστε, ένας δι-

ευθύνων σύμβουλος ανώνυμης εταιρείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

Απόδειξη: Πάνω απ' όλα το συμφέρον των ολιγαρχών των καρτέλ της ηλεκτρικής ενέργειας, των σουπερμάρκετ, των εμπορών όπλων.

Μας λέτε ότι υπάρχουν λεφτά για όπλα; Το ταμείο όχι μόνο είναι μείον, η χρεοδουλοπαροιμία όχι μόνο έχει βαθύνει, ο ελληνικός λαός αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει ένα όχι μόνο ωστικό κύμα ακρίβειας και νέας λιτότητας, αλλά τα νέα μέτρα που θα έρθουν από τις Βρυξέλλες και ταυτόχρονα, τη νέα μετανάστευση των παιδιών μας.

Δεν είστε για Πρωθυπουργός της Ελλάδας. Στο ΜέΡΑ25 θα κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να βοηθήσουμε στην ανατροπή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Η συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οδεύει προς την περαίωσή της με την τριτολογία του Πρωθυπουργού και Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όταν καταφεύγετε σε ύβρεις, κύριε Βαρουφάκη, νομίζω ότι όλοι αντιλαμβάνονται την ένδεια των επιχειρημάτων σας. Δεν έχω καμμία πρόθεση να ασχοληθώ άλλο μαζί σας. Εξάλλου, ο ελληνικός λαός σας γνωρίζει πάρα πολύ καλά.

Θα εκμεταλλευτώ την τριτολογία μου όχι για να τοποθετηθώ τόσο για τα γεωπολιτικά ζητήματα, τα οποία νομίζω ότι εξαντλήθηκαν στην ουσιαστική συζήτηση που πιστεύω ότι είχαμε, αλλά για να δώσω ορισμένες απαντήσεις στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σχετικά με τα ζητήματα ενέργειας και για να γκρεμίσω ορισμένους μύθους τους οποίους συνειδητά ή ασυνείδητα η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιμένει να συντηρεί γύρω από τη ΔΕΗ, γύρω από το ενεργειακό μείγμα της χώρας και γύρω από την πορεία της απολιγνιτοποίησης.

Κύριε Τσίπρα, φαντάζομαι ότι γνωρίζετε ότι εδώ και μια δεκαετία η χώρα μας περιορίζει σταδιακά την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτες. Το 2010, έκλεισε η μονάδα «Πτολεμαΐδα 1», η πρώτη μονάδα η οποία κατασκευάστηκε στην περιοχή τη δεκαετία του 1950, το 2011, έκλεισε η μονάδα «Πτολεμαΐδα 2», η «Μεγαλόπολη 1» και «Μεγαλόπολη 2», το 2014, έκλεισαν οι «Πτολεμαΐδα 3» και «Πτολεμαΐδα 4», το 2019, επί δικής σας κυβέρνησης, έκλεισαν οι δύο πρώτοι σταθμοί της Καρδιάς, το 2020, επί δικής μας Κυβέρνησης, έκλεισε το «Αμύνταιο 1» και «Αμύνταιο 2» και το 2021, οι «Καρδιά 3» και «Καρδιά 4».

Γιατί έκλεισαν, κύριε Τσίπρα; Ξέρετε γιατί έκλεισαν; Έκλεισαν γιατί πολύ απλά είχαν φτάσει στη λήξη της ζωής τους και ήταν αδύνατο να ανανεωθούν οι περιβαλλοντικοί τους όροι. Εάν εσείς πιστεύατε ότι οι μονάδες αυτές έπρεπε να εξακολουθούν να συνεισφέρουν ενέργεια στο εθνικό σύστημα, γιατί δεν σπεύσατε τα τέσσερα χρόνια να ανανεώσετε τους περιβαλλοντικούς όρους;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η απολιγνιτοποίηση της χώρας είναι μια δρομολογημένη διαδικασία η οποία δεν επιβάλλεται μόνο για περιβαλλοντικούς λόγους, επιβάλλεται και για οικονομικούς λόγους. Επιβάλλεται για οικονομικούς λόγους για τον απλούστατο λόγο ότι ο λιγνίτης πια είναι ένα εξαιρετικό ακριβό καύσιμο, αν συνυπολογίσει κανείς το κόστος του λιγνίτη και την τιμή του διοξειδίου του άνθρακα, το οποίο σήμερα βρίσκεται πάνω από 90 ευρώ τον τόνο.

Αυτό σημαίνει ότι και σήμερα που μιλάμε, με τις τιμές του φυσικού αερίου εκεί που βρίσκονται, ο λιγνίτης δεν είναι ανταγωνιστικό καύσιμο. Σταματήστε, λοιπόν, να αναπαράγετε αυτή την «πιπίλα», ότι δηλαδή οι τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας είναι τόσο υψηλές, επειδή η Κυβέρνηση προχώρησε σε «βίαιη» απολιγνιτοποίηση, το οποίο προφανώς και εσείς για τους σωστούς, προφανείς λόγους είχατε ήδη δρομολογήσει.

Καταλαβαίνω ότι η αγορά ηλεκτρικής ενέργειας είναι ένα σχετικά σύνθετο αντικείμενο και θα σας ζητούσα πραγματικά -και το λέω καλόπιστα- να ζητήσετε από τους συμβούλους σας να σας ενημερώσουν λίγο περισσότερο για το πώς η αγορά αυτή δουλεύει. Διότι μέχρι στιγμής από αυτά τα οποία έχετε πει, δείχνετε είτε άγνοια είτε συνειδητή προσπάθεια να παραπλανήσετε την κοινή γνώμη.

Είναι άλλο πράγμα οι στρατηγικές εφεδρείες της χώρας, η δυ-

νατότητα, δηλαδή, της χώρας να παράγει ενέργεια όταν το χρειάζεται, όταν παραδείγματος χάριν μπορεί να της λείπει ένα καύσιμο, όταν παραδείγματος χάριν μπορεί να πέσει μια διασύνδεση με το εξωτερικό ή όταν μπορεί να αναγκαστεί να χρησιμοποιήσει πρόσθετη παραγωγική δυνατότητα για ακραίους εξωγενείς λόγους. Άλλο, λοιπόν, η στρατηγική εφεδρεία να βάλεις μπροστά μια λιγνιτική μονάδα τις λίγες ώρες ή μέρες τον χρόνο που μπορεί να τη χρειάζεσαι και άλλο να συνεισφέρει ο λιγνίτης σταθερά στο ενεργειακό μείγμα της χώρας. Φαντάζομαι ότι καταλαβαίνετε αυτό το οποίο λέω.

Να δώσω ένα παράδειγμα: Όταν το καλοκαίρι είχαμε τις καταστροφικές πυρκαγιές και κάναμε μια πάρα πολύ μεγάλη προσπάθεια -ο τότε Υφυπουργός Πολιτικής Προστασίας τα γνωρίζει πολύ καλά- να κρατήσουμε την ηλεκτροδότηση στην Αθήνα και να μην πέσει η μισή χώρα σε μπλακ άουτ, αντιμετωπίσαμε, πράγματι, ένα πρόβλημα ως προς τη συνολική δυναμικότητα του συστήματος να ανταποκριθεί. Γιατί; Διότι εκείνη την εποχή, εκείνες τις μέρες, είχαμε πολύ μικρή συνεισφορά από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, γιατί πολύ απλά δεν φυσούσε καθόλου.

Σε αυτές, λοιπόν, τις ακραίες συνθήκες, όπου τα αιολικά δεν μπορούν να συνεισφέρουν, και τα φωτοβολταϊκά μετά τις 8 το βράδυ δεν μπορούν προφανώς να δώσουν ενέργεια διότι νυχτώνει πια, πράγματι μπορεί να χρειαστεί, για λόγους ακραίας ανάγκης, να έχουμε εφεδρικές λιγνιτικές μονάδες. Αυτό όμως είναι, τελείως, διαφορετικό από το να λέτε ότι πήγαμε γρήγορα την απολιγνιτοποίηση και γι' αυτόν τον λόγο οι τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας είναι υψηλότερες από ό,τι θα ήταν σε άλλες συνθήκες.

Και για να μη λέτε ότι τα λέω μόνο εγώ αυτά, θα σας καταθέσω δύο άρθρα τα οποία αναφέρονται στην ίδια μελέτη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, «Ο μύθος του φθηνού λιγνίτη στην παραγωγή ρεύματος» και «Γιατί η Ελλάδα πρέπει να στηριχθεί αποκλειστικά στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας;». Και τι πιστοποιεί το πανεπιστήμιο; Το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης πιστοποιεί ότι η συνεισφορά των ΑΠΕ στο μείγμα της ηλεκτρικής ενέργειας τον μήνα Δεκέμβριο που είναι σχετικά περιορισμένη, διότι τα ηλιακά μας δεν λειτουργούν με τη δυναμικότητα που έχουν το καλοκαίρι, μείωσαν τη μέση τιμή ανά μεγαβατώρα στα 235 ευρώ από τα 300 τόσα που θα ήταν αν δεν είχαμε ΑΠΕ.

Ας πούμε επιτέλους, λοιπόν, σε αυτή την Αίθουσα την αλήθεια. Οι ΑΠΕ είναι αυτές οι οποίες απ' ενός θα μας βοηθήσουν να απεξαρτηθούμε από τα ορυκτά καύσιμα, απ' ετέρου θα μας επιτρέψουν να μειώσουμε το κόστος της ενέργειας. Σταματήστε να λέτε ψέματα ότι φταίει η δήθεν απολιγνιτοποίηση για τις ακριβές τιμές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν είναι αλήθεια αυτό! Είναι ψέμα. Κι αν δεν το γνωρίζετε, καλά θα κάνετε να ενημερωθείτε.

Δεύτερον, ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού. Εκεί, πραγματικά, κύριε Τσίπρα, αναρωτιέμαι πώς μπορείτε εσείς να μιλάτε για το ζήτημα αυτό, όταν μας παραδώσατε μια επιχείρηση στα όρια της χρεοκοπίας. Αν είχατε μείνει έξι μήνες παραπάνω στην εξουσία, η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού θα είχε χρεοκοπήσει. Δεν είχατε κάνει τίποτα απολύτως για να τη στηρίξετε.

Η Κυβέρνηση αυτή στήριξε τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, πούλησε ένα 17% κρατώντας τον έλεγχο, έκανε αύξηση κεφαλαίου, πούλησε το 49% του ΔΕΔΔΗΕ και ακριβώς αυτές οι κινήσεις είναι που επέτρεψαν στη ΔΕΗ να μπορέσει σήμερα να στηρίξει τους καταναλωτές, προσφέροντας τις μεγαλύτερες εκπτώσεις στην αγορά και συμπαρασώροντας και τους υπόλοιπους προμηθευτές ενέργειας να κάνουν αντίστοιχες κινήσεις.

Είπατε ότι η ΔΕΗ θα βγάλει κέρδη 200 εκατομμύρια. Ψέματα. Δεν θα βγάλει καθόλου κέρδη φέτος ή οριακά κέρδη. Και ξέρετε γιατί θα βγάλει οριακά κέρδη; Δεν θα βγάλει καθόλου κέρδη για τον απλούστατο λόγο ότι όλη της η κερδοφορία αξιοποιήθηκε για να στηρίξει νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Θα μπορούσε να το κάνει η χρεοκοπημένη ΔΕΗ επί δικών σας ημερών; Προφανώς και όχι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όλα αυτά τα οποία λέτε, να βάλουμε πλαφόν, ποιος θα τα πληρώσει αυτά, κύριε Τσίπρα; Όταν είμαστε εξαρτημένοι από ει-

σαγόμενο φυσικό αέριο, σας ρωτώ ποιος θα πληρώσει τελικά τον λογαριασμό; Λεφτοδέντρα δεν υπάρχουν στη χώρα, μαράθηκαν πια επί δικών σας ημερών. Επομένως λίγη περισσότερη κατανόηση στα ζητήματα του τρόπου λειτουργίας της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας δεν θα έβλαπτε, για να τελειώσει επιτέλους και αυτή η καραμέλα περί δήθεν γρήγορης απολιγνιτοποίησης και συνεισφοράς του λιγνίτη στις υψηλές τιμές ηλεκτρικής ενέργειας.

Και επειδή η αγορά είναι πολύ σύνθετη και αλλάζουν συνέχεια οι τιμές, εάν αγοράζουμε το φυσικό αέριο τόσο πιο ακριβά από τη Βουλγαρία, γιατί σήμερα που μιλάμε, η ΔΕΠΑ πουλάει φυσικό αέριο στη Βουλγαρία; Γιατί; Γιατί; Είναι τα πράγματα λίγο πιο σύνθετα απ' ό,τι απλοικά θέλετε να τα παρουσιάσετε, κύριε Τσίπρα. Πάρτε αυτά τα δύο άρθρα και μελέτησε τα, θα σας είναι χρήσιμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τέλος, για να μη μακρηγορώ, κύριε Πρόεδρε, για να επανέλθω στο μεγάλο πνεύμα της συζήτησης και στους γεωπολιτικούς προσανατολισμούς της χώρας, βρήκα πολύ ενδιαφέρουσα -και τολμώ να πω και λίγο ποιητική και να συγχάρω τον λογογράφο σας- την αναφορά σας ότι ανήκουμε και στην Ανατολή και στη Δύση και στον Βορρά και στον Νότο. Είστε, πραγματικά, Τσίπρας 360 μοιρών!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό νομίζω το αποδείξατε με αυτή σας την αναφορά.

Όμως το πρώτο πράγμα που μου ήρθε στο μυαλό -πέραν του ότι μία χώρα δεν μπορεί να ανήκει παντού, έχει κάποιους προσανατολισμούς- για κάποιον λόγο, όταν κάνατε αυτή την αναφορά, ενστικτωδώς, αυθόρμητα, μάλλον, υποσυνείδητα, μου ήρθε στο μυαλό η εικόνα του δικού σας Υπουργικού Συμβουλίου: Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας, Υπουργός Άμυνας Πάνος Καμ-

μένος, Υπουργός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς, Υφυπουργός Εξωτερικών Τέρενς Κουίκ. Ίσως αυτό εννοούσατε με το να ανήκουμε παντού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτή η εικόνα, όμως, είναι η εικόνα την οποία έχει σήμερα ο ελληνικός λαός, όταν αναρωτιέται «Καλά, αν δεν ήταν αυτοί να τα διαχειρίζονται -με τα όποια κάνουν- ποιοι θα διαχειριζόντουσαν αυτή την κρίση;». Ο κ. Καμμένος; Ο οποίος σήμερα έρχεται και κάνει like -έρχεται και κάνει like!- στις αναρτήσεις της ρωσικής πρεσβείας και δεν έχετε πει κουβέντα γι' αυτό. Αυτόν τον άνθρωπο είχατε εσείς Υπουργό Εθνικής Άμυνας και θα διαχειριζόσασταν εσείς αυτή την κρίση σήμερα στη Ρωσία με την Ουκρανία με αυτούς τους ανθρώπους στην κυβέρνησή σας!

Βλέπετε, μερικές φορές το να ξέρεις πού ανήκεις, έχει μεγάλη σημασία στην πολιτική.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δεν μπορώ να απαντήσω, όμως.

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε ερωτήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Τα ερωτήματα αιωρούνται μερικές φορές, δεν χρειάζεται να αναπαντώνται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.46' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 2 Μαρτίου 2022 και ώρα 11.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία. Πρόκειται για κυρώσεις συμβάσεων του Υπουργείου Πολιτισμού και του Υπουργείου Άμυνας, σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ